

Lovforslag nr. L 119. Fremsat den 17. december 2003 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove¹⁾

(Rentebeskatningsdirektivet, rente-/royaltydirektivet, koncerninterne lån, fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst, bruttobeskattede personer)

§ 1

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 695 af 21. august 2002, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 394 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 13 a, stk. 13« til: »§ 13 a, stk. 11«.

2. I § 13 a, stk. 4, 1. pkt., ændres »5 år« til: »7 år«.

3. § 13 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Personer kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter beregnet efter stk. 1.«

4. § 13 a, stk. 6 og 7 ophæves.

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 6-11.

5. § 13 a, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., affattes således:

»Ved afståelse af aktier eller ved aktionærens død, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1 eller 2, kan den skattepligtige vælge for disse aktier at opgøre fortjenesten eller tabet på grundlag af afståelsessummen, henholdsvis handelsværdien, og ejertid på dette tidspunkt.«

6. I § 13 a, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

7. I § 13 a, stk. 11, der bliver stk. 9, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«.

8. § 13 a, stk. 12, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Nedsættes skatten efter stk. 6 eller 7, eller bortfalder pligten til at betale skat efter stk. 8, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rente-godtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

9. I § 13 a, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

§ 2

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsbo-skatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 22. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 27, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

2. § 51, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde, hvor der efter kildeskattelovens § 73 E er ydet henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, EU-tidende 2003 nr. L 157, s.38, og Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, EU-tidende 2003 nr. L 157, s. 49.

§ 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.«

3. I § 63, stk. 2, indsættes efter »Personskattelovens § 14«: », stk. 1.«.

4. § 65, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde, hvor der efter kildeskattelovens § 73 E er ydet henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.«

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 693 af 20. august 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 6 A, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 1 er betinget af, at den erhvervede ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, medmindre ejeren på nedsættelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den fortjeneste, der stammer fra nedsættelse af anskaffelsessummen, er fortjeneste fra fast ejendom beliggende i den stat, hvor den afståede ejendom lå.«

2. Efter § 6 A indsættes:

»§ 6 B. Ophører en persons skattepligt efter kildeskattelovens § 1 som følge af fraflytning eller bliver en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, beskattes fortjeneste, der nedsætter anskaffelsessummen efter § 6 A, stk. 1, på tidspunktet for skattepligtsophøret eller flytningen af skattemæssigt hjemsted. Det gælder dog kun, hvis den erhvervede ejendom er beliggende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Den fortjeneste, der stammer fra nedsættelse af anskaffelsessummen, er fortjeneste fra fast ejendom beliggende i den stat, hvor den afståede ejendom lå.

Stk. 2. Der kan gives henstand med skatten efter stk. 1 efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E.

Stk. 3. Hvis det ved afståelse af den erhvervede ejendom eller ved ejerens død, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, konstateres, at afståelsessummen henholdsvis handelsværdien ved død er mindre end anskaffelsessummen, nedsættes det skattepligtige beløb efter stk. 1 med forskellen. Det skattepligtige beløb kan ikke blive negativt.

Stk. 4. Får ejeren igen skattemæssigt hjemsted her, inden den erhvervede ejendom er afstået, bortfalder pligten til at svare skat efter stk. 1, indtil ejeren på ny opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.«.

3. I § 6 C, 2. pkt. ændres »§ 6 A« til: »§§ 6 A og 6 B«.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 442 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes som 2. - 4. pkt.: »Den skattepligtige kan dog vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af stk. 1, litra a. Valget skal træffes senest 1. maj i året efter det pågældende indkomstår. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

2. I § 2, stk. 5, 1. pkt., ændres »5 år« til: »7 år«.

3. I § 60, stk. 1, indsættes som litra h:

»h) Foreløbige skattebeløb, som Belgien, Luxembourg eller Østrig har indeholdt efter artikel 11 i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetaling, eller som lande, der ikke er medlem af EU, eller områder uden for EU, der er tilknyttet Holland eller Det Forenede Kongerige, har indeholdt efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv.«

4. Efter § 65 C indsættes:

»§ 65 D. I forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af renter til et selskab m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, skal den, for hvis regning ud-

betalingen eller godskrivningen foretages, indeholde 30 pct. af den samlede rente. Det indeholdte beløb benævnes »renteskat«. Pligten til at indeholde renteskat påhviler selskaber, fonde og foreninger, der har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning foretages, ikke har hjemting her i landet, og udbetalingen eller godskrivningen foretages af en dertil befuldmægtiget, der har hjemting her i landet, påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at indeholdelsespligten ikke påhviler den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning af renter foretages, såfremt udbetalingen eller godskrivningen ikke foretages direkte til rentemodtageren, men til en person, et dødsbo, et selskab, en fond, en forening eller en institution m.v. med hjemting her i landet, der varetager rentemodtagerens interesser. I så fald pålægges indeholdelsespligten og de hertil knyttede pligter til at indbetale og indsende oplysninger i stedet for den nævnte person, dødsbo, selskab, fond, forening eller institution m.v.«

5. Efter § 66 A indsættes:

»§ 66 B. Reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. om opkrævning af indeholdt A-skat finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning af indeholdt renteskat med de undtagelser, der følger af bestemmelser i denne lov. Renteskat forfalder til betaling ved udbetalingen eller godskrivningen af renter og skal indbetales til told- og skattemyndighederne senest i den følgende måned samtidig med udløbet af den indeholdelsespligtiges angivelsesfrist for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, skal samtidig med renteskattens indbetaling give oplysning herom i en af skatteministeren foreskreven form. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. §§ 69 og 70 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Enhver, der hæver eller får godskrevet renter, kan, når den pågældende på fyldestgørende måde godtgør sin identitet, forlange, at den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, samtidig i en af skatteministeren foreskreven form attesterer den stedfundne udbetaling eller godskrivning.«

6. Efter § 73 D indsættes i afsnit VII:

»§ 73 E. Personer kan få henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37 samt skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter ligningslovens § 28, når skatteberegningen skyldes ophør af skattepligt efter § 1 eller, at personen efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. Henstand efter stk. 1 er betinget af, at der ved fraflytning m.v. indgives selvangivelse til skattemyndighederne. Gives der udsættelse med indgivelse af selvangivelse efter skattekontrollovens § 4, stk. 4, skal selvangivelse som betingelse for henstand være indgivet inden denne frist. Henstand er endvidere betinget af, at der ved senere hel eller delvis udnyttelse eller afståelse af købe- og tegningsretterne omfattet af ligningslovens § 28 indgives selvangivelse af det modtagne vederlag, og at der ved senere hel eller delvis afståelse af aktiverne og ved hel eller delvis indfrielse af gælden indgives selvangivelse om gevinsten eller tabet på disse. Såfremt der ikke ønskes omberegning efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, kursgevinstlovens § 37, stk. 5, eller ligningslovens § 28, stk. 7, er det dog alene en betingelse, at der indgives meddelelse til skattemyndighederne om afståelsen, indfrielsen eller udnyttelsen.

Stk. 3. Såfremt personens fraflytning m.v. sker til et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15 juni 2001, er henstand efter stk. 1 endvidere betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed. Sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet og kan stilles i form af aktier, børsnoterede obligationer, bankgaranti eller i form af anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse.

Stk. 4. Henstandsbeløbet forfalder til betaling, når aktiverne afstås, gælden indfries eller den skattepligtige dør. Ved henstand med betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter ligningslovens § 28 forfalder henstandsbeløbet, når købe- eller tegningsretterne afstås eller ud-

nyttes, eller den skattepligtige dør. Henstandsbeløbet fragår i den slutskat, der indgår ved opgørelsen af restskat og overskydende skat efter §§ 60-62, jf. § 62 A.

Stk. 5. Betales henstandbeløb ikke rettidigt, forrentes det forfaldne beløb med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Stk. 6. Indgives selvangivelse eller meddelelse, jf. stk. 2, ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og skatten og arbejdsmarkedsbidrag anses for forfalden på det tidspunkt, hvor skatten og arbejdsmarkedsbidraget ville være forfalden, hvis der ikke var givet henstand. Skatten og arbejdsmarkedsbidrag forrentes med renten i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra dette tidspunkt. Endvidere bortfalder retten til omberegning efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, kursgevinstlovens § 37, stk. 5 og ligningslovens § 28, stk. 7.

Stk. 7. Såfremt købe- og tegningsretter omfattes af ligningslovens § 28 udløber uudnyttet, bortfalder henstandsbeløbet for disse købe- eller tegningsretter. Bortfald af henstandsbeløb efter 1. pkt. er betinget af, at der indgives meddelelse om udløbet til skattemyndighederne inden udløbet af selvangivelsesfristen. I modsat fald anses henstandsbeløbet for forfaldent på tidspunktet for købe- eller tegningsrettens udløb. Reglerne i stk. 6, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

§ 5

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 792 af 29. september 1993, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 313 af 21. maj 2000, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 2, indsættes som 3. - 5. pkt.:

»Den skattepligtige kan dog vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Valget skal træffes senest 1. maj i året efter det pågældende indkomstår. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

§ 6

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 29. september 1993, som ændret senest ved § 38 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder ikke, hvis den skattepligtige har valgt at blive beskattet efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a.«

§ 7

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 37, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis den skattepligtige anvender lagerprincippet, og værdien ved udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, eller fordringen, gælden eller kontrakten afstås eller indfries efter skattepligtsophøret, men inden udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, til et beløb, der er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, træder værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelses- eller indfrielsessummen i stedet for værdien ved realisationen (skattepligtsophøret) ved opgørelse af gevinst og tab efter stk. 1.«

2. I § 37 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Personer kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter beregnet efter stk. 1, forudsat at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. skal opgøres efter realisationsprincippet.

Stk. 5. Ved afståelse eller indfrielse af fordringer, gæld og kontrakter eller ved den skattepligtiges død efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, kan den skattepligtige vælge for disse fordringer m.v. at opgøre gevinsten eller tabet på grundlag af afståelses- eller indfrielsessummen henholdsvis værdien på dette tidspunkt. Adgangen til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Endvidere er adgangen til omberegning efter 1. pkt. betinget af, at der ved fraflytningen m.v. og ved den se-

ner afståelse indgives selvangivelse til skattemyndighederne.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 6-8.

3. I § 37, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »i den beregnede skat:« »efter stk. 1 eller stk. 5«.

4. I § 37 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 6:

»Stk. 7. For fordringer, gæld og kontrakter, hvor der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, men som på ny omfattes af skattepligt her i landet, bortfalder pligten til at betale skat af gevinst på fordringer m.v., der ikke er afstået eller indfriet, forudsat at gevinst ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Ved senere afståelse eller indfrielse opgøres gevinst eller tab på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum, idet gevinsten eller tabet behandles efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Nedsættes skatten efter stk. 5 eller 6 eller bortfalder pligten til at betale skat efter stk. 7, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 9 og 10.

5. I § 37, *stk. 5*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-8«.

6. I § 37, *stk. 6*, der bliver stk. 10, ændres »stk. 5« til: »stk. 9«.

§ 8

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved § 2 i lov 903 af 17. november 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A, *stk. 1, nr. 1, 4. pkt.*, og § 7 A, *stk. 1, nr. 2, 4. pkt.*, ændres »aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5 og 6« til: »kildeskattelovens § 73 E, stk. 3«.

2. § 28, *stk. 6*, affattes således:

»Stk. 6. Den skattepligtige kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter stk. 4.«

3. § 28, *stk. 7, 3. pkt.*, ophæves.

4. § 28, *stk. 8*, affattes således:

»Stk. 8. Såfremt købe- eller tegningsretter udløber uudnyttet, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, bortfalder pligten til betale skat og arbejdsmarkedsbidrag af disse købe- og tegningsretter. Bortfald af skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er indgivet selvangivelse til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb, og at der ved det senere udløb indgives meddelelse herom til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb.«

5. § 28, *stk. 9, 3. pkt.*, ophæves.

6. I § 28 indsættes efter stk. 9 som nyt stk.:

»Stk. 10. Nedsættes skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter stk. 7 eller bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag efter stk. 8 og 9, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat og arbejdsmarkedsbidrag efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

7. I § 28, *stk. 10*, der bliver stk. 11, ændres »Stk. 1-9« til: »Stk. 1-10«.

§ 9

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 29. august 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, *stk. 5*, indsættes efter 1. pkt.: »Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis indkomstansættelsen omfatter en kortere periode end 1 år.«

2. § 14 affattes således:

»§ 14. Hvis en person bliver skattepligtig, eller hvis en person ophører med at være skattepligtig, jf. kildeskattelovens § 1, omregnes såvel den skattepligtige indkomst som den personlige indkomst og kapitalindkomsten for det år, hvor skattepligten indtræder eller ophører, således at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6 – 9. Den beregnede helårsskat nedsættes efter forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.

Stk. 2. En person kan vælge, at der ikke skal ske helårsumregning efter stk. 1. I så fald skal

personen opgøre sin skattepligtige indkomst, personlige indkomst og kapitalindkomst for det pågældende år, som om vedkommende var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 for hele året. Den samlede indkomstskat nedsættes med det beløb, som forholdsmæssigt falder på den del af indkomsten, som vedrører den periode, hvor personen ikke var skattepligtig. Valget skal træffes ved indgivelse af selvangivelse for det år, hvor skattepligten ophører. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

§ 10

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 736 af 28. august 2002, som ændret senest ved § 435 i lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, indsættes efter litra c:

»d) oppebærer renter fra kilder her i landet vedrørende gæld, som et selskab eller en forening m.v. omfattet af § 1 eller litra a har til udenlandske juridiske personer som nævnt i skattekontrollovens § 3 B (kontrolleret gæld). Dette gælder dog ikke for renter af fordringer, som er knyttet til et fast driftssted omfattet af litra a. Skattepligten omfatter ikke renter, hvis beskatningen af renterne skal frafalde eller nedsættes efter direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor det modtagende selskab m.v. er hjemmehørende. Skattepligten bortfalder, hvis det modtagende selskab m.v. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et her i landet hjemmehørende selskab m.v., jf. § 32, stk. 6. Skattepligten bortfalder desuden, hvis det modtagende selskab m.v. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et selskab m.v., der er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis dette selskab m.v. efter reglerne i Færøerne, Grønland eller denne stat kan undergives CFC-beskatning, hvis betingelserne herfor efter disse regler er opfyldt. Skattepligten bortfalder

endvidere, hvis det modtagende selskab m.v. godtgør, at det ikke ville være omfattet af § 32, hvis det havde været kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et her i landet hjemmehørende selskab m.v., jf. § 32, stk. 6, samt at det ikke betaler renterne videre til et andet udenlandsk selskab m.v., som ville opfylde betingelserne i § 32,«.

2. § 2, stk. 1, litra g, affattes således:

»g) oppebærer royalty hidrørende fra kilder her i landet, jf. kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Dette gælder dog ikke for royalty af en eneret, som er knyttet til et fast driftssted omfattet af litra a. Skattepligten omfatter ikke royalty, som er omfattet af direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater. Dette gælder dog kun, hvis det betalende selskab og det modtagende selskab er associeret som nævnt i dette direktiv i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken betalingstidspunktet skal ligge.«

3. I § 2, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Skattepligten i medfør af stk. 1, litra d, er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 D foretagne indeholdelse af renteskat.«

4. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 A. Hvis et selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 1 efter reglerne i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland skattemæssigt behandles som en transparent enhed, hvorved indkomsten i selskabet m.v. medregnes ved opgørelsen af koncernforbundne juridiske personers skattepligtige indkomst i denne fremmede stat, Færøerne eller Grønland, anses selskabet m.v. også efter danske regler for at være transparent.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis et selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 2 efter reglerne i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland skattemæssigt behandles som en transparent enhed, hvorved indkomsten i selskabet m.v. medregnes ved opgørelsen af koncernforbundne juridiske personers skattepligtige indkomst i denne fremmede stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, hvis de koncernforbundne juridiske personer kontrollerer selskabet m.v., jf. skattekontrollovens § 3 B, og den fremmede stat, Færøerne eller Grøn-

land er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Stk. 4. Det forhold, at et selskab bliver omfattet af stk. 1 eller 2, henholdsvis ophører med at være omfattet af stk. 1 eller 2, medfører ikke i sig selv, at dets aktiver eller passiver anses for afstået, henholdsvis at dets aktiver og passiver anses for anskaffet.«

5. I § 4 A, stk. 1, udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes her til landet,«.

6. I § 5, stk. 5, udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne,«.

7. I § 5, stk. 7, 1. pkt., udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne,« og »efter ledelsens fraflytning«.

8. § 11, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1, (kontrolleret gæld) og«.

9. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. – 8. pkt.:

»Fradragsbeskæring finder alene sted, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kroner. Fradragsbeskæringen finder endvidere alene sted for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved indkomstårets udløb udgør 4:1. Fradragsbeskæringen foretages først for dansk kontrolleret gæld og dernæst for udenlandsk kontrolleret gæld. Der foretages ikke fradragsbeskæring for beløb, der kan beskattes her i landet efter § 2, stk. 1, litra d.«

10. I § 11, stk. 4 indsættes efter 1. pkt.:

»1) pkt. finder kun anvendelse på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer kan anses for at være koncernforbundne.«

11. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stk.:

»Stk. 6. Renter og kursgevinster medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor ikke kan få fradrag for de tilsvarende beløb efter stk. 1. Dette gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.«

12. I § 13, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »selskaber og foreninger m.v.«: »eller tilsvarende selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a,«

13. I § 31 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Hvis to eller flere danske aktieselskaber (søsterselskaber) har fælles moderselskab, kan Ligningsrådet tillige tillade sambeskatning mellem søsterselskaberne og disse selskabers danske og udenlandske datterselskaber efter reglerne i stk. 1-3. Tilladelse kan kun meddeles, hvis samtlige aktier i søsterselskaberne ejes direkte af det fælles moderselskab, og dette selskab er hjemmehørende i Danmark, Færøerne, Grønland eller en fremmed stat, som er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Indkomst, som efter ligningslovens § 33 E forhøjer moderselskabets indkomst, forhøjer i stedet sambeskatningsindkomsten. Forpligtelserne for moderselskabet efter stk. 3 påhviler søsterselskaberne solidarisk. Ved anvendelsen af stk. 1, 6. pkt., anvendes søsterselskabernes samlede ejerskab af det pågældende datterselskab i stedet for moderselskabets ejerskab.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på et aktieselskab omfattet af § 2, stk. 1, litra a (fast driftssted). Sambeskatning med udenlandske datterselskaber forudsætter, at aktierne efter stk. 1, 4. pkt., er tilknyttet det faste driftssted, ejes af et eller flere af de datterselskaber, hvis aktier er tilknyttet det faste driftssted, eller ejes af et eller flere af de danske datterselskaber, der inddrages under sambeskatningen. Underskud kan kun overføres fra det faste driftssted, hvis reglerne i den fremmed stat, Færøerne eller Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 6-11.

14. I § 31, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

15. I § 32, stk. 3, ændres »§ 31, stk. 6« til: »§ 31, stk. 8«.

§ 11

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, som ændret senest ved

lov nr. 963 af 2. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »litra c,«: »d,«.

2. I § 2, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fritagelsen som nævnt under stk. 1, nr. 2, gælder ikke for en skattepligtig, som er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, og som har valgt at blive beskattet efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a.«

3. Efter § 8 V indsættes:

»§ 8 X. Banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der betaler eller godskrives indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande til umiddelbar fordel for en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig, skal hvert år uden opfordring give de statslige told- og skattemyndigheder de i stk. 2 nævnte oplysninger om betalinger m.v. i det foregående år. På samme måde er der pligt til at give de i stk. 3 nævnte oplysninger om betalinger m.v. til umiddelbar fordel for en modtager, som ikke er fuldt skattepligtig, hvis den pågældende hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den stat, hvor enheden er etableret, eller et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Stk. 2. For hver betaling eller godskrivning skal indberetningen indeholde følgende oplysninger:

1) Identifikation af den retmæssige ejer i form af:

- a) ejers navn,
- b) ejers adresse, og
- c) ejers skattemæssige hjemsted (bopælsstat). Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer senest 31. december 2003, anses bopælsstaten at være den stat, som ejeren har oplyst. Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer eller udfører transaktioner for denne fra og med 1. januar 2004, skal den indberetningspligtige fastslå ejerens bopælsstat på grundlag af den legitimation, som den pågældende foreviser, jf. stk. 4. Hvis en ejer

foreviser legitimation, udstedt af myndighederne i en medlemsstat, men oplyser at være hjemmehørende i en anden stat uden for EU, skal den indberetningspligtige dog anse ejerens bopælsstat for at være den stat, der har udstedt legitimationen, med mindre ejeren har forevist en attest udstedt af de kompetente myndigheder i den anden stat, som bekræfter oplysningen, samt

- d) ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat eller ejers fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Der er dog alene pligt til at indberette oplysning efter dette litra, såfremt den indberetningspligtige har indgået kontrakt eller påbegyndt transaktioner med ejeren den 1. januar 2004 eller senere, samt
  - e) ejers personnummer (CPR-nummer), hvis ejeren har et sådant nummer.
- 2) Oplysning om betalingen m.v., hvad enten den hidrører fra kilder her i landet eller i udlandet, i form af:
- a) størrelse af renter, som betales m.v.,
  - b) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af fordringer,
  - c) størrelse af det fulde beløb af udlodning fra andel i et investeringsinstitut, eller
  - d) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af andel i et investeringsinstitut.
- 3) Oplysning om grundlaget for betalingen m.v. i form af:
- a) den retmæssige ejers kontonummer eller lignende hos den indberetningspligtige eller
  - b) identifikation af den fordring, som renterne vedrører, eller som er overdraget, eller
  - c) identifikation af den andel i investeringsinstitut, som udlodningen vedrører eller som er overdraget.
- 4) Oplysning om den indberetningspligtige i form af:
- a) den indberetningspligtiges navn,
  - b) den indberetningspligtiges adresse, og
  - c) den indberetningspligtiges CVR-nr., SE-nr. eller CPR-nr.

Stk. 3. En indberetningspligtig skal hvert år uden opfordring indberette de i 2. pkt. nævnte oplysninger til de statslige told- og skattemyndigheder, hvis den pågældende betaler eller god-

skriver indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande, på vegne af en modtager, som ikke er omfattet af fuld dansk skattepligt, og som hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den medlemsstat, hvor den er etableret, eller et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF. Indberetningspligten omfatter navn og adresse på modtageren samt det samlede beløb, der er betalt til eller godskrevet modtageren. Indberetningspligten gælder dog ikke, hvis modtageren har forevist en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den er etableret, om at den har valgt at blive behandlet i denne stat som et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

Stk. 4. Den, der opretter konto hos en indberetningspligtig eller anmoder denne om at betale eller godskrive indkomst fra opsparing, som nævnt i stk. 1, 2 og 3, skal oplyse den retmæssige ejers navn, adresse og bopælsstat. Hvis kontoen oprettes den 1. januar 2004 eller senere, skal der også gives oplysninger om den retmæssige ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat, eller oplysning om den pågældendes fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Hvis ejeren har et personnummer (CPR-nummer), skal dette også oplyses. Den pågældende skal forevise fornøden legitimation i form af pas, officielt identifikationskort eller andet bevisdokument.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder skal videregende de indberettede oplysninger til myndighederne i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer af den pågældende betaling eller godskrivning er hjemmehørende, i overensstemmelse med direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller til myndighederne i stater og områder uden for EU efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv. Hvis ejeren er hjemmehørende i en anden stat, kan myndighederne videregende oplysningerne til myndighederne i denne stat i overensstemmelse med aftale med denne stat.

Stk. 6. § 8 H, stk. 3 – 5, gælder tilsvarende for indberetningspligt efter stk. 1 – 4.«

4. § 11 affattes således:

»§ 11. De statslige told- og skattemyndigheder modtager oplysninger fra kompetente myndigheder i andre stater og områder, tilknyttet

Holland og Det Forenede Kongerige, om betalinger m.v. efter bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv med stater og områder uden for EU. Myndighederne modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder i andre stater i overensstemmelse med aftale med disse stater.«

5. I § 11 A, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) Fysiske personer, som opretter konto hos pengeinstitutter i lande, hvis skattemyndigheder indsamler og automatisk videregiver oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller aftaler efter dette direktiv med lande og områder uden for EU.«

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-4 og 6-9, § 2, nr. 2 og 4, § 4, nr. 6, § 7 og § 8 har virkning for skattepligtige, hvis skattepligt ophører eller skattemæssige hjemsted flyttes den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 3. § 3, nr. 1, har virkning for nedsættelse af anskaffelsessummer på erhvervelser den 1. januar 2002 eller senere.

Stk. 4. § 3, nr. 2, har virkning i tilfælde, hvor ejeren ophører med at have skattemæssigt hjemsted her i landet den 1. januar 2002 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 3, og § 9 har virkning fra og med indkomståret 2004. Efter anmodning anvendes personskattelovens § 14, som affattet ved denne lovs § 9, nr. 2, for indkomstårene 1996 - 2003 for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller § 2. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes fra lovens ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. § 4, nr. 1, og § 11, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2004. Efter anmodning anvendes kildeskattelovens § 2, stk. 3, 2. - 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, for indkomstårene 1996 - 2003 for en person, som er skattepligtig efter samme lovs § 2, stk. 1, litra c. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes

fra lovens ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. § 4, nr. 2, har virkning for personer, hvis skattepligt efter kildeskatteovens § 1 ophører den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 8. § 4, nr. 3, har virkning for foreløbige skattebeløb, som opkræves den 1. januar 2005 eller senere.

Stk. 9. § 4, nr. 4 og 5, har virkning for renter, der vedrører tiden fra og med 1. april 2004, og som udbetales eller godskrives den 1. april 2004 eller senere.

Stk. 10. § 5 og § 6 har virkning fra og med indkomståret 2004. Efter anmodning anvendes kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2; 3. - 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, for indkomståret 1996 - 2003 for en person, som er skattepligtig efter samme lovs § 21, stk. 2, 1.-2. pkt. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes fra lovens ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 11. § 10, nr. 1 og 3, og § 11, nr. 1, har virkning for renter, der vedrører tiden fra og med den 1. april 2004.

Stk. 12. § 10, nr. 2, har virkning for royalties, der udbetales eller godskrives den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 13. § 10, nr. 4 - 7 og nr. 12 - 15, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 14. Selskabsskatteovens § 11, som affattet ved denne lovs § 10, nr. 8 - 11, har virkning

for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere. Skatteansættelser foretaget i henhold til den hidtil gældende affattelse af selskabsskatteovens § 11 kan for så vidt angår gæld til udenlandske fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende i et land inden for EU eller EØS, genoptages efter anmodning fra den skattepligtige. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes fra lovens ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 15. § 11, nr. 3-5, har virkning for indkomst, der udbetales eller godskrives den 1. januar 2005 eller senere.

Stk. 16. For personer, der i forbindelse med ophør af skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted inden den 1. januar 2004 har fået henstand med betaling af den beregnede skat efter de dagældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a eller ligningslovens § 28, bortfalder kravet om sikkerhedsstillelse og beregning af tillæg til henstandsbeløbet. Bortfald af kravet om sikkerhedsstillelse, jf. 1. pkt., er betinget af, at personen ved skattepligtsophøret m.v. blev skattepligtig til et land, der er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål

Formålet med lovforslaget er

- at gennemføre bestemmelserne i EU's rentebeskatningsdirektiv,
- at gennemføre bestemmelserne i EU's rente-/royaltydirektiv,
- at udvide reglerne om tynd kapitalisering til også at omfatte koncernintern långivning mellem danske selskaber for at sikre overholdelsen af EU-retten,
- at gennemføre en række lempelser af reglerne om tynd kapitalisering for at gøre reglerne mindre byrdefulde for små og mellemstore virksomheder,
- at begrænse mulighederne for skatteplanlægning ved fradrag for koncerninterne renter, når det modtagende koncernselskab betaler ingen eller meget lidt i skat af de renter, der er fratrukket ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst,
- at justere reglerne om adgang sambeskatning mellem søsterselskaber eller faste driftssteder for at sikre overholdelsen af EU-retten,
- at justere reglerne om fraflytterbeskatning for at sikre overholdelsen af EU-retten,
- at justere reglen om omregning til helårsindkomst af indkomst for at sikre overholdelsen af EU-retten, og
- at justere reglerne om begrænset skattepligt for arbejdsudlejede personer for at sikre overholdelsen af EU-retten.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Rentebeskatningsdirektivet

Direktivet (2003/48/EF) skal medvirke til at sikre, at personer i samme land og samme økonomiske situation beskattes ens, uanset om de har placeret deres opsparing i dette land eller i et andet land.

Beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra et EU-land til en person i et andet EU-land, skal sikres ved indberetning og udveksling af information.

De forskellige landes skattemyndigheder skal altså ved begyndelsen af hvert år indsamle oplysninger om det foregående års rentebetalinger fra det pågældende land til personer i andre lande, og videregive oplysningerne til myndighederne i disse lande, så de kan kontrollere, om rentemodtagerne har selvangivet indkomsten.

Belgien, Luxembourg og Østrig skal dog i en overgangsperiode sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande ved at opkræve kildeskat af beløbet. Kildeskatten er på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct., og 75 pct. af provenuet skal overføres til rentemodtagers bopælsland. Overgangsordningen løber, indtil Schweiz og andre vigtige 3.-lande accepterer at give EU's medlemsstater oplysninger om betaling af renter fra disse lande til personer i medlemsstaterne, når medlemsstaterne anmoder herom.

EU-landene skal gennemføre direktivet som national ret inden 1. januar 2004, og de skal anvende de ny nationale regler fra 1. januar 2005, under forudsætning af at Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino samt en række områder tilknyttet Holland og Det Forenede Kongerige også sikrer beskatningen af rentebetalinger fra disse områder.

Senest 30. juni 2004 skal Økofin-Rådet (Rådet for finans- og økonomiministre) ved enstemmighed afgøre, om disse forudsætninger er opfyldt, og hvis ikke, skal Rådet ved enstemmighed beslutte en ny dato for anvendelsen.

2.2. Rente-/royaltydirektivet

Direktivet (2003/49/EF) har til formål at begrænse skattemæssige hindringer for samarbejde mellem selskaber i forskellige medlemsstater. Direktivet går ud på, at en medlemsstat ikke må opkræve kildeskat af renter og royalties, som et selskab i denne stat betaler til et associeret selskab i en anden medlemsstat.

I første omgang omfatter direktivet altså kun rente-/royalty-betalinger mellem associerede selskaber. Inden udgangen af 2006 skal Kommissionen aflægge rapport til Økofin-Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktivet - især med henblik på eventuelt at foreslå udvidelse af direktivets anvendelsesområdet til at omfatte andre selskaber og foretagender.

Grækenland, Portugal og Spanien har dog fået overgangsordninger, så de i en periode alligevel kan opkræve kildeskat af betalinger fra disse stater.

Medlemsstaterne skal ændre deres interne lovgivning, så de overholder direktivet fra 1. januar 2004.

2.3. *Koncerninterne lån*

2.3.1. *Tynd kapitalisering*

En lang række OECD-lande har særlige regler, hvorefter datterselskaber af udenlandske moderselskaber ikke fuldt ud kan få fradrag for renteudgifter til moderselskabet. Dette gælder, hvis datterselskabet i meget stort omfang er finansieret ved låneoptagelse i stedet for indskud af egenkapital (tynd kapitalisering). De særlige regler skal modvirke, at koncernens samlede indkomstgrundlag og dermed også selskabsskatten fordeles vilkårligt mellem det land, hvori datterselskabet er hjemmehørende, og det land, hvori moderselskabet er hjemmehørende.

Efter de gældende danske regler om tynd kapitalisering beskæres fradraget for renter af gæld til udenlandske koncernselskaber, hvis gælden overstiger 4 x egenkapitalen. Reglerne gælder ikke for renter af gæld til danske koncernselskaber.

Tyskland har ligeledes regler om tynd kapitalisering. De tyske regler indebærer, at rentebetalinger til aktionærer, der ikke er underkastet tysk beskatning, bliver omkvalificeret som maskeret udbytte, hvorefter fradraget bortfalder. Reglerne gælder altså ikke for renter af gæld til tyske koncernselskaber.

EF-domstolen har i dom af 12. december 2002 i sagen Lankhort-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00) anset de tyske regler om tynd kapitalisering for at være i strid med traktatens artikel 43 EF om den fri etableringsret. Dommen konstaterede, at de tyske regler i realiteten medførte forskellig behandling af tyske datterselskaber afhængig af, om moderselskabet (långiver) var hjemmehørende i Tyskland eller i udlandet. Domstolen fandt ikke, at denne forskelsbehandling kunne begrundes i tvingende almene hensyn.

Da de gældende danske regler om tynd kapitalisering finder anvendelse i stort set samme situationer som de tyske, må det antages, at de danske regler også strider mod EU-retten.

Det vil så betyde, at uden en lovændring kan der i praksis ikke opretholdes en minimumsbeskatning af egenkapitalafkast i danske selskaber ejet af udenlandske koncerner, idet selskaber i 3. lande kan udlåne midler gennem et EU-selskab og dermed opnå at blive omfattet af de EU-retlige regler.

2.3.2. *Koncerninterne lån (uden for tynd kapitalisering)*

Et dansk selskab i en udenlandsk koncern betaler i sagens natur dansk selskabsskat af afkastet af selskabets egenkapital. De gældende regler muliggør dog, at en udenlandsk ejet koncern kan undgå såvel dansk som udenlandsk beskatning ved hjælp af så store koncerninterne udlån som muligt. Dette vil være tilfældet, hvor egenkapitalen placeres i udenlandske koncernselskaber, som ikke beskattes eller beskattes meget lavt af renteindtægter, og hvor disse selskaber herefter udlåner den nødvendige kapital til driften af det danske selskab, som kan trække renterne fra ved opgørelsen af den almindelige selskabsskattepligtige indkomst samt evt. kulbrinteskattepligtige indkomst. På koncernniveau er der hverken udgifter eller indtægter, men der opnås alligevel fradrag i Danmark med en skatteværdi på 30 pct. (eller højere, hvis der er tale om en kulbrinteskattepligtig), mens der kun sker lav eller ingen beskatning i udlandet. Med andre ord vil det koncerninterne fradrag medføre en »gratis« skattebesparelse på forskellen i skattesats mellem Danmark og det land, hvori kreditorselskabet er hjemmehørende. Koncernen kan altså vilkårligt mindske den danske skat ved blot at øge udlånet op til det niveau, hvor renteudgifter modsvarer de skattepligtige indtægter.

I nogle tilfælde sker sådanne koncerninterne lån fra et udenlandsk selskab, som efter skattereglerne i det pågældende land bliver konsolideret med det danske selskab, som har optaget lånet. Konsolidering indebærer, at de to selskaber ved opgørelsen af den udenlandske skattepligtige indkomst anses for et og samme selskab. Med andre ord bliver det danske selskab anset som et fast driftssted af det udenlandske selskab. Det har den virkning, at det andet land anser rentebetalingen for en skattemæssig irrelevant intern overførsel inden for samme enhed, der ikke udløser beskatning. Dette er særligt udbredt i amerikansk selskabsbeskatning. En koncernintern rentebetaling fra et dansk selskab til et amerikansk selskab, som har anmodet om amerikansk konsolidering med det danske selskab, bliver ikke beskattet i USA, selv om det danske selskab får fradrag for renterne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst her i landet.

I andre tilfælde sker det koncerninterne udlån fra et selskab, som er hjemmehørende i et skattely, som Danmark ikke har og heller ikke kan forventes at få en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Dette selskab udlåner herefter midler til det danske koncernselskab, der får fradrag for renteudgifterne ved dets indkomstopgørelse. Det udenlandske selskab bliver derimod ikke beskattet eller beskattet meget lempeligt af de modsvarende renteindtægter.

2.4. Sambeskatning

Efter den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 31 kan Ligningsrådet tillade, at to eller flere selskaber sambeskattes. Den vigtigste virkning er, at underskud i et selskab modregnes i overskud i et andet selskab, så underskud udnyttes hurtigere.

Det er en betingelse for sambeskatning, at samtlige aktier i datterselskaberne skal ejes af et dansk moderselskab eller af et eller flere andre datterselskaber, der inddrages under sambeskatningen. Der er dog undtagelser fra dette krav vedr. udenlandske datterselskaber og medarbejderaktier.

De gældende regler giver altså mulighed for sambeskatning mellem to danske søsterselskaber og deres danske moderselskab.

Der er derimod ikke mulighed for sambeskatning mellem to danske søsterselskaber, som er ejet af et udenlandsk moderselskab.

Der er heller ikke mulighed for sambeskatning mellem et udenlandsk moderselskabs faste driftssted her i landet og et datterselskab, selv om aktierne i datterselskabet er knyttet til det faste driftssted.

Det kan overvejes, om disse begrænsninger i adgangen til sambeskatning er i overensstemmelse med EU-retten - herunder reglerne om den fri etableringsret - for så vidt angår de tilfælde, hvor to danske søsterselskaber er ejet af et moderselskab i et andet EU-land, og hvor et moderselskab i et andet EU-land har et fast driftssted her i landet, hvortil der er knyttet aktiebesiddelse i et datterselskab.

2.5. Fraflytterbeskatning

Forslaget om at justere reglerne om fraflytterbeskatning skal ses på baggrund af overvejelser om, hvorvidt de gældende regler er i overensstemmelse med EU-retten.

Efter de gældende regler i *aktieavancebeskatningsloven*, *kursgevinstloven* og *ligningsloven* medfører ophør af skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted, at der indtræder beskatning af gevinst og tab på aktier, fordringer, gæld og kontrakter, samt købe- og tegningsretter omfattet af ligningslovens § 28,

som den skattepligtige har i behold ved fraflytningen m.v. For aktier samt de købe- og tegningsretter, der er omfattet af ligningslovens § 28, kan personer mod at stille betryggende sikkerhed opnå henstand med betaling af den beregnede skat. Henstandsbeløbet forrentes og forfalder til betaling ved afståelse, udnyttelse eller den skattepligtiges død. Derudover er der adgang til omberegning ved efterfølgende afståelse, og ved genindtræden af skattepligt bortfalder fraflytterbeskatningen for de aktier samt købe- og tegningsretter, der er i behold ved skattepligtens genindtræden.

Beskatningen af urealiserede gevinst og tab ved fraflytning m.v. indebærer en fremrykning af beskatningen i forhold til den skattepligtige, der bliver i Danmark, og derfor først beskattes ved realisationen. Adgangen til henstand og omberegning samt reglerne om bortfald ved skattepligtens genindtræden, udjævner forskellen. Men den skattepligtige, der fraflytter, er undergivet en ekstra belastning i kraft af kravet om sikkerhedsstillelse og en forrentning af henstandsbeløbet.

Det kan på den baggrund overvejes, om fraflytterreglerne er i fuldt overensstemmelse med EU-retten - herunder især traktatens artikel 43 EF om den fri etableringsret og traktatens artikel 39 EF om arbejdskraftens frie bevægelighed, og i tilknytning hertil om der i alle situationer er behov for kravet om sikkerhedsstillelse. Kravet om sikkerhedsstillelse har til formål at sikre, at den beregnede fraflytterskat kan inddrives, når henstandsbeløbet forfalder til betaling. EU's bistandsdirektiv indeholder imidlertid regler om bistand i form af udveksling af oplysninger af værdi for indrivelse af skyldige skattebeløb, hjælp til indrivelse af skyldige skattebeløb og gennemførelse af retsbevarende foranstaltninger for at sikre indrivelse af skyldige skattebeløb. Der er derfor ikke samme behov for at stille krav om sikkerhedsstillelse, når fraflytningen sker til et EU- medlemsland.

I den forbindelse overvejer regeringen at ændre § 20 i bekendtgørelse nr. 873 af 17. oktober 1994 om visse ligningslovsregler m.v., således at den almindelige selvangivelsesfrist kommer til at gælde i stedet for den nuværende fremrykkede selvangivelsesfrist ved ophør af skattepligt. Begrundelsen er, at reglen giver praktiske vanskeligheder, og der ikke synes at være behov for den.

Det skal endelig bemærkes, at der pt. verserer en sag for EF-domstolen, Hughes de Lasteyrie du Sallant mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (C-9/02), hvor en fransk domstol har anmodet om en præjudiciel afgørelse af, hvorvidt de franske regler for beskatning af urealiserede aktie-

avancer ved en skatteydere flytning fra Frankrig til et andet EU-medlemsland, er i overensstemmelse med traktatens artikel 43 EF om den fri etableringsret. De gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a om beskatning af urealiserede aktieavancer ved fraflytning m.v. svarer i al væsentlighed til de franske regler.

Efter de gældende regler i *ejendomsavancebeskatningsloven* kan en skatteyder udskyde beskatningen af fortjenesten på en erhvervsjendom i forbindelse med køb af en ny erhvervsjendom, hvis skatteyderen ned sætter anskaffelsessummen på den nye ejendom med fortjenesten på den gamle ejendom. Udskydelsen sker, indtil salget af den nye ejendom finder sted. Efter de hidtil gældende regler har dette dog ikke kunnet lade sig gøre, hvis ejendommen er beliggende i udlandet, jf. *ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4.

Efter gældende regler beskattes personer, der er fuldt skattepligtige her i landet, af deres indkomst fra afståelse af fast ejendom. Det gælder, hvad enten ejendommen er beliggende her i landet eller i udlandet. *Ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4, er derfor meget vidtgående. I de fleste tilfælde giver den fulde skattepligt danske myndigheder sikkerhed for, at skatteudskydelsen ikke ender i skattefritagelse. Det gælder imidlertid ikke, hvis den skattepligtige anskaffer en erhvervsjendom i udlandet og derefter fraflytter Danmark. Hvis anskaffelsessummen for ejendommen i udlandet kunne nedsættes med en fortjeneste på en dansk ejendom, ville fortjenesten på den afståede danske ejendom aldrig komme til beskatning. Det skyldes, at ejeren ikke længere er skattepligtig til Danmark, og i de tilfælde, hvor udlandet beskatter fortjeneste på fast ejendom, vil udlandet næppe nedsætte anskaffelsessummen med en fortjeneste på en helt anden ejendom, der er solgt, mens ejeren boede i Danmark.

Som følge af at *ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4, er meget vidtgående, kan man rejse tvivl om, hvorvidt den er i overensstemmelse med den frie etableringsret i traktatens artikel 43 EF.

2.6. Helårsomregning

Hvis en person kun er skattepligtig i en del af et år, skal den pågældendes skattepligtige indkomst, personlige indkomst og kapitalindkomst omregnes, så beløbene svarer til et helt års indkomst. Der beregnes skatter af denne helårsindkomst, men personen skal kun betale den del af de beregnede skatter, som forholdsmæssigt falder på indkomsten i den periode, hvor den pågældende var skattepligtig.

Baggrunden for reglen er, at den danske indkomstbeskatning er progressiv, så skattesatsen er højere for høj indkomst end for lav indkomst. Reglen skal fastholde progressionen for en person, som har en lav indkomst som følge af, at den pågældende alene er skattepligtig i en kort periode.

Reglen har især betydning i tilfælde, hvor en person tilflytter eller fraflytter Danmark, og hvor en person fra et andet land udfører arbejde i Danmark i en kort periode i løbet af et år.

Det kan overvejes, om det er i overensstemmelse med EU-retten - herunder især traktatens artikel 39 EF om arbejdskraftens frie bevægelighed - at beskatningen af en person foretages under hensyn til en teoretisk beregnet helårsindkomst, hvis denne indkomst afviger væsentligt fra den pågældendes faktiske indkomst for det pågældende år.

Landsskatteretten har i 2001 og 2002 taget stilling til reglen i to sager om personer, hvor den beregnede helårsindkomst afveg væsentligt fra den faktiske årsindkomst, som de pågældende personer havde haft i det pågældende år.

Landsskatteretten bemærkede, at uanset at EF-domstolen ikke principielt har afvist hensynet til progressionsbeskatningen, fandt retten, at selvom de særlige forhold for midlertidigt hjemmehørende personer objektivt set kan begrunde specifikke regler, således at skattemyndighederne kan fastsætte den skattesats, der skal anvendes på den indenlandske indkomst, så kan disse forhold ikke begrunde, at en vandrende arbejdstager i et tilfælde som det foreliggende stilles væsentligt anderledes end en ikke-vandrende arbejdstager, hjemmehørende i Danmark i hele indkomståret, som opnår en ekstraordinær stor indkomst i den del af året, jf. Traktatens artikel 39 EF.

Landsskatteretten fandt derefter, at der ved skatteberegningen skal tages hensyn til den faktiske helårsindkomst opgjort efter danske regler, såfremt den afviger fra den beregnede helårsindkomst efter personskattelovens § 14. På denne måde kan hensynet til progressionen opnås ved et mindre indgribende middel.

2.7. Bruttobeskattede lønmodtagere

En person, som er hjemmehørende i udlandet, og som af sin udenlandske arbejdsgiver stilles til rådighed for en dansk hvervgiver til at udføre arbejde her i landet, er begrænset skattepligtig af indkomsten ved arbejdet. Skattepligten opfyldes endeligt ved, at hvervgiver indeholder 30 pct. A-skat af personens bruttoindkomst og indbetaler skatten til de statslige told- og skattemyndigheder.

På samme måde er der 30 pct. bruttobeskatning af en lønmodtager, som er hjemmehørende i udlandet, og som arbejder for en udenlandsk arbejdsgiver, der udfører kulbrintevirksomhed.

Ved beskatning af en udenlandsk, arbejdsudlejet person gives der altså ikke fradrag for udgifter, der vedrører indkomsten. Det samme gælder ved beskatningen af en udenlandsk lønmodtager i forbindelse med kulbrintevirksomhed.

De danske regler om begrænset skattepligt vedr. arbejdsudleje og vedr. arbejde i forbindelse med kulbrintevirksomhed har stort set samme virkning som tyske regler om bruttobeskatning.

EF-domstolen har i en dom af 12. juni 2003 i sagen *Arnoud Gerritse mod Finanzamt Neukölln Nord* (C-234/01) taget stilling til spørgsmålet, om de tyske regler for beskatning af begrænset skattepligtige personer var i overensstemmelse med artikel 59 (nu artikel 49) om fri udveksling af tjenesteydelser, idet Tyskland ikke gav fradrag for udgifter ved indkomstens erhvervelse ved beskatningen af personer, der ikke er hjemmehørende i denne stat. Sagen angik en person, som var statsborger og hjemmehørende i Holland, og som i 1996 havde en bruttoindkomst på 6.007 DM ved midlertidigt arbejde i Tyskland. I den forbindelse havde personen udgifter på 968 DM. I samme år havde personen desuden bruttoindkomst på i alt ca. 55.000 DM i Holland og Belgien. Tyskland opkrævede en skat på 25 pct. af bruttoindkomsten på 6.007 DM. Domstolen lagde bl.a. til grund, at en medlemsstats nationale regler, hvorefter personer, der er hjemmehørende i udlandet, ikke har fradrag for udgifter ved indkomstens erhvervelse, risikerer at være til skade for statsborgere fra andre medlemsstater. Reglerne medfører således en indirekte diskrimination på grund af statsborgerskab, hvilket er i strid med artikel 59 (nu artikel 49).

På baggrund af denne dom må det vurderes, at det er i strid med EU-retten, når de danske regler ikke giver fradrag for nødvendige udgifter ved beskatning efter arbejdsudlejereglerne for en person, hvis indkomst her fra landet ikke er tilstrækkeligt til, at den pågældende kan anvende kildeskattelovens afsnit I A. På samme måde må det vurderes, at det også er i strid med EU-retten, når de danske regler ikke giver fradrag for nødvendige udgifter ved beskatningen af personer, som er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2.

Det er derfor regeringens opfattelse, at de gældende danske regler om begrænset skattepligt på disse områder ikke kan opretholdes uændret.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Rentebeskatningsdirektivet

3.1.1. De nuværende ordninger

En række lande sikrer beskatningen af renter m.v. ved at pålægge betaleren af sådanne indkomster at indberette betalingen til skattemyndighederne, som på dette grundlag kan sikre, at modtageren beskattes af indkomsten efter de nationale regler.

For Danmarks vedkommende har skattekontrolloven regler om indberetningspligt for pengeinstitutter og andre, der som led i deres erhverv modtager indskud til forrentning eller formidler renter vedrørende obligationer og investeringsforeningsbeviser. Disse institutioner skal ved begyndelsen af hvert år uden særlig anmodning give de centrale skattemyndigheder oplysninger om det foregående års rentebetalinger og -tilskrivninger og afståelser samt om formueforhold ved årets udløb.

Andre lande sikrer beskatningen af renter m.v. ved at opkræve kildeskaf af betalingerne.

Enkelte lande sikrer ikke beskatningen af renter hverken ved indberetning eller kildeskaf.

Fælles for indberetningsordningen og kildeskattelovningen er, at ordningerne alene sikrer beskatningen i den stat, som anvender ordningen. Indberetningsordningen kan dog kombineres med aftale om informationsudveksling, så indberettede oplysninger sendes videre til en anden stat.

EU's bistandsdirektiv og dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har regler om bistand i form af udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne.

Denne bistand går dog typisk alene ud på, at et lands myndigheder skal sende oplysninger til et andet lands myndigheder, når det andet land anmoder herom. Desuden er der begrænsninger i et lands pligt til at indsamle og videregive oplysninger til et andet land.

I nogle tilfælde sker bistanden dog også på den måde, at de to staters myndigheder automatisk udveksler oplysninger om f.eks. rentebetalinger.

3.1.2. Rentebeskatningsdirektivets indhold

Direktivet er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

Direktivets endelige formål er at sætte en medlemsstat i stand til i overensstemmelse med national skatlovgivning at beskatte opsparingsindkomst, som betales (eller sikres betalt) fra en anden medlemsstat til en retmæssig ejer, som er hjemmehørende i den førstnævnte stat. Medlemsstaterne skal derfor gennemføre de nødvendige regler for at sikre, at betalingsagenter, som er etableret på deres område, udfører direktivets

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

forholdsregler, uanset hvor skyldneren af den rentebærende fordring er etableret, jf. *artikel 1*.

Direktivets anvendelsesområde er begrænset til beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger i forbindelse med fordringer, så det ikke omfatter tilvækst til og afkast fra pensions- og forsikringsordninger. Direktivet omfatter heller ikke finansielle instrumenter.

Begrebet »retmæssig ejer« betyder en fysisk person, som modtager en rentebetaling, med mindre den pågældende påviser, at betalingen ikke blev modtaget til egen fordel, jf. *artikel 2*. Hvis en betalingsagent har grund til at formode, at den fysiske person, til hvem agenten betaler, ikke er den retmæssige ejer, skal agenten tage alle rimelige skridt for at konstatere den retmæssige ejers identitet.

Hver medlemsstat skal derfor gennemføre og sikre overholdelsen af regler, som er nødvendige for at sætte betalingsagenter i stand til at fastslå navn og adresse for retmæssige ejere af agentens betalinger samt det land, hvor den pågældende ejer har sit skattemæssigt hjemsted. *Artikel 3* opstiller minimumskrav, som medlemsstaternes betalingsagenter skal opfylde.

Hvis betalingsagenten har indgået kontrakt med den retmæssige ejer før 1. januar 2004, skal agenten fastslå den retmæssige ejers navn og adresse på grundlag af de oplysninger, som agenten allerede har efter de gældende krav i vedkommende medlemsstat (herunder Rådets direktiv om pengevask). I så fald skal betalingsagenten fastslå ejerens skattemæssige hjemsted på grundlag af de oplysninger, som agenten allerede er i besiddelse af efter de gældende krav.

Hvis betalingsagenten indgår kontrakt med den retmæssige ejer – eller udfører transaktioner med den retmæssige ejer – fra og med 1. januar 2004, skal agenten fastslå den retmæssige ejers navn og adresse samt ejerens identifikationsnummer, hvis det findes, og i modsat fald ejerens fødselsdato og fødested. Disse oplysninger skal fastslås på grundlag af pas eller officielt identitetskort, som forevises af ejeren; hvis adressen ikke findes på pas eller officielt identitetskort, skal agenten fastslå den efter et andet dokumentbevis, som ejeren foreviser.

I så fald skal betalingsagenten fastslå ejerens skattemæssige hjemsted ud fra oplysningerne på det foreviste pas, identitetskort eller dokumentbevis. Hvis en person foreviser et pas eller identitetskort, udstedt af en medlemsstat, og oplyser at være hjemmehørende i et land uden for EU, skal agenten alligevel anse personen for skattemæssigt hjemmehørende i det land, som har udstedt denne dokumentation, med mindre personen foreviser en attest fra skattemyndighederne i dette

tredjeland om, at den pågældende har sit skattemæssige hjemsted der.

Artikel 4 definerer begrebet »betalingsagent«. En betalingsagent er den økonomiske operatør, som betaler renter m.v. til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer. Det gælder, uanset om betalingsagenten selv er skyldner for betalingen, eller den pågældende er pålagt af skyldner eller den retmæssige ejer at formidle betalingen.

Direktivet omfatter kun betaling af renter til fysiske personer. En betalingsagent skal derfor ikke anvende direktivets regler for betalinger til juridiske personer, eller til andre enheder, der beskattes efter generelle regler for erhvervsbeskatning, eller til investeringsinstitutter, der er godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

Hvis en økonomisk operatør betaler renter til en »anden enhed« (som hverken er en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler for erhvervsbeskatning, eller et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF), som er etableret i en anden medlemsstat, skal operatøren indsende oplysninger til sine egne skattemyndigheder om enhedens navn og adresse samt størrelsen af betalingen. Operatørens skattemyndigheder giver derefter oplysningerne videre til myndighederne i den medlemsstat, hvor den anden enhed er etableret.

Den anden enhed kan dog vælge at blive betragtet som et investeringsinstitut. Udøvelsen af dette valg kræver dog en attest fra det land, hvor enheden er etableret. I så fald skal der ikke foretages indberetning om betalinger her fra landet til den pågældende udenlandske enhed.

Artikel 5 definerer den kompetente myndighed, som skal være ansvarlig for ydelse eller modtagelse af oplysninger, henholdsvis opkrævning og overførsel af kildeskat.

De rentebetalinger, der er omfattet af direktivet, er afgrænset i *artikel 6*. Der er tale om

- renter, som betales eller krediteres en konto, vedr. fordringer af enhver art, uanset om fordringen er sikret ved prioritet eller ikke, og uanset om den giver ret til andel i skyldners overskud, og navnlig indtægter fra statslige værdipapirer, obligationer eller gældsbeviser,
- påløbne eller kapitaliserede renter ved afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af fordringer (herunder nul kupon-obligationer og obligationer til underkurs),
- indkomst, udlodtet af investeringsinstitutter, i det omfang indkomsten hidrører fra renter. En medlemsstat kan dog bestemme, at direktivet ikke skal

omfatte indkomst fra disse institutioner, hvis højst 15 pct. af dets aktiver består af fordringer,

d. indkomst ved afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af andele i et investeringsinstitut, som har investeret mere end 40 pct. af dets aktiver i fordringer. Fra 1. januar 2011 nedsættes satsen til 25 pct. En medlemsstat kan bestemme kun at anvende direktivet på den del af indkomsten, som hidrører fra renter, omfattet af a og b.

Hvis en betalingsagent ikke kan fastslå, hvor stor en del af indkomsten som nævnt under c og d fra et investeringsinstitut, der hidrører fra renter, skal den pågældende anse den samlede indkomst som hidrørende fra renter.

Hvis agenten ikke kan fastslå, om et investeringsinstitut overskrider 40 pct. tærsklen, skal den pågældende gå ud fra, at andelen er større end 40 pct.

15 og 40 pct. tærsklerne om fordelingen af aktiverne i et investeringsinstitut (eller en afdeling heraf) skal afgøres på grundlag af investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelser eller vedtægter. Hvis sådanne ikke findes, skal der ses på den faktiske fordeling af aktiverne.

Artikel 7 definerer direktivets geografiske anvendelsesområde.

Artikel 8 fastsætter de minimumsoplysninger, som en medlemsstat (bortset fra Belgien, Luxembourg og Østrig) skal pålægge dens betalingsagenter at indberette vedr. renter, som de betaler til en person i en anden medlemsstat.

Indberetningen skal omfatte den retmæssige ejers identitet, adresse og skattemæssige hjemsted, agentens eget navn og adresse, det pågældende kontonummer eller identifikation af fordringen m.v., samt oplysning om betalingen. For så vidt angår indkomst fra afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af fordringer, indkomst fra andele i investeringsinstitutter og indkomst fra afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af andele i investeringsinstitutter, kan et land selv bestemme, om indberetningen kun skal omfatte den del af indkomsten, der hidrører fra renter, eller det fulde beløb.

De kompetente myndigheder i betalingsagentens medlemsstat skal sende de indberettede oplysninger videre til myndighederne i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer er hjemmehørende. Videre sendelsen skal ske inden 6 måneder efter udløbet af det skatteår, som oplysningerne vedrører, jf. *artikel 9*.

Artikel 9 bestemmer også, at bistandsdirektivets regler gælder for automatisk informationsudveksling efter rentebeskatningsdirektivet, dog ikke hvis der er bestemt andet i sidstnævnte direktiv. Det medfører bl.a., at en medlemsstat uopfordret skal give medde-

lelse til en anden medlemsstat, når førstnævnte stat har modtaget oplysninger fra den anden stat og på den baggrund har fremskaffet oplysninger, som kan være af betydning ved beskatningen i den anden stat. Hvis myndighederne i en medlemsstat kan se, at oplysninger modtaget fra en anden medlemsstat ikke svarer til deres egne oplysninger, skal de meddele dette til myndighederne i den anden stat.

Artikel 10 – 15 omhandler Belgien, Luxembourg og Østrigs overgangsordning med kildeskat. I en overgangsperiode kan de tre lande opfylde direktivet ved at opkræve kildeskat af rentebetaling til en person i en anden medlemsstat og overføre en del af provenuet til denne stat uden at oplyse personens identitet. De tre lande modtager oplysninger fra andre medlemsstater, jf. *artikel 9*.

Efter *artikel 10* er udløbet af overgangsperioden afhængig af, dels hvornår EU kan opnå en aftale med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om udveksling af oplysninger på anmodning som supplement til opkrævning af kildeskat, dels hvornår EU kan opnå en aftale med USA om udveksling af oplysninger på anmodning.

Overgangsperioden begynder på det tidspunkt, hvorfra direktivet skal anvendes, jf. *artikel 17*.

Kildeskatten skal være på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct. Kildeskatten opkræves af de samme betalinger, som er omfattet af informationsudveksling, jf. *artikel 11*.

Når en medlemsstat har opkrævet kildeskat af en betaling til en retmæssig ejer i en anden medlemsstat, skal den overføre 75 pct. af provenuet til den anden stat, jf. *artikel 12*.

De medlemsstater, som anvender kildeskattesystemet, skal gennemføre procedurer, så en retmæssig ejer af en rentebetaling kan undgå kildeskatteopkrævning, jf. *artikel 13*. Ejeren skal kunne pålægge betalingsagenten at indberette alle betalinger vedr. den pågældende person til den kompetente myndighed i agentens medlemsstat. En retmæssig ejer af en betaling skal også kunne undgå kildeskatteopkrævning ved at forelægge betalingsagenten en erklæring fra personens skattemyndigheder om, at de er bekendt med betalingen.

I de tilfælde, hvor der opkræves kildeskat af en rentebetaling, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer er hjemmehørende (bopælsstaten) sikre, at betalingen ikke udsættes for dobbeltbeskatning, jf. *artikel 14*. Bopælsstaten skal indrømme personen en godtgørelse svarende til kildeskatten. Hvis godtgørelsen er højere end den skat, som personen skal betale efter bopælsstatens skattelovgivning, skal

denne stat udbetale det overskydende beløb til personen.

I nogle tilfælde er der også opkrævet en anden kildeskat af en rentebetaling end den kildeskat, som er nævnt i direktivets artikel 11. I så fald skal bopælsstaten indrømme dobbeltbeskatningslempelse for den anden kildeskat, inden den giver godtgørelse for kildeskat efter direktivet.

Nogle obligationer har en klausul om, at der ikke vil blive opkrævet kildeskat af deres renter, samt at hvis der alligevel skulle blive opkrævet kildeskat af renterne, kan obligationsejeren forlange kompensation for denne skat, og såfremt en obligationsejer forlanger dette, kan obligationsudsteder indløse hele serien (klausul om gross up og førtidig indfrielse). For at undgå risikoen for kaos på finansmarkedet som følge af førtidig indløsning af obligationer, skal direktivet i en periode ikke omfatte renter af obligationer, jf. *artikel 15*.

Undtagelsen omfatter alle obligationer, som første gang er udstedt inden 1. marts 2001, eller hvis emissionsprospekt blev godkendt inden denne dato af de kompetente myndigheder efter direktiv 80/390/EØF eller af de ansvarlige myndigheder i lande uden for EU.

En obligationsserie, som er udstedt eller godkendt inden 1. marts 2001, kan senere blive udvidet.

I så fald vil direktivet omfatte hele obligationsserien – dvs. både den oprindelige emission og enhver yderligere emission – hvis der er tale om obligationer, der er udstedt af en regering eller dermed beslægtet enhed, som opregnet i bilaget til direktivet. Hvis obligationerne er udstedt af enhver anden emittent, bliver alene den yderligere emission omfattet af direktivet.

Undtagelsen i artikel 15 gælder kun i den overgangsperiode, hvor Belgien, Luxembourg og Østrig anvender kildeskattesystemet, jf. artikel 10.

Hvis denne overgangsperiode varer efter 31. december 2010, skal undtagelsen efter denne dato alene omfatte renter af obligationer, som indeholder klausuler om gross up og førtidig indfrielse.

Artikel 16 præciserer, at direktivet ikke hindrer opkrævning af andre kildeskatter.

Artikel 17 angår gennemførelsen af direktivet i national ret.

Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet som national ret inden 1. januar 2004.

Medlemsstaterne skal anvende de ny nationale regler fra 1. januar 2005 under forudsætning af, at Schweiz samt Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino fra samme dato anvender regler svarende til direktivets i overensstemmelse med de aftaler, som

EU efter enstemmig beslutning indgår med disse tredjelande, og at der er aftaler eller andre ordninger, hvorefter Hollands og Det Forenede Kongeriges relevante tilknyttede områder (Aruba og Hollandske Antiller samt Isle of Man, Guernsey, Jersey, Anguilla, British Virgin Islands, Cayman Islands, Montserrat og Turk and Caicos Islands) fra samme dato foretager automatisk informationsudveksling eller opkræver kildeskat. Senest 30. juni 2004 skal Økofin-Rådet ved enstemmighed afgøre, om disse forudsætninger er opfyldt, og i modsat fald skal Rådet ved enstemmighed beslutte en ny dato for anvendelsen af de ny nationale regler.

Efter *artikel 18* skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Økofin-Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktivet og eventuelt foreslå ændringer, som er nødvendige for bedre at sikre beskattningen af opsparingsindkomst og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.

3.1.3. Lovforslagets indhold vedr. rentebeskatningsdirektivet

Rentebeskatningsdirektivets vedtagelse medfører, at danske skattemyndigheder skal indsamle oplysninger om indkomst fra opsparing - hvad enten opsparingen er placeret her i landet eller i udlandet - som betales eller godskrives her fra landet til personer med skattemæssigt hjemsted i andre medlemsstater, og videreende oplysningerne til skattemyndighederne i de pågældende stater.

Den foreslåede § 8 X i skattekontrolloven har regler om en ny indberetningspligt vedr. renter m.v., som danske betalingsagenter betaler til fysiske personer hjemmehørende i andre medlemsstater. § 8 X har også regler om indberetningspligt for betalinger til udenlandske modtagere, som på den ene side ikke er fysiske personer og på den anden side hverken er selskaber, andre enheder, der er omfattet af generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, eller investeringsinstitutter. § 8 X går endeligt ud på, at de danske skattemyndigheder skal sende de indberettede oplysninger videre til skattemyndighederne i den stat, hvor rentemodtager er hjemmehørende.

Omvendt vil direktivet medføre, at andre medlemsstater myndigheder giver de danske myndigheder oplysninger om indkomst fra opsparing, som betales fra disse stater til fuldt skattepligtige fysiske personer - hvad enten opsparingen er placeret i den pågældende stat eller i et andet land.

Den foreslåede § 11 i skattekontrolloven går ud på, at de danske skattemyndigheder kan modtage oplysninger om renter m.v., som fuldt skattepligtige perso-

ner modtager gennem betalingsagenter i de pågældende medlemsstater.

Direktivet medfører, for så vidt angår rentebetaling fra Belgien, Luxembourg og Østrig til en fuldt skattepligtig person, at Danmark skal modregne det fulde beløb af den kildeskat, som de tre stater indtil videre skal opkræve af betalingen, i den pågældende persons danske skat. Det gælder, selv om staterne alene overfører 75 pct. af provenuet til de danske myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, går ud på, at den kildeskat, som Belgien, Luxembourg og Østrig har opkrævet, i princippet behandles som indeholdt dansk forskuds-skat.

Modregningen skal ikke indvirke på den nuværende afregning af skatter med amt, kommune og evt. kirke.

Det medfører, at det ikke skal have betydning for kommuneafregningen, at 25 pct. af den kildeskat, som opkræves efter rentebeskatningsdirektivet, ikke overføres til Danmark.

I tilknytning til rentebeskatningsdirektivet skal der indgås aftaler med Schweiz og en række lande uden for EU samt aftaler eller andre ordninger med områder, der er tilknyttet Holland og Det Forenede Kongerige, om at disse lande og områder skal anvende tilsvarende forholdsregler som direktivets til sikring af beskatningen af indkomst fra opsparing, som betales fra disse lande og områder. De foreslåede nye bestemmelser skal finde tilsvarende anvendelse for disse lande og områder.

3.2. Rente-/royaltydirektivet

3.2.1. De nuværende ordninger

Når et selskab i et land (kildelandet) betaler renter eller royalties til et selskab i et andet land (bopælslandet), afhænger beskatningen dels af de to landes interne skattelovgivning, dels af dobbeltbeskatningsaftalen mellem de to lande.

EU-medlemsstaterne har regler om begrænset skattepligt, dvs. om beskatning af indtægter fra den pågældende stat til udenlandske selskaber. Flere medlemsstaters begrænsede skattepligt omfatter dog ikke rente- og royaltybetalinger til udenlandske selskaber. Andre medlemsstater beskatter disse betalinger med en bestemt procentsats af bruttobeløbet.

Samtidig har medlemsstaterne regler om fuld skattepligt, så selskaber, der er hjemmehørende i disse stater, er skattepligtige af samtlige indkomster, uanset hvorfra i verden de hidrører.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem to stater indeholder regler for beskatningen af indkomst,

som et selskab i den ene stat (kildestaten) betaler til en selskab i den anden stat (bopælsstaten). I de allerfleste tilfælde vil kildestaten indskrænke eller helt frafalde sin begrænsede skattepligt. Hvis kildestaten har ret til at beskatte indkomsten, vil bopælsstaten nedsætte sin beskatningen af indkomsten.

3.2.2. Rente-/royaltydirektivets indhold

Direktivet er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

Artikel 1 medfører, at renter og royalties, der hidrører fra en medlemsstat, skal være fritaget fra beskatning i den pågældende stat – uanset om beskatningen sker ved opkrævning af kildeskat eller ved påligning – såfremt den retmæssige ejer af de pågældende beløb er et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Renter eller royalties skal anses at hidrøre fra en medlemsstat (»kildestaten«), hvis beløbet betales af et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, eller fra et fast driftssted, som er beliggende i denne stat og som er en del af et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat.

Et fast driftssted anses som betaler af renter eller royalties, i det omfang beløbet udgør en fradragsberettiget omkostning ved opgørelsen af overskuddet i det faste driftssted i den stat, hvor det er beliggende.

Et fast driftssted anses som retmæssig ejer af renter eller royalties, i det omfang den fordring eller den rettighed, som beløbet betales for, er effektivt knyttet til det faste driftssted, og beløbet udgør en indkomst som er omfattet af beskatning i den stat hvor driftsstedet er beliggende.

Artikel 1 gælder alene, hvis det selskab, som betaler renter eller royalties, er forbundet med det selskab, som modtager beløbet. Tilsvarende gælder, hvis beløbet betales eller modtages af et fast driftssted af et selskab. En medlemsstat kan gøre anvendelse af direktivet afhængig af, at de to selskaber har været forbundne i en uafbrudt periode på mindst 2 år. Begrebet »associeret selskab« er defineret i artikel 3.

Direktivet gælder ikke, hvis renter eller royalties betales af eller modtages af et fast driftssted, som er beliggende uden for EU, selv om driftsstedet er en del af et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat.

Artikel 1 forhindrer ikke et EU-land i at tage renter eller royalties i betragtning ved dets beskatning, for så vidt angår beløb, som modtages af et selskab hjemmehørende i det pågældende land, et fast driftssted af et sådant selskab eller et fast driftssted i det pågældende land af et udenlandsk selskab.

Kildelandet kan kræve, at betingelserne for anvendelsen af artikel 1 bekræftes ved forelæggelse af en attest. Hvis denne attest ikke forligger ved betalingen af renter eller royalties, kan landet opkræve kildeskat af beløbet.

Hvis et land har opkrævet kildeskat af renter eller royalties, som er omfattet af artikel 1, skal kildeskatten efter ansøgning tilbagebetales. Et land skal give mulighed for, at ansøgning herom kan indsendes i op til 2 år efter opkrævningen, og det skal foretage tilbagebetaling senest et år efter modtagelsen af ansøgning og de bekræftende oplysninger, som den med rimelighed kan forlange. I givet fald skal tilbagebetalingen forrentes med samme rente, som landet giver ved tilbagebetaling af dets egne skatter i tilsvarende sager.

Artikel 2 definerer udtrykkene renter og royalties, for så vidt angår anvendelsen af dette direktiv.

Renter betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder ret til andel i skyldners fortjeneste eller ikke, og især indkomst af gældsbeviser og indkomst af obligationer og forskrivninger, herunder gevinster, der knytter sig til sådanne værdipapirer. Strafillæg ved for sen betaling skal ikke anses som renter.

Royalties betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og software, patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring. Royalties omfatter desuden også betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

Artikel 3 afgrænser først de selskaber, der er omfattet af direktivet. I et bilag til direktivet er for hver medlemsstat nævnt de selskabstyper der er omfattet. For Danmarks vedkommende er det aktieselskaber og anpartsselskaber.

Som nævnt nedenfor skal der efter tre års forløb tages stilling til en udvidelse af direktivet til at omfatte andre selskaber og foretagender, jf. artikel 8.

Direktivet omfatter kun et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat, under forudsætning af at det ikke efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en stat uden for EU.

Direktivet gælder kun for et selskab, hvis det uden fritagelse er omfattet af den generelle selskabsskat i det land, hvor det er hjemmehørende, eller en identisk eller tilsvarende skat, som indføres efterfølgende. Ar-

tikel 3 opregner de enkelte medlemsstaters generelle selskabsskat.

Artikel 3 definerer derefter begrebet »associeret selskab«. Direktivet gælder kun betaling fra et selskab til et andet selskab, hvis som minimum

- det betalende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det modtagende selskab,
- det modtagende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det betalende selskab, eller
- et tredje selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i såvel det betalende og det modtagende selskab.

Kapitalandelene må kun angå selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstater. Medlemsstaterne kan erstatte kriteriet om andel i kapital med andel i stemmerettigheder.

Artikel 3 definerer endelig »fast driftssted« som et fast forretningssted, hvorigennem et selskab i en medlemsstat udøver aktiviteter i en anden medlemsstat.

Artikel 4 giver en medlemsstat mulighed for ikke at anvende direktivet på betalinger, som efter dens nationale regler behandles som udlodning af udbytte eller som tilbagebetaling af kapital, eller på betalinger fra gældsfordringer, som indebærer ret til andel i debitors fortjeneste, eller på betalinger fra gældsfordringer, som berettiger fordringshaver til at ombytte retten til renter med andel i debitors fortjeneste, eller på betalinger fra gældsfordringer, som ikke skal tilbagebetales eller tilbagebetales senere end 50 år efter udstedelsen.

Hvis den særlige forbindelse mellem det betalende selskab og det modtagende selskab har bevirket, at størrelsen af de aftalte renter eller royalties, overstiger det beløb, som uafhængige parter ville aftale, skal direktivets artikler kun anvendes på sidstnævnte del af betalingerne.

Efter *artikel 5* kan en medlemsstat undlade at anvende direktivet i tilfælde af svig eller misbrug.

Artikel 6 giver overgangsregler for Grækenland, Portugal og Spanien, så disse lande i en periode alligevel kan opkræve kildeskat af renter og royalties, som betales fra selskaber, der er hjemmehørende i disse lande og faste driftssteder, som er beliggende i disse lande og som er en del af et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat.

Grækenland og Portugal kan i en overgangsperiode på 8 år opkræve kildeskat af rente- og royaltybetalinger, men skatten må ikke overstige 10 pct. af betalingens bruttobeløb i de første 4 år og derefter 5 pct.

Spanien kan i en overgangsperiode på 6 år opkræve kildeskat af royaltybetalinger fra dette land, men

skatten må ikke overstige 10 pct. af betalingens bruttobeløb.

Hvis en rente- eller royalty-betaling er omfattet af en lavere sats for kildeskat i en anden overenskomst, skal denne sats naturligvis stadig gælde.

Overgangsperioderne regnes fra det tidspunkt, hvor EU-landene skal begynde at anvende rentebeskatningsdirektivet, jf. ovenfor. Der er mulighed for at aftale forlængelse af perioderne.

Medlemsstaterne skal ændre deres lovgivning, så de kan overholde direktivet fra 1. januar 2004, jf. *artikel 7*.

Efter en revisionsbestemmelse i *artikel 8* skal Kommissionen senest den 31. december 2006 aflægge rapport til Økofin-Rådet om erfaringerne med direktivets anvendelse og eventuelt foreslå en udvidelse af dets anvendelsesområde, så det også omfatter andre selskaber og foretagender.

3.2.3. Lovforslagets indhold vedr. rente-/royaltydirektivet

Rente-/royaltydirektivet betyder, at Danmark ikke kan beskatte renter og royalties, som danske selskaber betaler til associerede selskaber i andre medlemsstater.

Der foreslås derfor en ændring af den nuværende regel i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, om begrænset skattepligt for udenlandske selskaber, der modtager royalties her fra landet.

Hvis royaltymodtager er hjemmehørende i en stat, Færøerne eller Grønland, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og denne overenskomst begrænser Danmarks ret til at beskatte royalty, skal den danske skat nedsættes eller eventuelt affalde i overensstemmelse med overenskomsten.

Efter de gældende regler er der derimod ikke begrænset skattepligt for udenlandske selskaber, som modtager renter fra kilder her i landet. Direktivets vedtagelse forudsætter altså ikke ændringer vedrørende renter. Der foreslås alligevel en række ny regler, som nævnt under punkt 3.3.3.

Rente-/royaltydirektivet betyder, at når danske selskaber modtager renter og royalties fra associerede selskaber i andre medlemsstater, må disse stater ikke beskatte betalingerne.

Denne del af direktivet forudsætter ikke ændringer af dansk skattelovgivning.

I en overgangsperiode må Grækenland, Portugal og Spanien dog beskatte renter og royalties, som danske selskaber modtager fra associerede selskaber i disse medlemsstater, og Danmark skal nedsætte den danske

skat af disse renter og royalties under hensyn til den udenlandske skat.

Denne del af direktivet forudsætter heller ikke ændringer af dansk skattelovgivning.

3.3. Koncerninterne lån

3.3.1. Tynd kapitalisering

Gældende regler

De gældende regler om tynd kapitalisering anvendes, når et selskab eller en forening har gæld til udenlandske fysiske eller juridiske personer med kontrollerende indflydelse eller hermed koncernforbundne selskaber (kontrolleret gæld), og selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1.

Hvis gælden set i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1 (det vil sige, at egenkapitalen er mindre end 20 pct. af de samlede passiver), er der som udgangspunkt ikke fradrag for renter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld.

Ved kontrol af flere danske koncernforbundne selskaber finder reglerne om tynd kapitalisering samlet anvendelse på aktiver og passiver i disse selskaber, og der bortses fra danske selskabers aktier i andre selskaber, der indgår i den samlede opgørelse, samt gæld og fordringer mellem disse (konsolidering).

Reglerne gælder tilsvarende for faste driftssteder her i landet af udenlandske selskaber.

Lovforslagets indhold

Efter *forslaget* skal reglerne om tynd kapitalisering anvendes, hvis et selskab eller en forening har gæld til juridiske personer med kontrollerende indflydelse eller hermed koncernforbundne selskaber.

Det vil sige, at *anvendelsesområdet udvides*, så reglerne ikke blot finder anvendelse i tilfælde, hvor långiver er udenlandsk, men også i tilfælde, hvor långiver er dansk. Hermed indebærer reglerne om tynd kapitalisering ikke forskellig behandling af danske datterselskaber afhængig af, om deres moderselskab (långiver) er hjemmehørende i Danmark eller i udlandet. Herefter er der ikke nogen forskelsbehandling, der kan give anledning til EU-retlige problemer i forbindelse med beskæring af rentefradrag til koncernselskaber i andre EU-lande. Som konsekvens af at danske selskaber indrages under fradragsbeskæringen, foreslås som modstykke, at danske skattepligtige selskaber er skattefri af de renter, som låntager efter de nye regler ikke får

fradrag for, på samme måde som Danmark ikke beskatter selskaber i andre EU-lande af sådanne renter.

På koncernniveau vil der derfor som udgangspunkt ikke være tale om nogen skærpet beskatning.

Ændringen vil dog få betydning for kulbrintebeskatningen, hvis et dansk selskab, der er omfattet af kulbrintebeskatning, har en stor gæld til et andet koncernforbundet dansk selskab.

For at undgå administrativt besvær for små og mellemstore virksomheder *indskrænkes reglerne anvendelsesområde*.

For det første skal reglerne fremover alene anvendes i tilfælde, hvor långiver er en juridisk person – ikke i tilfælde, hvor långiver er en fysisk person.

For det andet skal fradragsbeskæringen alene anvendes, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr. Forslaget indebærer, at små og mellemstore virksomheder i vidt omfang vil falde uden for reglerne om tynd kapitalisering.

For det tredje skal fradragsbeskæringen alene anvendes for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital, for at fradragsbeskæringen kunne være undgået.

De gældende regler indebærer, at der ikke gives fradrag for renteudgifter og kurstab af kontrolleret gæld, såfremt et selskabs egenkapital er nul eller negativ. Hvis derimod (en del af) den kontrollerede gæld konverteres til egenkapital, således at forholdet mellem selskabets fremmedkapital og egenkapital er 4:1 (det vil sige, at egenkapitalen svarer til 20 pct. af de samlede passiver), skal der ikke ske fradragsbeskæring. Som en serviceforanstaltning foreslås, at skatteyderen stilles, som om der var foretaget optimal planlægning ved indskud af egenkapital (konvertering af gæld), indtil egenkapitalkravet i selskabsskattelovens § 11 nøjagtigt er opfyldt.

For det fjerde begrænses den gældende konsolideringsregel, så den alene anvendes på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer kan anses for koncernforbundne.

Formålet med den gældende konsolideringsregel er at undgå omgåelse af reglerne om tynd kapitalisering. Uden reglen ville en koncern kunne udtynde kapitalen ved at indskyde yderligere selskaber (datterdatterselskaber), samtidig med at forholdet mellem gæld og egenkapital opretholdes i det enkelte datterselskab (såkaldt kaskadeeffekt). Reglen tager imidlertid ikke hensyn til, at en koncern kan drive flere grene af sin virksomhed i Danmark gennem datterselskaber eller faste driftssteder.

Den foreslåede ændring indebærer, at konsolideringsreglen alene anvendes inden for den enkelte virksomhedsgren i Danmark.

3.3.2. Begrænsning for fradrag for koncerninterne betalinger

Som nævnt i afsnit 2.3.2 muliggør de nuværende danske regler, at et udenlandsk eget koncern kan undgå såvel dansk beskatning som udenlandsk beskatning ved hjælp af så store koncerninterne lån som muligt. Det kan bl.a. ske ved koncerninterne lån fra et udenlandsk selskab, som efter skattereglerne i det pågældende land bliver konsolideret med det danske selskab, så de to selskaber ved udenlandsk beskatning anses som det samme selskab. Det medfører, at det andet land anser betaling fra det danske selskab som en skattemæssig irrelevant intern overførsel inden for samme enhed. Selv om det danske selskab får fradrag for betalingen, bliver det udenlandske selskab altså ikke beskattet af det modtagne beløb.

Det foreslås derfor at indsætte en ny paragraf i selskabsskattelovens § 2 A, hvorefter et selskab som nævnt i lovens § 1 (om fuld skattepligt) eller § 2 (om begrænset skattepligt) skal anses for transparent, hvis selskabet efter udenlandsk skattelovgivning anses for at være transparent, hvorved selskabets indkomst medregnes ved indkomstopgørelse hos en kreds af koncernforbundne aktionærer i det pågældende land.

Den foreslåede regel skal derfor kun gælde, hvis kredsen af koncernforbundne selskaber, som medregner det danske selskabs indkomst som følge af den transparente status, kontrollerer det pågældende danske selskab, jf. skattekontrollovens § 3 B.

Det er endvidere en forudsætning, at det pågældende land har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark (eller er medlem af EU eller EØS). Såfremt det andet land ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, vil der derimod kunne blive tale om dansk kildeskat af rente- og royalty-betalinger, jf. nedenfor.

Den foreslåede regel vil medføre, at det danske selskab ikke kan få fradrag for udgifter, som det betaler til det udenlandske selskab, på samme måde det udenlandske selskab ikke beskattes af de modsvarende indtægter, fordi det andet land betragter betalingen som en overførsel mellem forskellige dele af samme enhed, der ikke har skattemæssig virkning.

3.3.3. Begrænset skattepligt af visse koncerninterne renter

Det foreslås, at der som udgangspunkt skal være begrænset skattepligt af renter af koncernintern gæld.

Det vil sige renter af gæld, som selskaber m.v. har til udenlandske selskaber med kontrollerende indflydelse eller hermed koncernforbundne selskaber (kontrolleret gæld, dvs. rentebetalinger til selskaber, der direkte eller indirekte ejer 50 pct. eller mere af aktiekapitalen i det danske selskab eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.)

Der foreslås dog undtagelser, så der alene sker beskattning af udenlandske koncerner med danske selskaber, hvor rentebetalinger går til et skattelyselskab i situationer, hvor en dansk koncern ville være beskattet af renteindtægten via CFC-reglerne. På denne måde sikres mere lige konkurrencevilkår for danske selskaber, uanset om de er ejet af danske koncerner eller af udenlandske koncerner.

Det foreslås, at skatten skal indeholdes med 30 pct. af renteindtægten, og at skattepligten skal være endeligt opfyldt med den foretagne indeholdelse af renteskat.

Renteindtægter, der tilfalder et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet, medregnes allerede efter de gældende regler ved opgørelsen af driftsstedets skattepligtige indkomst her i landet. Det foreslås derfor, at renteindtægter i sådanne tilfælde ikke skal være omfattet af de foreslåede regler om begrænset skattepligt af koncerninterne renter.

Efter forslaget skal skattepligten heller ikke omfatte renter, hvor beskattningen skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i rente-/royaltydirektivet (omtalt i pkt. 3.2.3.) eller i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende.

Efter forslaget bortfalder skattepligten, hvis det modtagende selskab er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et dansk selskab.

Skattepligten bortfalder desuden, hvis det modtagende selskab er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et selskab hjemmehørende i en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis dette selskab efter den pågældende stats regler kan undergives CFC-beskatning, såfremt betingelserne herfor efter udenlandske regler er opfyldt.

Selvom det rentemodtagende selskab ikke er kontrolleret fra et land med CFC-beskatning, kan kilde-skatten alligevel bortfalde, hvis selskabet godtgør, at det ikke ville være omfattet af selskabsskattelovens § 32, hvis det havde været kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et her i landet hjemmehørende selskab m.v., og at det ikke betaler renterne videre til et andet udenlandsk selskab m.v., som ville opfylde betingelserne i § 32.

3.4. Udvidet adgang til sambeskatning med søsterselskaber og faste driftssteder

Som nævnt i afsnit 2.4. kan det overvejes, hvorvidt de gældende regler om sambeskatning er i overensstemmelse med EU-retten.

For at fjerne denne tvivl foreslås det, at der også gives mulighed for sambeskatning, for så vidt angår:

- danske søsterselskaber, som er ejet af et udenlandsk moderselskab, og
- et fast driftssted her i landet, som er en del af et udenlandsk selskab.

Det foreslås derfor, at der skal være mulighed for sambeskatning mellem to eller flere danske selskaber, som ejes af det samme moderselskab, selvom moderselskabet ikke er et dansk selskab. Søsterselskaberne kan vælge, at sambeskatningen også skal omfatte eventuelle underliggende danske eller udenlandske datterselskaber.

Det bliver en forudsætning for sambeskatning mellem danske søsterselskaber, at hele aktiekapitalen i søsterselskaberne direkte eller indirekte ejes af det samme moderselskab, der er hjemmehørende i en stat i EU, EØS, Færøerne eller Grønland eller i en anden stat, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Endvidere foreslås det, at et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet skal kunne indgå i dansk sambeskatning.

3.5. Fraflytterbeskatning

3.5.1. Aktieavancebeskatningsloven, dødsboskatteloven, kursgevinstloven og ligningsloven

Som nævnt i afsnit 2.5. om baggrunden for forslaget kan der rejses tvivl om, hvorvidt de gældende regler om fraflytterbeskatning i aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og ligningsloven er fuldt i overensstemmelse med reglerne om den fri etableringsret – traktatens artikel 43 EF – og reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed – traktatens artikel 39 EF.

Der foreslås, at de gældende betingelser for at opnå henstand med fraflytterskatten justeres, således at reglerne bedre afspejler de situationer, hvor der kan være et behov for at stille særlige krav. Justeringerne har til formål at udrydde den mulige tvivl, der kan være med hensyn til, om reglerne om fraflytterbeskatning er fuldt i overensstemmelse med EU-retten.

Der foreslås en lempelse af betingelserne, idet kravet om sikkerhedsstillelse kun skal gælde i den situation, hvor den skattepligtige flytter til et land uden for EU, dvs. et land der ikke er omfattet af EU's bistandsdirektiv vedrørende inddrivelse, eller til et land, der

ikke er omfattet af den nordiske bistanndsoverenskomst. Samtidig foreslås det generelt at ophæve kravet om forrentning af henstandsbeløbet frem til det tidspunkt, hvor det forfalder til betaling.

Kursgevinstlovens regler om fraflytterbeskatning foreslås udbygget med en tilsvarende adgang til at få henstand med fraflytterskatten. Endvidere foreslås reglerne udbygget med en adgang til omberegning af skatten ved efterfølgende afståelse og den skattepligtiges død og med en regel om bortfald af fraflytterbeskatningen ved genindtræden af skattepligtig til Danmark. De foreslåede ændringer betyder, at kursgevinstlovens regler om fraflytterbeskatning af fordringer, gæld og kontrakter kommer til at svare til reglerne om fraflytterbeskatning af aktier og købe- og tegningsretter omfattet efter ligningslovens § 28.

Endelig foreslås en ændring af aktieavancebeskatningsloven og dødsboskatteoven, hvorefter reglen om adgang til omberegning af fraflytterskatten ved den skattepligtiges død (i udlandet) flyttes fra dødsboskatteoven tilbage til aktieavancebeskatningsloven. Begrundelsen er, at reglens oprindelige overførsel fra aktieavancebeskatningsloven til dødsboskatteoven betød en stramning, idet dødsboskatteoven - i modsætning til reglen i aktieavancebeskatningsloven - ikke omfatter alle udenlandske dødsboer.

3.5.2. Ejendomsavancebeskatningsloven

Som nævnt i afsnit 2.5. om baggrunden for forslaget kan man rejse tvivl om, hvorvidt ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 4, er i overensstemmelse med den frie etableringsret i traktatens artikel 43 EF.

Regeringen er af den opfattelse, at man kan tilgode-se samme hensyn som § 6 A, stk. 4, med en beskatning ved fraflytning, og at man derfor kan undvære § 6 A, stk. 4.

Det foreslås derfor, at såfremt ejeren har skattemæssigt hjemsted i Danmark, kan fortjenester på alle afståede erhvervsjendomme, hvad enten de ligger i Danmark eller i udlandet, nedsætte anskaffelsessummen på alle erhvervede erhvervsjendomme, hvad enten disse ligger i Danmark eller i udlandet.

Endvidere foreslås indført en beskatning af de fortjenester, der nedsætter anskaffelsessummen. Den skal gælde ved fraflytning, men kun i de tilfælde, hvor det er anskaffelsessummen på udenlandske erhvervsjendomme, der nedsættes med fortjenesten på danske jendomme. Ved fraflytning kan der indrømmes henstand med skatten. Ved fraflytning til et land, der ikke er omfattet af EU's bistanndsdirektiv vedrørende ind-drivelse eller den nordiske overenskomst om bistand i skattesager, skal der stilles sikkerhed for skatten. Reg-

ler om beskatning ved fraflytning findes også ved aktiegevinster og ved gevinster, der er omfattet af kursgevinstloven. Betingelserne for henstand er efter forslaget de samme, som skal gælde for disse.

Hvis ejeren ikke har skattemæssigt hjemsted i Danmark foreslås, at fortjenester på afståede erhvervsjendomme kan nedsætte anskaffelsessummen på alle erhvervede erhvervsjendomme, der ligger i Danmark. Det gælder derimod ikke, hvis den erhvervede ejendom ligger i udlandet. Da ejeren allerede bor i udlandet, kan der nemlig ikke indføres en beskatning ved fraflytning på samme måde som for fuldt skattepligtige her til landet.

3.6. Reglerne om omberegning til helårsindkomst

Gældende regler

Hvis indkomstansættelse for en person omfatter en kortere periode end et år, medfører personskattelovens § 14, at den pågældendes skattepligtige indkomst, personlige indkomst og kapitalindkomst omregnes, så beløbene svarer til et helt års indkomst. Der beregnes herefter skatter af disse helårsindkomster. Men personen skal kun betale den del af de beregnede skatter, som forholdsmæssigt falder på indkomsten i den periode, den pågældende var skattepligtig.

Baggrunden for § 14 er, at indkomstbeskatningen er progressiv, så skattesatsen er højere for høje indkomster end for lave indkomster. Helårsomregning fastholder progressionen for en person, som har lav indkomst som følge af, at den pågældende alene er skattepligtig i en kort periode. Det har især betydning for en person, som flytter til eller fra Danmark og dermed kun er fuldt skattepligtig i en del af det pågældende år, samt for en person, som er fuldt skattepligtig i et andet land og kun er begrænset skattepligtig i Danmark i en del af året - f.eks. af arbejde udført her i landet.

Progressionen i indkomstbeskatningen sker ved personfradraget, som for 2003 er på 35.600 kr. (for personer fyldt 18 år). Personfradraget gælder for alle fuldt skattepligtige personer. Desuden gælder personfradraget for den del af begrænset skattepligtige personer, som modtager indkomst, omfattet af kildeskatteovens § 43, stk. 1, og stk. 2, litra b, c, d og f, (dvs. især indkomst for personligt arbejde i tjenesteforhold, pension m.v. i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, folkepension, invalidepension og andre skattepligtige sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge m.v. samt indkomstskattepligtige udbetalinger efter visse regler i pensionsbeskatningsloven). Der indrømmes derimod ikke personfradrag til personer, som er begrænset skattepligtige af andre indkomster, f.eks. ind-

komsten fra fast ejendom her i landet og udbytter af danske aktier.

Progressionen sker desuden ved, at personer skal betale mellemskat, hvis deres indkomst overstiger grænsen for mellemskat, som for 2003 er på 198.000 kr., ligesom personer skal betale topskat, hvis deres indkomst overstiger grænsen for topskat, som for 2003 er på 295.300 kr. Personfradraget samt grænserne for mellemskat og topskat reguleres årligt. Regeringen har netop gennemført en forhøjelse af grænsen for mellemskat med i alt 48.000 kr. over de næste fire år.

Personfradraget samt grænserne for mellemskat og topskat gælder pr. år. I de tilfælde, hvor en person alene er skattepligtig i en del af året, sikrer helårsumregningen, at den pågældende i praksis kun får en forholdsmæssig del af personfradraget. I disse tilfælde sikrer helårsumregningen også, at grænserne for mellemskat og topskat i praksis er nedsat til en forholdsmæssig del af de årlige beløb.

Helårsumregningen har bl.a. betydning i tilfælde, hvor personer, der er hjemmehørende i udlandet, udfører arbejde her i landet i en kort periode og optjener en lille indkomst, idet personfradraget ellers ville betyde, at de slet ikke skulle betale dansk skat eller alene skulle betale et beskedent beløb i dansk skat.

Lovforslagets indhold

Det foreslås

- at personer, som tilflytter og fraflytter Danmark, skal kunne vælge at anvende deres faktiske helårsindkomst ved dansk skatteberegning i stedet for den beregnede helårsindkomst,
- at reglen om helårsumregning ikke skal gælde for begrænset skattepligtige personer, hvis deres skatteansættelse kun omfatter en del af året, samt
- at der ikke skal indrømmes personfradrag for begrænset skattepligtige personer, hvis deres skatteansættelse kun omfatter en del af året.

Det foreslås, at en person, som tilflytter eller fraflytter Danmark i løbet af et indkomstår, skal kunne vælge, at vedkommendes udenlandske indkomst for det pågældende år tages i betragtning ved den danske beskatning af indkomsten for den del af året, hvor vedkommende var fuldt skattepligtig, i stedet for omregning til helårsindkomst. Dette valg medfører, at der beregnes skatter af den faktiske helårsindkomst, men personen skal kun betale den del af de beregnede skatter, som forholdsmæssigt falder på indkomsten i den periode, den pågældende var fuldt skattepligtig.

Begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse kun omfatter en del af et år, har kun en kortvarig kontakt med Danmark. Af den grund vil det være byrdefuldt - både for de pågældende og for skattemyndighederne - at tage deres faktiske helårsindkomst i betragtning ved beskatningen af deres indkomst her fra landet. Det foreslås derfor at ophæve helårsumregningen for begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse kun omfatter en del af et år.

Det foreslås samtidig, at en begrænset skattepligtig person ikke skal kunne opnå personfradrag, såfremt indkomstansættelsen kun omfatter en del af et år.

En person, som er begrænset skattepligtig i en del af et år, vil dog i praksis kunne opnå personfradrag, hvis den pågældendes indkomst her fra landet er så stor i forhold til den samlede indkomst, at betingelserne for anvendelse af kildeskattelovens afsnit om grænsegængerbeskatning er opfyldt.

Grænsegængerbeskatning medfører, at personer, som er hjemmehørende i udlandet og modtager mindst 75 pct. af deres samlede indkomst her fra landet i form af løn eller overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed, kan vælge at blive beskattet af lønnen eller overskuddet efter nogenlunde samme regler, som gælder for personer med bopæl her i landet. Grænsegængerbeskatning medfører bl.a., at personen får et fuldt personfradrag som fuldt skattepligtig.

De to førstnævnte forslag vil medføre en lempelse af beskatningen i forhold til tidligere gældende regler. Det sidstnævnte forslag vil derimod medføre en skærpende af beskatningen for personer med så lav indkomst, at de ikke får fordel af, at de som følge af ophævelsen af helårsumregningen ikke skal betale mellemskat og topskat.

Gennemførelsen af de to førstnævnte forslag er nødvendig af hensyn til EU-retten. Provenutabet ved disse forslag bliver i et vist omfang kompenseret ved provenuegevinst ved det sidste forslag.

3.7. Bruttobeskattede personer

Gældende regler

a. Kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, og § 43, stk. 2, litra h, medfører, at en person, som ikke er fuldt skattepligtig, og som af sin udenlandske arbejdsgiver stilles til rådighed for en dansk hvervgiver til at udføre arbejde her i landet, er begrænset skattepligtig af indtægten ved dette arbejde. Efter § 2, stk. 3, er skattepligten endeligt opfyldt ved, at den pågældende persons hvervgiver indeholder en A-skat på 30 pct. af personens bruttoindtægt, jf. § 48 B.

Ved beskatningen af en arbejdsudlejet person gives der altså ikke fradrag for udgifter, der vedrører indtægten.

Efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, skal en arbejdsudlejet person ikke indgive selvangivelse.

En arbejdsudlejet person kan dog opnå fradrag for disse udgifter, hvis den pågældende opfylder betingelserne i kildeskattelovens afsnit I A om grænsegængerne. Afsnit I A går ud på, at en begrænset skattepligtig person, hvis indkomst fra personligt arbejde eller selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet udgør mindst 75 pct. af den samlede indkomst, kan vælge at få den danske skat beregnet efter stort set samme regler som gælder for fuldt skattepligtige personer.

b. Kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, medfører, at en person, som ikke er fuldt skattepligtig, og som arbejder for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrintevirksomhed, svarer en endelig skat på 30 pct. af indtægten ved dette arbejde. Ved skatteberegningen indrømmes der ikke fradrag.

Efter § 10 i loven om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrintevirksomhed opkræves skatten efter kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, ved, at den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholder den beregnede skat i det udbetalte beløb og indbetaler denne skat til de statslige told- og skattemyndigheder.

Efter § 12 i loven om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrintevirksomhed skal en skattepligtig ikke indgive selvangivelse, hvis vedkommen- den er omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2.

Lovforslagets indhold

Det foreslås, at en person, der efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er begrænset skattepligtig af indkomst fra at være arbejdsudlejet, skal kunne vælge at blive beskattet, som om den pågældende udførte arbejde her i landet for en dansk arbejdsgiver, jf. samme lovs § 2, stk. 1, litra a. Herved kan personen få fradrag for de udgifter, der vedrører den skattepligtige indkomst.

På samme måde foreslås en tilsvarende ændring for en lønmodtager, som ikke er fuldt skattepligtig, og som udfører arbejde for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrintevirksomhed. Et sådant valg vil medføre, at den pågældende også bliver bidragspligtig efter arbejdsmarkedsfundslovens § 7, stk. 1, litra a.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

4.1. Rentebeskatningsdirektivet

Forslaget indebærer en øget informationsudveksling mellem hovedparten af EU-landene om rentetilskrivninger til personer fra og indkomståret 2005. Forslaget indebærer ikke ændringer af de materielle regler. Som udgangspunkt har forslaget derfor ikke provenumæssige konsekvenser. Imidlertid kan den forøgede informationsudveksling medføre, at »selvangivelsesdisciplinen« forøges, og at skatteprovenuet derigennem forøges. Der er ikke holdepunkter for at skønne over provenuforøgelsen, men eksempelvis vil det øgede provenu ved beskatningen af afkastet af yderligere 1 mia. kr. andrage ca. 20 mio. kr. årligt.

Overgangsordningen for Belgien, Luxemburg og Østrig indebærer, at disse lande i stedet for informationsudveksling kan indeholde en kildeskatt på renter til personer i andre EU-lande og afregne 75 pct. af den indeholdte skat til bopælslandet. Kildeskatten udgør 15 pct. i de første 3 år, 20 pct. i de næste 3 år og herefter 35 pct.

Efter lovforslaget skal skatteydere her i landet kunne modregne den fulde indeholdte skat i den danske slutskat. I det omfang de pågældende renteindtægter i forvejen selvangives og beskattes i Danmark, vil forslaget indebære et provenutab på 25 pct. af den indeholdte skat. Selvangives renteindtægterne derimod ikke i Danmark, vil forslaget indebære et merprovenu i kraft af overførslen af de 75 pct. af den indeholdte skat. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af disse modsatrettede bevægelser, men det må antages, at der næppe vil blive tale om væsentlige provenuforskydninger.

Lovforslaget vil først have direkte provenumæssige konsekvenser fra og med indkomståret 2005.

4.2. Rente-/royaltydirektivet

Forslaget indebærer, at Danmark fra og med 2004 ikke længere kan beskatte royaltybetalinger fra danske selskaber til koncernforbundne selskaber i andre EU-lande, hvilket vil indebære et provenutab. Omvendt vil implementeringen indebære, at danske selskaber, der modtager royalty fra udenlandske koncernforbundne selskaber heller ikke vil skulle betale royaltyskat i udlandet, hvilket medfører en reduktion af deres nedslag for udenlandsk skat. Den samlede virkning af disse modsatrettede provenubevægelser skønnes at være et meget begrænset provenutab, der stort alene vedrører staten.

4.3. Koncerninterne lån

4.3.1. Tynd kapitalisering

Forslaget indebærer primært, at der fortsat er regler mod tynd kapitalisering i forhold til moderselskaber i andre EU-lande, hvilket forhindrer et utilsigtet provenutab.

Herudover sker der en justering af reglerne, således at det alene er den del af den koncerninterne gæld, der ligger ud over 80 pct. af de samlede passiver, der omfattes af fradragsbeskæringen, mens beskæringen efter gældende regler omfatter det samlede beløb, hvorved den koncerninterne gæld overstiger 4 gange egenkapitalen. Udgør egenkapitalen eksempelvis 10 mio. kr. og koncerninterne lån udgør 90 mio. kr., således at de samlede passiver er 100 mio. kr., så omfatter fradragsbeskæringen efter gældende regler renter af lån på 50 mio. kr. ($90 - 4 \times 10$), mens beskæringen efter forslaget alene vil omfatte renter af lån på 10 mio. kr. ($100 - 100 \times 0,80 - 10$). Med de gældende regler kan selskabet dog undgå fradragsbeskæringen ved at konvertere 10 mio. kr. af gælden til egenkapital. Konverteringen indebærer, at selskabet mister fradragsretten for renterne af dette beløb, således at den effektive fradragsbeskæring efter gældende regler er renterne af et lån på 10 mio. kr. I det omfang de pågældende selskaber har foretaget konvertering af koncerninterne lån til egenkapital, vil forslaget således ikke påvirke deres skattebetaling. På denne baggrund må det vurderes, at provenuvirkningen af justeringen af forslaget regler vedr. tynd kapitalisering er meget begrænset.

4.3.2. Begrænsning for fradrag for koncerninterne betalinger

4.3.3. Begrænset skattepligt af visse koncerninterne lån

Det foreslås, at fradragsretten for udgifter afholdt af et dansk selskab m.v. eller et fast driftssted i Danmark bortfalder, såfremt betalingen vedr. udgifterne efter udenlandske regler betragtes som koncerninterne skattefrie betalinger. Herudover foreslås det, at rentebetalinger vedr. koncerninterne lån til selskaber i lande, som Danmark ikke har dobbeltbeskatningsaftaler med, beskattes gennem indeholdelse af en skat på 30 pct. Provenumæssigt har disse regler karakter af værneregler, som vil forhindre en utilsigtet udhuling af grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskate i Danmark.

4.4. Sambeskatning

Forslaget om at give udenlandsk-ejede søsterselskaber m.v. i Danmark mulighed for sambeskatning vil medføre en hurtigere udnyttelse af underskud. Dette indebærer et umiddelbart provenutab, men på langt sigt alene et rentetab. Både det umiddelbare provenutab og rentetabet skønnes at være af meget begrænset størrelse.

4.5. Fraflytterbeskatning

Aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven m. fl.

Forslaget indebærer, at der indføres adgang til henstand med og omberegning af pålignet fraflytterskat i henhold til kursgevinstloven. Dette vil dels medføre et rentetab som følge af den uforrentede henstand, dels et provenutab som følge af adgangen til omberegning. Provenuvirkningen må dog antages at være meget begrænset.

Endvidere foreslås renteberegningen i forbindelse med henstand med fraflytterskat i henhold til aktieavancebeskatningsloven og ligningsloven afskaffet. På længere sigt skønnes det at medføre et provenutab for staten på i størrelsesordenen 5–10 mio. kr. I 2004 skønnes provenutabet at være ubetydeligt.

Ligeledes foreslås kravet om sikkerhedsstillelse ophævet fsva. flytninger til lande, som har en aftale med Danmark om bistand med opkrævning af skatter, hvilket på sigt øger risikoen for tab og dermed indebærer et provenutab. Tabet skønnes at være af begrænset størrelse.

Ejendomsavancebeskatningsloven

Det foreslås, at fortjenester på alle erhvervsjendomme kan genanbringes, også i udenlandske jendomme. Dette vil primært medføre en skatteudskydelse og dermed et rentetab, som dog må vurderes at være af beskeden størrelse.

4.6. Omregningsregler til helårsindkomst

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over provenuvirkningen af de foreslåede ændringer af reglerne om omregning til helårsindkomst. Dette skyldes i første række, at der ikke foreligger tilgængelige oplysninger om indkomster m.v. i udlandet for personer, der tilflytter eller fraflytter Danmark.

De foreslåede regler for til- og fraflyttere vil være til fordel for personer, hvor den udenlandske indkomst er lav i forhold til den danske. Dette skønnes ikke at være den typiske situation, hvorfor et eventuelt provenutab må antages at være relativt beskedent.

Vedrørende begrænset skattepligtige, der kun er skattepligtige en del af året, skønnes forslaget om afskaffelse af personfradraget på baggrund af lovmodelberegninger umiddelbart at kunne medføre et årligt merprovenu i størrelsesordenen 15 mio. kr. Dette skøn er et overkantsskøn, idet der ikke er taget hensyn til, at visse af de begrænset skattepligtige personer via grænsegængerbeskatningen vil kunne bevare personfradraget.

Samlet skønnes forslaget vedrørende helårsomregning med betydelig usikkerhed at være stort set provenuneutralt.

4.7. Bruttobeskatning

Den foreslåede valgfrihed mellem bruttobeskatning og beskatning mellem de almindelige regler for begrænset skattepligtige arbejdsudlejede personer og begrænset skattepligtige lønmodtagere i kulbrintesektoren skønnes at medføre et meget begrænset provenutab.

4.8. Forslagets samlede provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes i sin helhed at være nogenlunde provenuneutralt.

5. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter i ToldSkat på ca. 20 mio. kr. til systemstilretninger og nye angivelses-/indbetalingskort. Heraf forventes med en vis usikkerhed 1.250.000 kr. afholdt i 2003. De 20 mio. kr. er fordelt således på lovforslagets dele:

Rentebeskatningsdirektivet	9.600.000 kr.
Rente-/royaltydirektivet	-
Koncerninterne lån	4.225.000 kr.
Fraflytterbeskatning	1.745.000 kr.
Henstandsberegning	450.000 kr.
Omregning til helårsindkomst	3.305.000 kr.
Bruttobeskattede personer	650.000 kr.

Derudover forventes et vist merårsværksforbrug i en overgangsperiode, beregnet til ½-1 årsværk, samt øget ressourceforbrug i forbindelse med den i § 12, stk. 5, genoptagelsesadgang (helårsomregning).

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser skønnes at være begrænsede.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Forslagets samlede administrative konsekvenser

Lovforslaget har været tilsendt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsReguleringen med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler. Styrelsen har vurderet forslagets enkelte dele, jf. nedenfor, og samlet set vurderes forslagets administrative konsekvenser som værende små. På den baggrund har det ikke været fundet hensigtsmæssigt at forelægge forslaget for et panel af virksomheder.

7.2. Rentebeskatningsdirektivet

Denne del af forslaget består i, at pengeinstitutter m.fl. får pligt til at indberette betaling af opsparingsindkomst til personer, der er hjemmehørende i udlandet. Det vil kræve tilretninger i pengeinstitutternes edb-systemer. Der er omkring 230 pengeinstitutter i Danmark og alle disse må forventes i mindre omfang at blive omfattet og berørt af reglerne, da alle må forventes at have en eller flere udenlandske kunder. De fleste pengeinstitutter vil dog ikke komme til at opleve nævneværdige udgifter, da tilretningen må påregnes at komme til at foregå i regi af deres fælles EDB samarbejde. Enkelte af de større pengeinstitutter har selvstændige EDB afdelinger og vil således selv skulle afholde denne udgift. Samlet set må det derfor forventes, at forslaget vil medføre små administrative omstillingsbyrder.

7.3. Rente-/royaltydirektivet

Denne del af forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7.4. Koncerninterne lån

Forslaget om ændring af reglerne om koncerninterne lån indebærer på den ene side en udvidelse af reglerne om tynd kapitalisering til også at omfatte koncerninterne lån mellem danske selskaber, og på den anden side en række lempelser af reglerne for at gøre dem mindre byrdefulde for små og mellemstore virksomheder. Forslaget medfører desuden en begrænsning af et dansk selskabs fradragret for betalinger til et udenlandsk koncernforbundet selskab, hvis betalingen efter udenlandske regler betragtes som en intern transaktion uden skattemæssige virkninger for det udenlandske selskab. Forslaget medfører endvidere, at der skal indeholdes kildeskat af renter, der betales til et udenlandsk koncernselskab. Der gælder dog undtagelser, hvis det udenlandske selskab er kontrol-

leret af danske selskaber, og hvis Danmark skal frafalde eller nedsætte beskatningen af renter efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller EU's rente-/royaltydirektiv. Endvidere skal der ikke indeholdes kilde-skat, hvis det udenlandske selskab enten ikke er et finansielt selskab, eller det er omfattet af udenlandsk beskatning, som ikke er væsentligt lavere end dansk beskatning.

Forslaget kan medføre omstillingsbyrder vedrørende selskabernes regnskabsforhold, men byrderne vurderes at være meget små.

7.5. Sambeskatning

Denne del af forslaget går ud på en udvidelse af mulighederne for frivillig sambeskatning mellem to eller flere selskaber, så ordningen også omfatter udenlandsk ejede søsterselskaber og udenlandske selskabers faste driftsteder her i landet.

Sambeskatning medfører visse administrative opgaver for selskaber, som vælger at benytte sig af denne mulighed.

7.6. Fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst og bruttobeskatning

For så vidt angår de dele af lovforslaget, der omhandler fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst og bruttobeskatning vurderes, at ingen af disse medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

8.1. Rentebeskatningsdirektivet

Forslaget har stort set ingen administrative konsekvenser for borgerne. En fuldt skattepligtig person har pligt til at selvangive sin skattepligtige indkomst, herunder også indkomst fra udlandet. Direktivet vil medføre, at Belgien, Luxembourg og Østrig opkræver kilde-skat af rentebetalinger m.v. fra disse lande til en fuldt skattepligtig person. For at undgå dobbeltbeskatning skal den pågældende give skattemyndighederne oplysning om den udenlandske kilde-skat.

8.2. Rente-/royaltydirektivet

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8.3. Koncerninterne lån

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8.4. Sambeskatning

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8.5. Fraflytterbeskatning

Forslaget om ændring af reglerne om fraflytterbeskatning af urealiseret avance på aktier m.v., når en person ophører med at være skattepligtig i Danmark, indebærer en lempelse, idet kravet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med henstand med fraflytterskatten bortfalder ved flytning til et andet nordisk land eller et EU-medlemsland.

Forslaget om, at beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsjendomme også kan udskydes ved at nedsætte anskaffelsessummen på udenlandske ejendomme, og forslaget om at beskatte disse fortjenester ved fraflytning har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8.6. Omregning til helårsindkomst

Forslaget om justering af helårsomregningen vil medføre, at en person, som tilflytter eller fraflytter Danmark, i fremtiden kan vælge, at beskatningen for det pågældende år ikke skal ske under hensyntagen til en teoretisk helårsindkomst, men under hensyntagen til den faktiske helårsindkomst, som omfatter indkomst indtjent før tilflytning eller efter fraflytning. De personer, som overvejer at benytte sig af dette valg, må sammenligne resultatet af de to muligheder.

8.7. Bruttobeskatning

Forslaget om justering af reglerne om 30 pct. bruttobeskatning vil medføre, at en person, der er begrænset skattepligtig af indkomst fra at være arbejdsudlej, og en person, som ikke er fuldt skattepligtig og som udfører arbejde for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrinte-virksomhed, i fremtiden kan vælge at blive beskattet på grundlag af deres nettoindkomst, som om de var omfattet af de sædvanlige regler for begrænset skattepligtige lønmodtagere. I så fald vil skatten blive beregnet som indkomsts-kat til staten (i form af bundskat samt eventuel mellemskat og topskat) samt kommuneskat efter den gennemsnitlige udskrivningsprocent for amt og primærkommune.

De personer, som overvejer at benytte sig af dette valg, må sammenligne resultatet af de to muligheder.

9. Miljø-mæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø-mæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag om gennemførelse af EU's rentebeskatningsdirektiv (direktiv 2003/48/EF) og EU's rente-/royaltydirektiv (direktiv 2003/49/EF). Ifølge de to direktiver skal medlemsstaterne ændre deres interne lovgivning, så de overholder direktivernes bestemmelser fra 1. januar 2004.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om tynd kapitalisering. Denne del af lovforslaget er en følge af EF-domstolens dom af 12. december 2002 i sagen Lankhort-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00). Dommen anså de tyske regler om tynd kapitalisering, der stort set svarer til de danske, for at være i strid med EU-rettens regler om den frie etableringsret.

Lovforslaget indeholder en udvidelse af reglerne om frivillig sambeskatning til også at omfatte to eller flere danske søsterselskaber, der er ejet af et udenlandsk moderselskab, og til at omfatte et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet. De foreslåede ændringer skal sikre overholdelsen af EU-retten.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om fraflytterbeskatning af urealiseret avance på aktier m.v., når en person ophører med at være skattepligtig i Danmark. Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsejendomme også kan udskydes ved at nedsætte anskaffelsessummen for udenlandske ejendomme og om beskatning af disse fortjenester ved fraflytning. Denne del af lovforslaget er en følge af overvejelser om, hvorvidt de gældende danske regler er i overensstemmelse med EU-rettens regler om den frie etableringsret.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om omregning til helårsindkomst. Denne del af lovforslaget er en følge af, at Landsskatteretten har anset de gældende regler for at være i strid med EU-rettens regler om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om bruttobeskatning af visse lønmodtagere. Denne del af lovforslaget er en følge af, at EF-domstolen i en dom af 12. juni 2003 i sagen Arnaud Gerritse mod Finanzamt Neukölln Nord (C-234/01) anså tilsvarende tyske regler for beskatning af begrænset skattepligtige personer som i strid med EU-retten om fri udveksling af tjenesteydelser.

11. Høring

Følgende er bedt om deres eventuelle bemærkninger til lovforslaget: Advokatrådet, Amdtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Børsmælgerforeningen, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Danske Finansieringsselskabers Forening, Den Danske Skatteborgerforening, Finansrådet, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frederiksberg Kommune, Investeringsforeningsrådet, It-Brancheforeningen, Københavns Fondsbørs, Københavns Kommune, Kommunernes Landsforening, Landbrugets Rådgivningscenter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nationalbanken, Realkreditrådet, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen,

I bilag 3 refereres og kommenteres modtagne bemærkninger, som ikke er af lovteknisk art.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Lovforslaget skønnes i sin helhed at være nogenlunde provenuneutralt.	Lovforslaget skønnes i sin helhed at være nogenlunde provenuneutralt.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsudgifter i ToldSkat på ca. 20 mio. kr. til systemstilretninger og nye angivelses-/indbetalingskort.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser skønnes at være meget begrænsede.	Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser skønnes at være begrænsede.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Rente-/royalty-direktivet</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>	<p>Samlet set vurderes lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet at være små.</p> <p><i>Rentebeskatningsdirektivet</i></p> <p>Denne del af forslagens består i, at pengeinstitutter m.fl. får pligt til at indberette betaling af opsparingsindkomst til personer, der er hjemmehørende i udlandet. Det vil kræve tilretninger i pengeinstitutternes edb-systemer. Samlet set må det forventes, at forslaget vil medføre små administrative omstillingsbyrder.</p> <p><i>Rente-/royalty-direktivet</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p><i>Koncerninterne lån</i></p> <p>Forslaget medfører en udvidelse af reglerne om tynd kapitalisering til at omfatte lån mellem danske koncernforbundne selskaber og samtidig en række lempelser af reglerne. Forslaget medfører en begrænsning af fradragsretten for udgifter til et koncernforbundet udenlandsk selskab, hvis det pågældende udland anser de to selskaber for en enhed. Forslaget indebærer, at der skal indeholdes kildeskat af renter, der betales til et udenlandsk koncernselskab, som ikke er kontrolleret af et dansk selskab. Det gælder dog ikke renter, der er omfattet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller EU's rente-/royaltydirektiv, eller for et udenlandsk selskab, som enten ikke er et finansielt selskab eller som er omfattet af beskatning, der ikke er væsentligt lavere end dansk beskatning. Forslaget kan medføre omstillingsbyrder vedrørende selskabernes regnskabsforhold, men byrderne vurderes at være meget små.</p>

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
	<p><i>Fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst og bruttoskat</i></p> <p>Forslagene har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>	<p><i>Fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst og bruttoskat</i></p> <p>Forslagene har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	<p><i>Rente-/royalty-direktivet</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.</p> <p><i>Koncerninterne lån</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.</p> <p><i>Fraflytterbeskatning</i></p> <p>Forslaget om ændring af reglerne om fraflytterbeskatning af urealiseret avance på aktier m.v., når en person ophører med at være skattepligtig i Danmark, indebærer en lempelse, idet kravet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med henstand med fraflytterskatten bortfalder ved flytning til et andet nordisk land eller et EU-medlemsland.</p> <p>Forslaget om, at beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsjendomme også kan udskydes ved at nedsætte anskaffessummen på udenlandske ejendomme, og forslaget om at beskatte disse fortjenester ved fraflytning har ingen administrative konsekvenser for borgerne.</p>	<p><i>Rentebeskatnings direktivet</i></p> <p>Forslaget har stort set ingen administrative konsekvenser for borgerne. En fuldt skattepligtig person har pligt til at selvangive sin skattepligtige indkomst, herunder også indkomst fra udlandet. Direktivet vil medføre, at Belgien, Luxembourg og Østrig opkræver kildeskat af rentebetalinger m.v. fra disse lande til en fuldt skattepligtig person. For at undgå dobbeltbeskatning skal den pågældende give skattemyndighederne oplysning om den udenlandske kildeskat.</p> <p><i>Rente-/royalty-direktivet</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.</p> <p><i>Koncerninterne lån</i></p> <p>Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.</p>

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
	<p><i>Omregning til helårsindkomst</i></p> <p>Forslaget vil medføre, at en person, som tilflytter eller fraflytter Danmark, i fremtiden kan vælge, at beskatningen for det pågældende år ikke skal ske under hensyntagen til en teoretisk helårsindkomst, men under hensyntagen til den faktiske helårsindkomst, som omfatter indkomst indtjent før tilflytning eller efter fraflytning. De personer, som overvejer at benytte sig af dette valg, må sammenligne resultatet af de to muligheder.</p> <p><i>Bruttobeskatning</i></p> <p>Forslaget vil medføre, at udenlandske arbejdsudlejede personer og udenlandske lønmodtagere i kulbrintesektoren i fremtiden kan vælge, at beskatningen af deres indkomst fra dette arbejde ikke skal ske som 30 pct. bruttobeskatning, men som sædvanlig dansk skat af indkomsten med fradrag af de udgifter, der vedrører indkomsten. De personer, som overvejer at benytte sig af dette valg, må sammenligne resultatet af de to muligheder.</p>	
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.	Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder forslag om gennemførelse af EU's rentebeskatningsdirektiv (direktiv 2003/48/EF) og EU's rente-/royaltydirektiv (direktiv 2003/49/EF). Ifølge de to direktiver skal medlemsstaterne ændre deres interne lovgivning, så de overholder direktivernes bestemmelser fra 1. januar 2004.</p> <p>Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om tynd kapitalisering. Denne del af lovforslaget er en følge af EF-domstolens dom af 12. december 2002 i sagen Lankhort-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00). Dommen anså de tyske regler om tynd kapitalisering, der stort set svarer til de danske, for at være i strid med EU-rettens regler om den frie etableringsret.</p> <p>Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om fraflytterbeskatning af urealiseret avance på aktier m.v., når en person ophører med at være skattepligtig i Danmark. Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at beskatning af fortjeneste ved salg af erhvervsjendomme også kan udskydes ved at nedsætte anskaffelsessummen for udenlandske ejendomme og om beskatning af disse fortjenester ved fraflytning. Denne del af lovforslaget er en følge af overvejelser om, hvorvidt de gældende danske regler er i overensstemmelse med EU-rettens regler om den frie etableringsret.</p> <p>Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om omregning til helårsindkomst. Denne del af lovforslaget er en følge af, at Landsskatteretten har anset de gældende regler for at være i strid med EU-rettens regler om arbejdskraftens frie bevægelighed.</p>	

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
	Lovforslaget indeholder forslag om ændring af reglerne om bruttobeskatning af visse lønmodtagere. Denne del af lovforslaget er en følge af, at EF-domstolen i en dom af 12. juni 2003 i sagen Arnoud Gerritse mod Finanzamt Neukölln Nord (C-234/01) anså tilsvarende tyske regler for beskatning af begrænset skattepligtige personer som i strid med EU-retten om fri udveksling af tjenesteydelser.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

<i>Gennemførelse af/ændring af:</i>	<i>Lovforslagets bestemmelser:</i>
Rentebeskatningsdirektivet	Lovforslagets § 4, nr. 3, og § 11, nr. 3-5.
Rente-/royaltydirektivet	Lovforslagets § 10, nr. 1 og 2.
Koncerninterne lån	Lovforslagets § 4, nr. 4 og 5, § 10, nr. 1, 3-12, § 11, nr. 1.
Sambeskatning	Lovforslagets § 10, nr. 13-15.
Fraflytterbeskatning m.m.	Lovforslagets § 1, § 2, nr. 1, 2 og 4, § 3, § 4, nr. 2 og 6, § 7, og § 8.
Omregning til helårsindkomst	Lovforslagets § 2, nr. 3, og § 9.
Bruttobeskatning	Lovforslagets § 4, nr. 1, § 5, § 6 og § 11, nr. 2.

Til § 1

Lovforslagets § 1 vedrører forslaget om justering af reglerne om fraflytningsbeskatning.

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 2

Der foreslås en lempelse af det krav om længerevarende tilknytning, som er en forudsætning for, at der kan blive tale om fraflytterbeskatning.

Efter de gældende regler er det en forudsætning for at blive omfattet af fraflytterbeskatning, at den pågældende aktionær har været skattepligtig til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 5 år inden de seneste 10 år forud for fraflytningen m.v. Det foreslås, at kravet ændres til mindst 7 år, således at aktionæren først bliver omfattet af reglerne om fraflytterbeskatning, når vedkommende har været skattepligtig til Danmark i mindst 7 ud af de seneste 10 år før fraflytningen. Kravet om længerevarende tilknytning svarer dermed til det tilsvarende krav i kursgevinstlovens § 37 om fraflytterbeskatning af fordringer, gæld og kontrakter.

Til nr. 3 og 4

Der er primært tale om konsekvensrettelser, som følge af lovforslagets § 4, nr. 6. Ved lovforslagets § 4, nr. 6, foreslås det, at der i kildeskatteloven indsættes

en generel bestemmelse (§ 73 E) om henstand, hvor der er indtrådt skattepligt efter aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller ligningslovens § 28 som følge af fraflytning m.v. Den nye § 73 E i kildeskatteloven bygger på de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5-7, om henstand. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6.

Ved det foreslåede *stk. 5* foreslås indsat en henvisning til personers mulighed for opnå henstand med betaling af den beregnede fraflytterskat efter den foreslåede nye bestemmelse i kildeskattelovens § 73 E.

Den gældende regel i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5, 8. pkt. om morarente ved for sen betaling af fraflytterskat, der ikke er omfattet af en henstandsordning, foreslås ophævet som overflødig. Skat af aktieavancer udløst af reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a er ligesom skat af aktieavancer udløst af andre bestemmelser i loven omfattet af de generelle regler for opkrævning af forfaldne skatter, herunder reglerne om forrentning ved for sen betaling.

Til nr. 5

Det foreslås, at adgangen til omberegning som følge af en efterfølgende afståelse udvides til også at gælde ved aktionærens død. Adgangen til omberegning gjaldt ved § 13 a's indførelse i 1987 også ved aktionærens død. Aktionærens dødsbo kunne således

bede om omberegning på grundlag af aktiernes handelsværdi og den faktiske ejertid på tidspunktet for aktionærens død. Ved gennemførelsen af dødsboskatteloven i 1996 blev denne regel overført til dødsboskattelovens § 27, stk. 5. Dødsboskatteloven omfatter boer, der helt eller delvis skiftes her i landet, og udenlandske boer, der hverken skiftes helt eller delvis her i landet, men som oppebærer indtægter omfattet af den begrænsede skattepligt. Reglen i dødsboskattelovens § 27, stk. 5, gælder således i forhold til boer, der skiftes helt eller delvist i Danmark, og begrænset skattepligtige boer, idet det dog skal bemærkes, at der ikke er begrænset skattepligt af aktieavanceer.

I relation til dødsboer omhandler omberegningsreglen den situation, hvor aktionæren bliver fraflytterbeskattet ved flytning til udlandet og dør i udlandet efter fraflytningen. Det vil sige, at der typisk vil være tale om et udenlandsk bo. Ikke alle udenlandske boer vil imidlertid være omfattet af dødsboskattelovens § 27, stk. 5, jf. ovenfor. Det foreslås derfor at udvide omberegningsreglen, så den atter kan anvendes af boet efter en i udlandet afdød aktionær. Som konsekvens heraf foreslås det, at reglen i dødsboskattelovens § 27, stk. 5, ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Omberegningsreglen finder anvendelse i forhold til boer, hvor der indgår fraflytterbeskattede aktier, som ikke ved dødsfaldet på ny bliver omfattet af skattepligt til Danmark. For boer, hvor der indgår fraflytterbeskattede aktier, som ved dødsfaldet på ny bliver omfattet af skattepligt til Danmark, f.eks. fordi en del af boet skiftes i Danmark, og aktierne indgår i denne del, er situationen derimod omfattet af reglerne i § 13 a, stk. 8 (den gældende § 13 a, stk. 10).

Omberegningen sker på grundlag af de regler, der gælder på omberegningstidspunktet.

Til nr. 6, 7 og 9

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Den pågældende bestemmelse i dødsboskatteloven stod oprindeligt i aktieavancebeskatningsloven, men blev overført til dødsboskatteloven i forbindelse med

denne lovs gennemførelse. I bestemmelsen er det fastsat, at reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a om adgang til omberegning ved en efterfølgende afståelse af fraflytterbeskattede aktier, finder tilsvarende anvendelse ved et dødsbos afståelse af sådanne aktier. Aktieavancebeskatningslovens omberegningsregel vedrører den situation, hvor en aktionær er blevet fraflytterbeskattet i forbindelse med flytning til udlandet, og hvor aktier afstås uden, at der er genindtrådt skattepligt til Danmark. I forhold til dødsboer har omberegningsreglen dermed kun betydning for boer efter en i udlandet afdød person. Placeringen af reglen i dødsboskatteloven har medført en indskrænkning af dens anvendelsesområde i forhold til dødsboer, idet dødsboskatteloven ikke omfatter alle udenlandske boer.

Det foreslås på den baggrund, at reguleringen af fraflytterbeskattede aktier ved aktionærens død føres tilbage til aktieavancebeskatningsloven, og som en konsekvens heraf, at dødsboskattelovens § 27, stk. 5, ophæves. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 2 og 4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, § 3, nr. 2, og § 7, nr. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 3

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om omregning til helårsindkomst, jf. lovforslagets § 9, nr. 2.

Dødsboskattelovens § 63, stk. 2, henviser til personsattelovens § 14, som angår helårsomregning for personer, hvis skatteansættelse kun omfatter en del af et år. Henvisningen medfører, at reglerne i personsattelovens § 14 anvendes ved beregning af indkomstskat vedrørende en afdød persons indkomst.

For at sikre overensstemmelsen mellem personsattelovens § 14 og EU-retten foreslås det at ændre § 14, så fraflyttede personer efter et nyt stk. 2 kan vælge, at beskatningen af indkomst for den periode, hvor de var fuldt skattepligtige, sker på grundlag af den faktiske indkomst for hele året.

Begrundelsen vedr. EU-retten omfatter ikke dødsboskattelovens regler. Det foreslås derfor, at henvisningen i dødsboskattelovens § 63, stk. 2, ikke skal omfatte det foreslåede ny stk. 2 i personsattelovens § 14. Det medfører, at dødsbosbeskatningen ikke ændres.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Det foreslås, at avancer på alle afståede erhvervs-ejendomme, hvad enten de ligger i Danmark eller i udlandet, kan nedsætte anskaffelsessummen på alle erhvervede erhvervs-ejendomme, hvad enten disse ligger i Danmark eller i udlandet, og hvad enten det pågældende udland er indenfor EU og Norden eller ej.

Det skal dog kun gælde fuldt ud, såfremt ejeren har skattemæssigt hjemsted i Danmark på nedsættelsestidspunktet. Det vil sige, hvis ejeren (som anført i den foreslåede lovtekst) både er fuld skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 og samtidig ikke er hjemmehørende i udlandet, Færøerne eller Grønland i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Nedsættelsestidspunktet kan udledes af den gældende regel i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 2. Hvis erhvervelsen af den udenlandske ejendom, hvis anskaffelsessum nedsættes, er sket i det seneste indkomstår forud for afståelsesåret for den ejendom, hvis beskatning udskydes, er nedsættelsestidspunktet tidspunktet for indsendelse af rettidig selvangivelse for afståelsesåret. Hvis erhvervelsen er sket i samme år, er nedsættelsestidspunktet fortsat det samme. Hvis erhvervelsen sker i året efter, er nedsættelsestidspunktet tidspunktet for indsendelse af rettidig selvangivelse for dette år. Hvis skattemyndighederne ændrer ansættelse vedrørende afståelse af fast ejendom, og den skattepligtige begærer nedsættelse indenfor tre måneders fristen, er nedsættelsestidspunktet tidspunktet for denne begæring.

Hvis ejeren ikke har skattemæssigt hjemsted i Danmark på nedsættelsestidspunktet foreslås, at der kun kan ske nedsættelse af anskaffelsessummen på den erhvervede ejendom, hvis denne ligger i Danmark.

Nedsættelse af anskaffelsessummen får som udgangspunkt den virkning, at avancen på den afståede ejendom ikke beskattes, jf. den gældende § 6 A, stk. 1, der ikke foreslås ændret. Hvis den erhvervede ejendom ligger i udlandet, beskattes avancen på den afståede ejendom dog, hvis ejeren flytter til udlandet. Det følger af forslaget omtalt nedenfor under nr. 2

Det er først, når den erhvervede ejendom afstås, at avancen på den afståede ejendom beskattes. Sidste punktum i forslaget til § 6 A, stk. 4, betyder, at avancen i dobbeltbeskatningsoverenskomst sammenhæng behandles som avance på den tidligere afståede ejen-

dom. Hvis denne lå i Danmark, behandles avancen i dobbeltbeskatningsoverenskomst sammenhæng altså med udgangspunkt i, at indkomstkilden ligger i Danmark. Hvis der efter udenlandske regler opstår en avance på den erhvervede ejendom, kan den udenlandske skat af denne altså ikke fratrækkes i dansk skat, der stammer fra nedsættelsen af anskaffelsessummen.

Til nr. 2

Forslaget vedrører skat ved ejerens fraflytning. Den vedrører skatten af fortjeneste på en afstået erhvervs-ejendom, når fortjenesten nedsætter anskaffelsessummen på en erhvervet erhvervs-ejendom. Den gælder efter forslaget kun, når den erhvervede ejendom ligger i udlandet, Grønland eller Færøerne. Der er ikke behov for den, hvis den erhvervede ejendom ligger i Danmark, fordi Danmark altid vil have beskatningsretten til avance på danske ejendomme, uanset hvor ejeren bor.

Forslaget vedrører kun fysiske personers fraflytning. Selskaber er omfattet af ophørsskatten i selskabsskattelovens § 5, stk. 7.

Fraflytning foreligger, når ejeren ophører at være fuld skattepligtig til Danmark efter reglerne i kildeskattelovens § 1. Fraflytning kan dog foreligge på et tidligere tidspunkt, nemlig når ejeren både er fuld skattepligtig til Danmark og til udlandet, og samtidig i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst ophører at være hjemmehørende i Danmark. I denne situation flytter retten til at beskatte fast ejendom som bopælsland i det indbyrdes forhold mellem de to lande fra Danmark til det pågældende udland. Det er derfor uden betydning, om dobbeltbeskatningsoverenskomsten er indgået med det land, som ejendommen er beliggende i, eller med et andet land.

Efter forslaget er beskatningen ved fraflytning som udgangspunkt lig med skatten af fortjenesten på den afståede ejendom. I den skattepligtige indkomst i fraflyttingsåret medregnes således hele den del af avancen på den afståede ejendom, der har nedsat anskaffelsessummen på den udenlandske ejendom. Ved omregning til helårsindkomst indgår den som en engangsindkomst. Selvom den udenlandske ejendom er faldet i værdi fra anskaffelsen til fraflytningen, nedsættes beskatningsgrundlaget ikke svarende til faldet. Det skyldes, at der er tale om beskatning af en allerede realiseret avance på den tidligere afståede faste ejendom, som Danmark har ret til at beskatte efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne (enten som bopælsland, hvis ejendommen lå i udlandet, eller som kildeland, hvis den lå her i landet), og det giver sam-

tidig væsentligt enklere regler. Først ved et senere salg af den udenlandske ejendom vil skatten af den oprindeligt afståede ejendom skulle omberegnes, hvis den udenlandske ejendom er faldet i værdi fra anskaffelsestidspunktet til salgstidspunktet, jf. nedenfor.

Efter forslaget til § 6 B, stk. 2, kan der gives henstand med skatten indtil salg eller død. Hvis fraflytning sker til et land, der er omfattet af EU's bistandsdirektiv vedrørende inddrivelse, eller et land, der er omfattet af den nordiske overenskomst om bistand i skattesager, behøves ikke sikkerhedsstillelse. Der henvises nærmere til gennemgangen vedrørende de foreslåede regler i kildeskattelovens § 73 E.

Efter fraflytningen kan den skattepligtige vælge at afstå den erhvervede ejendom. Hvis det viser sig at den erhvervede ejendom er faldet i værdi i forhold til købesummen, kan skatteyderen begære fraflytterskatten nedsat svarende til faldet. Det følger af forslaget til § 6 B, stk. 3. Det gælder, uanset hvor længe den erhvervede ejendom har været i skatteyderens besiddelse. Nedsættelsen gælder, hvad enten der er givet henstand med skatten eller ej.

Vælger den skattepligtige at flytte tilbage, bortfalder fraflytterskatten. Det følger af forslaget til § 6 B, stk. 4. Det gælder, hvad enten der er givet henstand med skatten eller ej. Flytter den skattepligtige ud igen, skal skatten igen betales, men således at avancen medtages i dette fraflytningsår.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 3, nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om begrænset skattepligt for arbejdsudlejede personer.

Det foreslås, at en person, der efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er begrænset skattepligtig af indkomst for at være stillet til rådighed for en dansk hvervgiver, skal kunne vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af samme lovs § 2, stk. 1, litra a, om indkomst for arbejde udført her i landet.

Et sådant valg vil på den ene side medføre, at personen vil blive beskattet af den pågældendes nettoindkomst ved arbejdet her i landet, idet den pågældende kan få fradrag for de udgifter, der vedrører den skattepligtige indkomst, jf. § 2, stk. 2.

På den anden side vil valget medføre, at den danske skat beregnes som indkomstskat til staten (i form af

bundskat samt eventuelt mellemskat og topskat) samt kommuneskat efter den gennemsnitlige udskrivningsprocent for amt og primærkommune. Derimod vil personen alene få personfradrag ved skatteberegningen, såfremt den pågældende er begrænset skattepligtig i hele det pågældende indkomstår.

Valget skal træffes inden 1. maj i året efter det år, hvor arbejdet er udført. Valget kan omgøres, hvilket kan ske ved tilkendegivelse til den kommunale ligningsmyndighed senest ved udløbet af ligningsfristen efter skatkestyrelseslovens § 3, stk. 1.

I så fald skal den pågældende indgive selvangivelse efter de sædvanlige regler i skattekontrolloven, jf. nedenfor om ændringerne af denne lov efter lovforslagets § 11, nr. 2.

I så fald vil den A-skat, som den pågældende persons hvervgiver efter kildeskattelovens § 48 B har indeholdt af indkomsten, blive modregnet i personens slutskat, jf. samme lovs § 60, stk. 1, litra a.

Til nr. 2

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Der foreslås en lempelse af det krav om længerevarende tilknytning, som er en forudsætning for begrænset skattepligt af renter, som betales her fra landet til en person, der tidligere har været fuldt skattepligtig til Danmark.

Efter de gældende regler er det en forudsætning for at blive omfattet af reglen om begrænset skattepligt af renter, at den pågældende kreditor har været skattepligtig til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 5 år inden de seneste 10 år forud for ophør af den fulde skattepligt til Danmark. Det foreslås, at kravet ændres til mindst 7 år, således at kreditor først bliver omfattet af reglerne om begrænset skattepligt af renter, når vedkommende har været skattepligtig til Danmark i mindst 7 ud af de seneste 10 år før fraflytningen. Kravet om længerevarende tilknytning svarer dermed til det tilsvarende krav i kursgevinstlovens § 37 om fraflytterbeskatning af fordringer, gæld og kontrakter og den foreslåede ændring af tilknytningskravet i aktieavancebeskatningslovens § 13 a om fraflytterbeskatning af aktier, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 3

Det *foreslåede* ny litra h i kildeskattelovens § 60, stk. 1, vedrører gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivets artikel 14 i dansk skattelovgivning, for så vidt angår fuldt skattepligtige personer, der modtager renter m.v. fra en betalingsagent i Belgien, Luxembourg og Østrig. Det ny litra h skal også omfatte tilfælde, hvor en fuldt skattepligtig person modtager

renter m.v. fra en betalingsagent i visse stater uden for EU eller i visse af Hollands og Det Forenede Kongeriges tilknyttede områder, og disse stater eller områder har opkrævet kildeskat af beløbet i overensstemmelse med de kommende aftaler eller ordninger vedr. direktivet.

Når en fuldt skattepligtig person modtager renter fra en betalingsagent i Belgien, Luxembourg og Østrig, vil disse medlemsstater indtil videre opkræve kildeskat af betalingen, jf. direktivets artikel 11. Kildeskatten er på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og 35 pct. derefter. De tre staters myndigheder overfører 75 pct. af proventet af kildeskatten til de danske kompetente myndigheder (dvs. Told- og Skattestyrelsen), uden at oplyse rentemodtagers identitet. (Rentemodtager kan dog undgå denne kildeskat enten ved at pålægge betalingsagenten at indberette oplysninger om betalingen til automatisk videresendelse til de danske myndigheder eller ved at forelægge agenten en attest fra personens skattemyndigheder, jf. direktivets artikel 13).

Den nye kildeskat efter direktivet er ikke omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Når en fuldt skattepligtig person har modtaget renter m.v. fra en betalingsagent i en af disse stater, skal Danmark give godtgørelse i den pågældendes danske skat af renterne m.v. for den kildeskat, som er opkrævet i denne stat, jf. direktivets artikel 14. Godtgørelsen skal svare til den opkrævede kildeskat. Hvis godtgørelsen er højere end den skat, som personen skal betale, skal Danmark udbetale det overskydende beløb til den pågældende.

Det er planen, at EU skal indgå aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om sikring af rentebeskatning, ligesom der skal indgås tilsvarende aftaler eller andre ordninger med Hollands og Det Forenede Kongeriges relevante tilknyttede områder (Aruba og Hollandske Antiller samt Isle of Man, Guernsey, Jersey, Anguilla, British Virgin Islands, Cayman Islands, Montserrat og Turk and Caicos Islands).

Disse aftaler og ordninger kan medføre, at de nævnte tredjelande og områder opkræver kildeskat af rentebetalinger m.v. fra disse lande og områder til fuldt skattepligtige personer og overfører en del af proventet til de danske myndigheder, hvorefter denne kildeskat skal modregnes i de pågældende personers danske skat af betalingen.

I det følgende omtales kildeskat, som opkræves efter direktivet, aftaler med tredjelande samt aftaler eller andre ordninger med tilknyttede områder, som »direktiv-kildeskat«.

Efter skattekontrollovens § 1 har en person, som modtager renter m.v. pligt til på sin selvangivelse at oplyse det fulde beløb af denne indkomst. – også når han modtager indkomsten fra en anden medlemsstat eller et andet land eller tilknyttet område.

Skattemyndighederne beregner herefter dansk skat af personens samlede skattepligtige indkomst, dvs. såkaldt slutskat.

Det foreslås, at der i slutskatten modregnes det fulde beløb af den direktiv-kildeskat, som er opkrævet i Belgien, Luxembourg eller Østrig eller i de nævnte tredjelande eller tilknyttede områder.

Personen skal på sin selvangivelse også oplyse størrelsen af direktiv-kildeskat, som er indeholdt i den pågældendes renteindtægter m.v., og vedlægge dokumentation herfor.

Baggrunden herfor er bl.a., at direktivet også omfatter betalinger, som dækker mere end renter, men at Belgien, Østrig og Luxembourg kan vælge kun at opkræve kildeskat af rentedelen.

Direktivets rentebegreb dækker nemlig løbende renter af fordringer, påløbne eller kapitaliserede renter ved afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af fordringer (herunder nul kupon-obligationer og obligationer til underkurs), indkomst udloddet af et investeringsinstitut og indkomst ved afståelse, indfrielse eller tilbagesalg af andele i et investeringsinstitut. En medlemsstat kan dog bestemme kun at anvende direktivet på den del af indkomst fra et investeringsinstitut, som hidrører fra renter, ligesom en stat kan bestemme ikke at anvende direktivet på indkomst fra et investeringsinstitut, hvis en vis andel af instituttets aktiver ikke er investeret i fordringer. En stat kan omvendt også bestemme at anvende direktivet på det fulde beløb af indkomst fra investeringsinstitutter.

En fuldt skattepligtig person, som har modtaget renter m.v., hvori der er indeholdt direktiv-kildeskat, må derfor oplyse størrelsen af denne, så skattemyndighederne kan beregne den korrekte godtgørelse i dansk skat.

Det foreslås herefter, at det fulde beløb af indeholdt udenlandsk direktiv-kildeskat i en betaling af renter m.v. modregnes i modtagerens danske slutskat på samme måde, som der sker modregning for indeholdt dansk kildeskat efter kildeskattelovens § 60.

Når udenlandsk direktiv-kildeskat indgår som en forskudsskat, som skal modregnes i slutskatten, jf. det ny litra h i kildeskattelovens § 60, stk. 1, vil den del af denne kildeskat, som eventuelt overstiger slutskatten, resultere i overskydende skat, som skal udbetales efter samme lovs § 62.

Det medfører så også, at der skal udbetales rente-godtgørelse, jf. kildeskattelovens § 62, stk. 2.

Direktivet forhindrer ikke opkrævning af andre typer kildeskat i overensstemmelse med staternes nationale regler og dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. artikel 16.

Det kan typisk ske i tilfælde, hvor renterne hidrører fra et andet land end den medlemsstat, hvor betalingsagenten efter rentebeskatningsdirektivet er etableret. Der kan være tale om, at det andet lands dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark giver landet ret til at beskatte rentebetalinger fra landet til retmæssige ejere i Danmark, dog højst med en aftalt procentsats. Der kan også være tale om, at renterne hidrører fra et land, som ikke har nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, så der ikke er nogen begrænsning i landets ret til at beskatte rentebetalinger fra landet til retmæssige ejere i Danmark. I begge tilfælde vil Danmark også beskatte renterne, men nedsætte den danske skat under hensyn til den udenlandske skat, jf. reglerne i den pågældende overenskomst eller ligningslovens § 33.

Hvis der både er opkrævet direktiv-kildeskat og anden form for kildeskat af samme rentebetaling, skal Danmark efter direktivets artikel 14, stk. 3, give dobbeltbeskatningslempelse for den anden kildeskat inden modregning for direktiv-kildeskatten.

Dobbeltbeskatningslempelse for anden kildeskat end direktiv-kildeskat skal ske i slutskatten, inden der foretages modregning for direktiv-kildeskatten efter kildeskattelovens § 60.

Ligningslovens § 33 F bestemmer, at ved beregning af maksimal lempelse af dansk skat efter samme lovs § 33 eller efter dobbeltbeskatningsoverenskomst skal der ved opgørelsen af den indkomst, der oppebæres fra udlandet, fratrækkes de udgifter, der anses at vedrøre denne indkomst.

Hvis en person har optaget et lån for at finansiere et udlån til en udenlandsk skyldner, skal de udenlandske renteindtægter altså nedsættes med renteudgifterne, så dobbeltbeskatningslempelsen er begrænset til den del af den danske skat, som falder på nettorenteindkomsten.

Som nævnt foreslås det, at direktiv-kildeskat skal modregnes i dansk slutskat efter den ny litra h i kildeskattelovens § 60, stk. 1. Der bliver derfor ikke tale om anvendelse af § 33 F ved godtgørelse for direktiv-kildeskat, uanset at renterne fra disse lande opvejes af renteudgifter.

Til nr. 4 og 5

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om koncerninterne lån.

Lovforslagets § 10, nr. 1, indeholder forslag om, at der indføres begrænset skattepligt af renter fra kilder her i landet af gæld til visse udenlandske juridiske personer.

Efter *forslaget* indsættes der i kildeskatteloven - som en ny § 65 D - regler om indeholdelse af en kildeskat - en renteskat - på 30 pct. ved udbetaling eller godskrivning af renter, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d. De foreslåede bestemmelser er parallelle med de gældende bestemmelser i kildeskattelovens § 65 C, stk. 1 og 3, om indeholdelse af royaltyskat.

Efter *forslaget* indsættes der i kildeskatteloven - som en ny § 66 B - regler om opkrævning af indeholdt renteskat. De foreslåede regler, herunder reglerne om, at indsendelse af de i bestemmelsen nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, er parallelle med de gældende regler i kildeskattelovens § 66 A om opkrævning af indeholdt royaltyskat.

Til nr. 6

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Den foreslåede nye § 73 E svarer i princippet til de nuværende henstandsregler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, dog med to væsentlige ændringer. Der foreslås en lempelse af kravet om sikkerhedsstillelse og en afskaffelse af tillægget til henstandsbeløbet.

Efter forslaget *stk. 1* kan personer få henstand med betaling af fraflytterskat, der er beregnet i medfør af reglerne i aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og ligningslovens § 28. Der kan alene opnås henstand, hvor fraflytterbeskatningen skyldes, at personens fulde skattepligt til Danmark er ophørt eller at personen i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er blevet hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Personen har krav på at få henstand med betalingen, hvis betingelserne i § 73 E er opfyldt. Det er således tilstrækkeligt, at der indgives en meddelelse til skattemyndighederne, om at der ønskes henstand.

For så vidt angår aktieavancebeskatningsloven og ligningslovens § 28 svarer *stk. 1* til reglerne i henholdsvis aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5, 1. pkt., og ligningslovens § 28, stk. 6, 1. pkt. For fraflytterbeskatningen efter kursgevinstloven er der tale om indførelse af adgang til henstand med betaling af beregnet fraflytterskat af fordringer, gæld og kontrak-

ter efter de samme principper, som i dag er gældende for fraflytterskat af aktier. Ved lovforslagets § 3 foreslås indført en fraflytterbeskatning af fast ejendom og i tilknytning hertil foreslås der indført adgang til henstand med betaling af den beregnede skat.

Adgangen til henstand er undergivet en række betingelser.

Efter forslagets *stk. 2* er henstanden betinget af, at der indgives selvangivelse ved fraflytningen m.v. og ved senere hel eller delvis afståelse, indfrielse eller udnyttelse af de omfattede aktiver m.m. Såfremt der ikke ønskes omberegning af skatten, er det dog alene en betingelse, at der indgives en meddelelse om afståelsen, indfrielsen eller udnyttelsen. *Stk. 2* svarer til de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, 5.- 8. pkt.

Efter forslagets *stk. 3* er henstanden i visse tilfælde betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed. Om der skal stilles sikkerhed afhænger af, hvilket land personen flytter til eller bliver hjemmehørende i. Det afgørende er, om personen flytter til eller bliver hjemmehørende i et land, som er omfattet af aftaler eller regler om gensidig bistand ved inddrivelse af skat m.m. Hvis fraflytningen m.v. sker til et land omfattet af en sådan aftale m.v., stilles der efter forslaget ikke krav om sikkerhedsstillelse. Modsat er henstanden betinget af sikkerhedsstillelse, såfremt fraflytningen m.v. sker til et land, som ikke gennem aftale eller vedtagne regler er forpligtet til at yde Danmark bistand med inddrivelse af skatter m.m. Hvis der skal stilles sikkerhed, skal denne stå i passende forhold til henstandsbeløbet, og den kan bestå i aktier, børsnoterede obligationer, bankgaranti eller i form af anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse.

Der kan opnås henstand uden sikkerhedsstillelse, hvis fraflytningen m.v. sker til et land, der er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager, dvs. hvis fraflytningen m.v. sker til Norge, Sverige, Finland, Island, Færøerne eller Grønland. Endvidere kan der opnås henstand uden sikkerhedsstillelse, hvis fraflytningen m.v. sker til et land, der er omfattet af Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (76/308/EØF) som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 (79/1071/EØF), Rådets direktiv af 14. december 1992 (92/108/EØF) og Rådets direktiv af 15. juni 2001 (2001/44/EF), dvs. hvis fraflytningen m.v. sker til et land, der er medlem af EU.

Lempelsen af kravet til, hvornår der kræves sikkerhedsstillelse, betyder sammen med ophævelsen af reg-

len om beregning af tillæg til henstandsbeløbet, at den person, der undergives fraflytterbeskatning som følge af fraflytning til et andet EU-land eller et nordisk land uden for EU, opnår den samme skattemæssige stilling, som hvis personen fortsat havde været skattepligtig til Danmark på tidspunktet for den faktisk afståelse m.m.

Forslagets *stk. 4* svarer til de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5, 2. og 3. pkt., og ligningslovens § 28, stk. 6, 2. pkt. Forslagets *stk. 5 og 6* svarer til de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5, 8. pkt., og stk. 7, mens *stk. 7* svarer til de gældende regler i ligningslovens § 28, stk. 8, 1.-4. pkt.

Til § 5

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om skattepligt for personer, som ikke er fuldt skattepligtige, og som modtager løn for arbejde i forbindelse med kulbrintevirksomhed.

Det foreslås, at en person, der efter kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, er begrænset skattepligtig af indkomst for arbejde for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrintevirksomhed, skal kunne vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, om indkomst for arbejde udført her i landet.

Et sådant valg vil på den ene side medføre, at personen vil blive beskattet af den pågældendes nettoindkomst ved arbejdet her i landet, idet den pågældende kan få fradrag for de udgifter, der vedrører den skattepligtige indkomst, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 2.

På den anden side vil valget medføre, at den danske skat beregnes som indkomstskat til staten (i form af bundskat samt eventuelt mellemskat og topskat) samt kommuneskat efter den gennemsnitlige udskrivningsprocent for amt og primærkommune. Derimod vil personen alene få personfradrag ved skatteberegningen, såfremt den pågældende er begrænset skattepligtig i hele det pågældende indkomstår.

Valget skal træffes inden 1. maj i året efter det år, hvor arbejdet er udført. Valget kan omgøres, hvilket kan ske ved tilkendegivelse til den kommunale ligningsmyndighed senest ved udløbet af ligningsfristen efter skattestyrelseslovens § 3, stk. 1.

I så fald skal den pågældende indgive selvangivelse efter de sædvanlige regler i skattekontrolloven, jf. nedenfor om ændringerne af denne lov efter lovforslagets § 11.

I så fald vil den A-skat, som er indeholdt i indkomsten efter § 10 i lov om ansættelse og opkrævning m.v.

af skat ved kulbrinteindvinding, blive modregnet i personens slutskat, jf. kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra a.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om skattepligt for personer, som ikke er fuldt skattepligtige, og som modtager løn for arbejde i forbindelse med kulbrintevirksomhed.

Efter § 12 i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding skal en person, der er begrænset skattepligtig af indkomst ved arbejde i kulbrintesektoren, ikke indgive selvangivelse. Baggrunden er, at skattepligten er endeligt opfyldt ved indeholdelse af en 30 pct. skat af bruttoindkomsten, så det derfor ikke er nødvendigt, at den pågældende skal indsende selvangivelse med oplysning om fradragsberettede udgifter.

Lovforslagets § 5 medfører, at en begrænset skattepligtig lønmodtager i kulbrintesektoren skal kunne vælge at blive beskattet på samme måde, som en begrænset skattepligtig lønmodtager. Det medfører, at en person, som træffer dette valg, skal indgive selvangivelse.

Den foreslåede ændring af § 12 i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding medfører, at en begrænset skattepligtig lønmodtager i kulbrintesektoren, som vælger at blive beskattet som begrænset skattepligtig lønmodtager, skal indgive selvangivelse.

Til § 7

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Der foreslås en ændring af reglen i kursgevinstlovens § 37, stk. 2, om opgørelse af gevinst og tab ved fraflytning. Ændringen omfatter den situation, hvor den skattepligtige anvender lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, gæld eller kontrakter. Formålet med ændringen er at sikre, at den skattepligtige opnår samme skattemæssige stilling, som hvis vedkommende fortsat havde været skattepligtig til Danmark ved udløbet af det indkomstår, hvor fraflytningen er sket.

Efter lagerprincippet opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Ved anskaffelse i indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb

og anskaffelsessummen. Ved afståelse i indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen og værdien ved indkomstårets begyndelse.

Ved fraflytning træder værdien ved skattepligtsophøret i stedet for værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelses- eller indfrielsessummen.

Efter forslaget skal skattepligtige, der anvender lagerprincippet, ved opgørelse af gevinst og tab som følge af skattepligtsophøret anvende værdien ved udløbet af det indkomstår, hvor fraflytningen er sket, i stedet for værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, hvis denne er lavere. Har den skattepligtige afstået eller indfriet fordringer, gæld eller kontrakter omfattet af fraflytterbeskatningen, efter fraflytningen, men før udløbet af det indkomstår, hvor fraflytningen er sket, skal den skattepligtige ved opgørelse af gevinst og tab som følge af skattepligtsophøret anvende afståelses- eller indfrielsessummen i stedet for værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, hvis denne er lavere.

Efter gældende regler skal personer indgive selvangivelse inden udløbet af den kalendermåned, der følger efter den måned, hvor skattepligten ophører, jf. § 20 i bekendtgørelse nr. 873 af 17. oktober 1994 om visse ligningslovsregler m.v. Som omtalt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.5. er det imidlertid hensigten at ændre denne regel, så indgivelse af selvangivelsen kommer til at følge de almindelige regler. Det vil sige, at værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelses- eller indfrielsessummen i givet fald vil være personen bekendt på selvangivelsestidspunktet.

Til nr. 2

Ved et nyt *stk. 4* i § 37 foreslås det, at der for (fysiske) personer indføres adgang til henstand med betaling af de skatter, der beregnes som følge af en fraflytning m.v. Den nærmere regulering af adgangen til henstand følger af den generelle bestemmelse om henstand ved fraflytning m.v., der foreslås indsat i kildeskatteloven som en ny § 73 E, jf. lovforslagets § 4, nr. 6. Den nye henstandsbestemmelse bygger på de gældende bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5-7, og vil efter forslaget ud over ud over henstand ved indtræden af skattepligt efter kursgevinstlovens § 37, bl.a. komme til at omfatte henstand ved indtræden af skattepligt efter aktieavancebeskatningsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6.

Ud over de betingelser der følger af den nye § 73 E i kildeskatteloven, er det efter forslaget en betingelse for at få henstand med de beregnede skatter, at gevinst

og tab på de fordringer, gæld og kontrakter, der omfattes af fraflytterbeskatningen, skal opgøres efter realisationsprincippet.

Efter kursgevinstlovens § 25 er hovedreglen, at gevinst og tab på fordringer og gæld opgøres efter realisationsprincippet. Dog er der i et vist omfang adgang til at vælge at anvende lagerprincippet i stedet for realisationsprincippet, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 2 og 5. For finansielle kontrakter er udgangspunktet, at gevinst og tab skal opgøres efter lagerprincippet, jf. kursgevinstlovens § 33, idet det dog i særlige tilfælde er muligt at få tilladelse til at anvende realisationsprincippet, jf. kursgevinstlovens § 33, stk. 2. Anvendelse af lagerprincippet betyder, at gevinst og tab skal opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Ved køb træder anskaffelsessummen i stedet for værdien ved indkomstårets begyndelse og ved salg træder afståelsessummen i stedet for værdien ved indkomstårets udløb.

Skattepligten udløses, når den skattepligtiges fulde skattepligt til Danmark ophører, eller når den skattepligtige bliver hjemmehørende i udlandet på grund af fraflytning. Det vil sige, at skatten beregnes af en gevinst, der endnu ikke er realiseret. Sammenholdt med at hovedprincippet er, at gevinster først beskattes ved realisation, vil fraflytterbeskatningen kunne indebære en alvorlig likviditetsmæssig belastning for den skattepligtige. Derfor foreslås der indført adgang til at få henstand med skattebetalingen, hvor avanceopgørelsen ellers skulle være sket efter realisationsprincippet. Hvor gevinst og tab skal opgøres efter lagerprincippet, vil en fraflytterbeskatning ikke udgøre en tilsvarende likviditetsmæssige belastning. Der ville under alle omstændigheder være indtrådt en beskatning af urealiserede gevinster ved indkomstårets udløb. Der kan i den forbindelse henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, hvorefter der foreslås indført en regel om, at avanceopgørelsen skal ske på grundlag af værdien ved indkomstårets udløb i stedet værdien ved fraflytningen, hvis denne er lavere. Der er derfor ikke grundlag for at tillade henstand, hvor avanceopgørelsen skal ske efter lagerprincippet.

Efter det foreslåede nye *stk. 5* foreslås det, at den skattepligtige ved en senere afståelse eller indfrielse af fordringer, gæld og kontrakter, kan vælge at få den danske skat omberegnet under hensyntagen til den faktiske afståelses- eller indfrielsessum. Det samme gælder ved den skattepligtiges død, hvor boet kan få skatten opgjort på grundlag af værdien ved selve dødsfaldet.

Bestemmelsen har bl.a. betydning, hvis fordringen eller kontrakten falder i værdi efter fraflytningen, og sikrer, at den skattepligtige, der beskattes ved fraflytning, ikke stilles ringere end den skattepligtige, der afstår sine fordringer m.v. i Danmark.

Den skattepligtige kan vælge mellem beregning af skatten efter *stk. 1* eller omberegning efter *stk. 5*. Valget mellem opretholdelse af den oprindelige fraflytterbeskatning og omberegning gælder kun for den konkrete afståelse eller indfrielse. Den skattepligtige kan således ved hver enkelt afståelse eller indfrielse vælge beskatning efter det regelsæt, der giver det mest gunstige resultat for den pågældende.

Adgangen til omberegning ved efterfølgende afståelse, indfrielse eller død er betinget af, at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Er gevinst og tab ved fraflytningen m.v. opgjort efter lagerprincippet, er beskatningen foretaget efter samme princip, som hvis der ikke var sket fraflytning m.v. Der er derfor ikke grundlag for at tillade omberegning i disse situationer.

Adgangen til omberegning er endvidere betinget af, at der ved fraflytningen m.v. og ved den senere afståelse indgives selvangivelse til skattemyndighederne.

Reglen i *stk. 5* svarer i princippet til omberegningsreglerne i den gældende aktieavancebeskatningslovens § 13 a, *stk. 7* og *8*.

Til nr. 3

Der er tale om en præcisering som følge af den foreslåede omberegningsregel i det nye *stk. 5*, jf. lovforslagets § 7, nr. 2.

Til nr. 4

Der foreslås indført en regel (*stk. 7*) om, at fraflytterbeskatningen bortfalder i de tilfælde, hvor den (tidligere) skattepligtige på ny bliver omfattet af kursgevinstlovens almindelige regler. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis den (tidligere) skattepligtige bliver fuldt skattepligtig, og hvis vedkommende bliver skattemæssigt hjemmehørende her efter reglerne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Bortfald af fraflytterbeskatningen som følge af genindtråd skattepligt er betinget af, at gevinst ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Begrundelsen herfor er den samme som ved omberegningsreglen. Der henvises derfor til bemærkningerne ovenfor til det foreslåede *stk. 5*.

Ved en senere afståelse eller indfrielse af fordringer m.v., mens den skattepligtige er omfattet af kursgevinstlovens regler, behandles afståelsen henholdsvis indfrielsen i det hele efter de almindelige regler med udgangspunkt i den oprindelige anskaffelsessum.

Reglen i stk. 7 svarer til den gældende aktieavancebeskatningslovs § 13 a, stk. 10.

Ved et nyt *stk. 8* fastsættes regler om tilbagebetaling af eventuel for meget betalt skat. Hvis den skattepligtige ved fraflytningen m.v. har betalt skatten af den urealiserede gevinst, og den beregnede skat senere nedsættes, fordi den skattepligtige gevinst opgøres på grundlag af den faktisk afståelses- eller indfrielses-sum, eller fordi, der er betalt skat i udlandet, tilbagebetales den for meget betalte skat. Tilsvarende gælder, hvis skatten bortfalder på grund af tilbageflytning.

Den for meget betalte skat tilbagebetales med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt regnet fra det tidspunkt, hvor skatten er indbetalt, indtil skatten tilbagebetales. Rentegodtgørelsen skal efter forslaget ikke medregnes ved indkomstopgørelsen.

Reglen i stk. 8 svarer til den gældende aktieavancebeskatningslovs § 13 a, stk. 12.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 7, nr. 2 og 4.

Til § 8

Til nr. 1

Forslaget vedrører, den foreslåede justering af reglerne om fraflytterbeskatning.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, samt § 4, nr. 6.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 4, nr. 6. Ved lovforslagets § 4, nr. 6, foreslås det, at der i kildeskatteloven indsættes en generel bestemmelse (§ 73 E) om henstand, hvor der er indtrådt skattepligt efter aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller ligningslovens § 28 som følge af fraflytning m.v. Den nye § 73 E i kildeskatteloven bygger på de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5-7 om henstand. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 3 og 5

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 8, nr. 6. Henvisningen i ligningslovens § 28, stk. 7, stk. 3. pkt., og § 28, stk. 9, 3. pkt., til reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12, foreslås erstattet af en ny bestemmelse (nyt stk. 10), der indholdsmæssigt svarer til reglen i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensrettelser, dels som følge af lovforslagets § 4, nr. 6, om indførelse af en ny henstandsbestemmelse i kildeskatteloven (ny § 73 E), dels som følge af lovforslagets § 8, nr. 6. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til henholdsvis lovforslagets § 4, nr. 6, og lovforslagets § 8, nr. 3 og 5.

Det foreslåede stk. 8 svarer til den gældende § 28, stk. 8, 5. og 6. pkt.

Til nr. 6

Det foreslås, at henvisningerne i stk. 7, 8 og 9 i den gældende affattelse af ligningslovens § 28 til reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12, erstattes af en bestemmelse i ligningslovens § 28, stk. 10, med samme indhold som reglen i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 8, nr. 6.

Til § 9

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om omregning til helårsindkomst.

Det *foreslås*, at personskattelovens § 10, stk. 5, om personfradrag ophæves for begrænset skattepligtige personer, såfremt indkomstansættelsen omfatter en kortere periode end et år.

En begrænset skattepligtig person kan dog alligevel opnå et personfradrag, såfremt den pågældende opfylder betingelserne i kildeskattelovens afsnit I A om grænsegængere. Afsnit I A går ud på, at en begrænset skattepligtig person, hvis indkomst fra personligt arbejde eller fra selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet udgør mindst 75 pct. af den samlede indkomst, kan vælge at få den danske skat beregnet efter stort set samme regler som fuldt skattepligtige personer.

Til nr. 2

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om omregning til helårsindkomst.

Det *foreslås*, at personskattelovens § 14 ændres, så den ikke gælder for begrænset skattepligtige personer.

For så vidt angår en person, som er begrænset skattepligtig i en del af et år, vil lovforslaget altså medføre to ændringer. For det første vil beskatningen i fremtiden udelukkende ske på grundlag af den indkomst, som den pågældende oppebærer i den periode, hvor vedkommende udfører arbejde eller virksomhed her i landet. Der skal altså ikke ske omregning af denne

indkomst til helårsindkomst, hvilket kunne medføre, at den pågældende skulle betale mellemskat og evt. topskat. For det andet vil der til gengæld i disse tilfælde ikke indrømmes personfradrag til nedsættelse af beskatningen.

Herefter skal bestemmelsen i personskattelovens § 14 alene gælde i tilfælde, hvor personers fulde skattepligt indtræder eller ophører.

Der foreslås et nyt stk. 2 i personskattelovens § 14 om, at en sådan tilflytter, henholdsvis fraflytter, dog skal kunne vælge, at beskatningen for den del af året, personen er omfattet af fuld skattepligt, foretages under hensyntagen til vedkommendes faktiske indkomst for det pågældende år.

Dette valg medfører, at der ikke skal ske omregning af personens indkomst i den del af året, hvor den pågældende var fuldt skattepligtig, til en beregnet helårsindkomst.

Til gengæld skal valget medføre, at personen skal medregne den indkomst, som den pågældende har erhvervet inden flytningen til Danmark, henholdsvis efter flytningen fra Danmark, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (samt personlig indkomst og kapitalindkomst). Der beregnes skatter af den faktiske helårsindkomst. De beregnede skatter nedsættes. Nedsættelsen udgør den del af de beregnede skatter, som efter forholdet mellem indkomsten i den del af året, den pågældende ikke var omfattet af fuld skattepligt, og helårsindkomsten – falder på den førstnævnte del af indkomsten.

Når en persons fulde skattepligt ophører af anden grund end dødsfald, skal den pågældende indgive selvangivelse inden udløbet af den kalendermåned, som følger efter den måned, hvor skattepligten ophørte, jf. ligningslovens § 32 D og § 20 i bekendtgørelse nr. 873 af 17. oktober 1994.

På det tidspunkt, hvor en person, som fraflytter Danmark med deraf ophør af fuld skattepligt, skal indgive selvangivelse, har den pågældende i mange tilfælde ikke overblik over indkomstforholdene for resten af året, så vedkommende dermed ikke har forudsætningerne for at træffe valget om helårsomregning og beskatning på grundlag af faktisk helårsindkomst.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.5. er det hensigten at ændre reglen om fremrykket selvangivelsesfrist, så denne skal indgives efter almindelige regler.

Det foreslås derfor, at en fraflytter skal foretage valget ved indgivelse af selvangivelse for det pågældende år. Valget kan omgøres, hvilket kan ske ved tilkendegivelse til den kommunale ligningsmyndighed se-

nest ved udløbet af ligningsfristen efter skattestyrelseslovens § 3, stk. 1.

De foreslåede betingelser for valget svarer til, hvad der gælder for grænsegængerbeskatning (og virksomhedsskatteordningen).

Til § 10

Til nr. 1

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån og forslaget om gennemførelse af rente-/royaltydirektivet i dansk skattelovgivning.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som litra d i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, om begrænset skattepligt af koncerninterne renter. Formålet med bestemmelsen er at imødegå, at et dansk selskab m.v. nedsætter den danske beskatning ved at reducere den skattepligtige indkomst gennem rentebetalinger til visse finansielle selskabet i lavskatte-lande, hvis det udenlandske selskab m.v. kontrollerer det danske selskab m.v.

Den ny bestemmelse omfatter også rentebetalinger fra et udenlandsk selskabs faste driftssted, som er beliggende her i landet, hvis betalingen er knyttet til udøvelsen af virksomheden i driftsstedet.

I tilknytning til den foreslåede begrænsede skattepligt har lovforslaget i § 4, nr. 4, et forslag om, at der i kildeskatteloven – som en ny § 65 D – indsættes en regel om, at der skal foretages indeholdelse af en renteskat på 30 pct. i forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af renter til et selskab m.v., der er skattepligtig efter den ny regel i § 2, stk. 1, litra d.

Efter forslaget under nr. 3 indsættes der desuden i selskabsskattelovens § 2, stk. 2, et nyt 3. punktum, hvorefter skattepligten efter § 2, stk. 1, litra d, er endeligt opfyldt ved indeholdelsen af renteskat efter kildeskattelovens § 65 D.

Udgangspunktet i den foreslåede § 2, stk. 1, litra d, 1. pkt. er, at den begrænsede skattepligt af renter alene skal omfatte renter af kontrolleret gæld, dvs. hvor det betalende og det modtagende selskab m.v. er koncernforbundet, som defineret i skattekontrollovens § 3 B.

Det foreslås dog i 2. - 6. pkt., at den begrænsede skattepligt af renter ikke skal omfatte en række tilfælde, hvor det udenlandske selskab, der modtager renterne,

- a. allerede er begrænset skattepligtig af renterne som led i virksomhed med fast driftsted her i landet, eller
- b. er omfattet af EU's rente-/royaltydirektiv eller af en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den virkning, at beskatningen skal frafalde eller nedsættes, eller

- c. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et dansk selskab, eller
- d. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et selskab i et andet land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, såfremt dette selskab kan undergives CFC-beskatning i det andet land, eller
- e. ikke udøver finansiell virksomhed af betydning.

a. Den begrænsede skattepligt skal ikke omfatte renter, som tilfalder et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet, jf. 2. pkt. Efter de gældende regler i § 2, stk. 1, litra a, skal disse renter allerede nu medregnes ved opgørelsen af driftsstedets skattepligtige indkomst.

b. Den begrænsede skattepligt skal ikke omfatte renter, som er omfattet af rente-/royaltydirektivet eller af en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Færøerne, Grønland eller det land, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende, med den virkning, at beskatningen af renterne skal frafaldes eller nedsættes, jf. 3. pkt.

For det første betyder det, at den begrænsede skattepligt ikke omfatter et selskab, der er hjemmehørende i et andet EU-land, hvis rente-/royaltydirektivets betingelser er opfyldt.

Hovedbetingelserne er, at det betalende og det modtagende selskab er omfattet af direktivet og hjemmehørende i et EU-land, og at det modtagende selskab er associeret med det betalende selskab. Undtagelsen fra begrænset skattepligt gælder altså kun, hvis såvel det betalende selskab som det modtagende selskab har en af de former, der er nævnt i direktivets bilag. Betingelsen om at det betalende og det modtagende selskab skal være associeret, betyder i overensstemmelse med direktivets artikel 3, og artikel 1, stk. 10,

- at det betalende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det modtagende selskab, eller
- at det modtagende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det betalende selskab, eller
- at et tredje selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, ejer mindst 25 pct. af kapitalen i begge selskaber.

For det andet betyder det, at den begrænsede skattepligt ikke skal omfatte rentebetalinger til et udenlandsk selskab, der er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller et andet land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis overenskomsten medfører, at Danmark skal frafalde eller nedsætte beskatningen af renterne.

Det er dansk politisk ikke at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med skattely-jurisdiktioner eller andre lavskatte-lande. Formålet med dobbeltbe-

skatningsoverenskomster er især at undgå international dobbeltbeskatning, så der er ikke noget særligt behov for at indgå overenskomster med sådanne lande.

c. Den begrænsede skattepligt skal ikke omfatte et udenlandsk selskab, som er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et dansk selskab, jf. 4. pkt.

Hvis mere end 1/3 af det udenlandske selskabs indkomst består af CFC-indkomst (især renteindtægter og gevinster af fordringer m.v., udbytter og afståelsessummer vedr. aktier, betalinger vedr. immaterielle rettigheder, indkomst vedr. finansiell leasing, indkomst vedr. forsikringsvirksomhed, indkomst fra virksomhed som penge- eller realkreditinstitut eller anden finansiell virksomhed), bliver det danske kontrollerende selskab beskattet af renterne som led i CFC-beskatning efter reglerne i selskabsskattelovens § 32. Der er derfor ingen grund til, at det udenlandske selskab skal betale dansk skat af renterne.

Hvis mindst 2/3 af det udenlandske selskabs indkomst består af anden indkomst end CFC-indkomst, f.eks. fordi selskabet driver produktionsvirksomhed, er der ikke samme behov for dansk beskatning af renterne, som hvis størstedelen af selskabets indkomst er CFC-indkomst.

d. Endvidere skal den begrænsede skattepligt ikke omfatte rentebetalinger til et udenlandsk selskab, som er kontrolleret af et andet udenlandsk selskab, der er hjemmehørende i et andet land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis sidstnævnte selskab efter reglerne i det andet land kan undergives CFC-beskatning, hvis betingelserne herfor er opfyldt efter de udenlandske regler, jf. 5. pkt.

Den udenlandske CFC-beskatning behøver ikke at være identisk med den danske CFC-beskatning efter selskabsskattelovens § 32, som omtalt ovenfor under punkt c. Men den udenlandske CFC-beskatning skal dog bygge på et princip om, at et moderselskab beskattes af datterselskabets indkomst under visse betingelser.

e. På samme måde som nævnt under c skal den begrænsede skattepligt ikke omfatte et andet udenlandsk selskab (som altså ikke er kontrolleret af et dansk selskab), hvis mindst 2/3 af selskabets indkomst består af anden indkomst end CFC-indkomst, jf. 6. pkt.

Denne undtagelse gælder dog ikke, hvis selskabet kanalisere betalingen videre til et andet udenlandsk selskab, der ikke er kontrolleret af et dansk selskab, såfremt det andet udenlandske selskab er hjemmehørende i et land med lav beskatning og mere end 1/3 af dets indkomst består af CFC-indkomst. I så fald vil det selskab, som modtager renterne her fra landet, nok blive beskattet af renterne, men samtidig vil det få fra-

drag for de renter, som det selv betaler videre til det andet udenlandske selskab i lavskatte-landet.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, vedrører gennemførelsen af rente-/royaltydirektivet i dansk skattelovgivning.

Efter den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er et selskab, der er hjemmehørende i udlandet, begrænset skattepligtig af royalty hidrørende fra kilder her i landet. Royalty er defineret i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4, som betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

Den begrænsede skattepligt er endeligt opfyldt ved, at den, der betaler den pågældende royalty, indeholder en kildeskat på 30 pct. af betalingens bruttobeløb, og indbetaler beløbet til de centrale skattemyndigheder, jf. kildeskattelovens § 65 C. Skatten på de 30 pct. skal dog nedsættes eller eventuelt helt bortfalde efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det land, hvor modtageren er hjemmehørende. I så fald kan kildeskat også blive nedsat eller bortfalde.

Den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, går ud på, at den begrænsede skattepligt ikke omfatter royalty, som et selskab, der er hjemmehørende i et andet EU-land, modtager fra kilder her i landet, hvis rente-/royaltydirektivets bestemmelser er opfyldt, og de to selskaber har været associerede i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken betalingstidspunktet skal ligge.

Hovedbetingelserne er, at det betalende og det modtagende selskab er omfattet af direktivet og hjemmehørende i en medlemsstat, og at det betalende og det modtagende selskab er associerede.

Undtagelsen fra begrænset skattepligt gælder altså kun, hvis såvel det betalende selskab som det modtagende selskab antager en af de former, der er nævnt i direktivets bilag.

Undtagelsen gælder altså f.eks. ikke for royalty, som betales af et fast driftssted her i landet af et selskab, der er hjemmehørende i et land, der ikke er medlem af EU.

Betingelsen om at det betalende og det modtagende selskab skal være associerede, betyder i overensstemmelse med direktivets artikel 3, og artikel 1, stk. 10,

- at det betalende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det modtagende selskab, eller
- at det modtagende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det betalende selskab, eller
- at et tredje selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, ejer mindst 25 pct. af kapitalen i begge selskaber,

og at dette ejerskab er opretholdt i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken betalingen af de pågældende royalties skal ligge.

Efter direktivets artikel 1, stk. 10, kan en medlemsstat bestemme, at direktivet ikke skal anvendes, når det betalende og det modtagende selskab ikke er associerede i en mindste periode på op til to år.

Det foreslås altså at anvende samme frist, som allerede gælder for udbyttebetalinger i moder/datterselskabsforhold.

Undtagelsen fra begrænset skattepligt omfatter ikke royalty-betalinger fra et dansk selskab til et associeret selskab i en anden medlemsstat, hvis beløbet betales til det modtagende selskabs faste driftssted, som er beliggende her i landet eller i et land, som ikke er medlem af EU. Det er en betingelse for anvendelsen af undtagelsen, at den rettighed eller oplysning, som royaltyen betales for, er knyttet til driftsstedet.

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 4 – 7 og 12

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån.

Den foreslåede ny § 2 A medfører, at et selskab m.v., som er omfattet af fuld eller begrænset skattepligt, og som er kontrolleret af et udenlandsk selskab m.v., i visse tilfælde vil blive anset som transparent, dvs. som en del af det udenlandske kontrollerende selskab.

Når et selskab anses som en del af det udenlandske kontrollerende selskab, har selskabet ikke længere fradragsret for renter og royalties og andre betalinger, som det foretager til det udenlandske kontrollerende selskab.

Hvis et selskab, der er omfattet af § 2 A, f.eks. modtager renteindtægter fra dets fordringer og har renteudgifter af gæld til dets udenlandske kontrollerende selskab, vil der ske beskatning af renteindtægterne, men ikke blive givet fradrag for renteudgifterne. Sidestykket til dette er, at det udenlandske kontrollerende selskab ikke bliver beskattet i udlandet af renteindtægterne fra Danmark.

Den foreslåede ny § 2 A, stk. 1, medfører, at et fuldt skattepligtigt selskab m.v., der er kontrolleret af et

udenlandsk selskab m.v., i visse tilfælde vil blive anset som transparent.

På tilsvarende måde medfører den foreslåede § 2 A, stk. 2, at et selskab m.v., som er begrænset skattepligtigt efter § 2, stk. 1, litra a (dvs. et udenlandsk selskab m.v. med et fast driftssted her i landet), og som er kontrolleret af et andet udenlandsk selskab m.v., i visse tilfælde vil blive anset som transparent.

Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1 og 2, at Færøerne, Grønland eller den stat, hvor det udenlandske (kontrollerende) selskab er hjemmehørende, anser det kontrollerede selskab, der er omfattet af dansk fuld eller begrænset skattepligt, som en del af det udenlandske selskab, hvorved det kontrollerede selskabs indkomst medregnes ved opgørelsen af det udenlandske selskabs skattepligtige indkomst i det pågældende land, Færøerne eller Grønland.

§ 2 A, stk. 3, bestemmer, at det er en betingelse for anvendelse af stk. 1 og 2, at der er tale om »kontrolleret« i skattekontrollovens § 3 B's forstand. Endvidere skal stk. 1 og 2 alene anvendes, når det udenlandske kontrollerende selskab er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en anden stat, som er medlem af EU, EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Hovedeksemplet for anvendelsen af den ny regel i § 2 A vil være de amerikanske såkaldte »check the box« regler. Disse regler medfører, at et amerikansk selskab frit kan vælge, at et udenlandsk selskab, som det ejer anparten i, omkvalificeres til en filial af det amerikanske selskab med den konsekvens, at alle betalinger fra det udenlandske selskab til det amerikanske selskab anses som interne overførsler inden for samme enhed, så betalingerne er uden skattemæssig betydning.

Hvis et amerikansk selskab ejer et dansk selskab via et selskab i et tredjeland, finder § 2 A kun anvendelse, hvis indkomsten i det danske selskab medregnes i det amerikanske selskabs indkomst (dvs. når selskabet i tredjelandet også er transparent efter de amerikanske regler).

Når et dansk fuldt skattepligtigt selskab anses som en del af det udenlandske kontrollerende selskab, afhænger det af virksomheden her i landet, om dets indkomst er omfattet af dansk skattepligt.

I de typiske tilfælde vil virksomheden blive udøvet gennem et fast driftssted her i landet, så den danske beskatning sker på samme måde som begrænset skattepligt for et udenlandsk selskab med fast driftssted her i landet, jf. § 2, stk. 1, litra a.

§ 2 A, stk. 4, går ud på, at der ikke skal ske beskatning som ved afståelse, alene af den grund at et sel-

skab bliver anset for transparent og dermed omfattet af stk. 1 eller stk. 2. På samme måde skal et selskab ikke anses for at have anskaffet dets aktiver og passiver alene af den grund, at det ikke længere anses som transparent og dermed ophører med at være omfattet af stk. 1 eller 2.

Det foreslås i den forbindelse at foretage tekniske ændringer af selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1, om de tilfælde, hvor et selskab bliver fuldt skattepligtigt, fordi ledelsens sæde flyttes her til landet, eller hvor et selskab bliver hjemmehørende her i landet i en dobbeltbeskatningsoverenskomsts forstand.

Ændringerne går ud på, at § 4 A, stk. 1, skal anvendes generelt, hvor et selskab bliver fuldt skattepligtigt (af anden grund end stiftelse), dvs. også i tilfælde, hvor et selskab ikke længere anses som transparent ved skattemæssig behandling her i landet og dermed ikke omfattet af § 2 A, stk. 1.

Det medfører, at et selskabs aktiver og passiver, som ikke var omfattet af dansk beskatning, inden selskabet ophørte med at være omfattet af § 2 A, stk. 1, skal anses for anskaffet på det faktiske anskaffelsestidspunkt til handelsværdien på tidspunktet for ophør af anvendelse af § 2 A, stk. 1, og dermed indtræden af fuld skattepligt.

På samme måde foreslås tekniske ændringer af selskabsskattelovens § 5, stk. 5 og 7, om de tilfælde, hvor et selskab ophører med at være fuldt skattepligtigt, fordi ledelsens sæde flyttes til Færøerne, Grønland eller en anden stat, eller hvor et selskab bliver hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en anden stat i dobbeltbeskatningsoverenskomsts forstand.

Ændringerne går ud på, at § 5, stk. 5 og 7, skal anvendes generelt, hvor et selskab ophører med at være fuldt skattepligtigt (af anden grund end dets opløsning), dvs. også i tilfælde, hvor et selskab bliver anset som transparent ved skattemæssig behandling her i landet og dermed omfattet af § 2 A, stk. 1.

Det medfører, at i det år, hvor der indtræder transparens for et selskab efter den foreslåede § 2 A, stk. 1, skal de gældende regler i § 5, stk. 1 – 3 (om de skattemæssige virkninger af opløsning af et selskab), altså anvendes tilsvarende på samme måde, som stk. 1 – 3 anvendes tilsvarende ved ophør af et selskabs fulde skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted i en dobbeltbeskatningsoverenskomsts forstand.

Et selskabs aktiver og passiver, som forbliver omfattet af dansk beskatning, efter at selskabet bliver omfattet af § 2 A, stk. 1, skal altså ikke anses for afstået. Dog skal de aktiver og passiver, som ikke længere er omfattet af dansk beskatning, anses for afstået

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

på det tidspunkt, hvor selskabet bliver omfattet af § 2 A, stk. 1, og til handelsværdien på dette tidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 A, stk. 4, medfører tilsvarende, at når et udenlandsk selskab, som har et fast driftssted her i landet, ved den skattemæssige behandling her i landet anses som transparent i forhold til dets kontrollerende udenlandske selskab, så skal det førstnævnte selskab ikke af den grund anses for at have afstået aktiver og passiver, med mindre disse aktiver og passiver udgår af dansk beskatning.

På samme måde skal § 2 A, stk. 4, medføre, at når et udenlandsk selskab, som har et fast driftssted her i landet, ved den skattemæssige behandling her i landet ikke længere anses som transparent i forhold til dets kontrollerende udenlandske selskab, så skal det førstnævnte selskab ikke af den grund anses for at have anskaffet aktiver og passiver, med mindre disse aktiver og passiver forinden ikke var omfattet af dansk beskatning.

Den under nr. 12 foreslåede ændring af selskabs-skattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, skal sikre, at den skattemæssige behandling efter denne bestemmelse af udbytter opretholdes, selv om det selskab, som modtager udbytterne, bliver anset for at være transparent efter § 2 A.

Til nr. 8

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån.

De gældende regler om tynd kapitalisering i selskabsskattelovens § 11 går ud på at beskære et tyndt kapitaliseret selskabs adgang til fradrag for renter og kurstab på lån.

Efter de gældende regler i § 11, stk. 1, er det en betingelse for anvendelse af reglerne om tynd kapitalisering, at

1. et selskab eller en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 c-2 f, 3 a-5 b, eller § 2, stk. 1, litra a,
2. har gæld til udenlandske fysiske eller juridiske personer som nævnt i skattekontrollovens § 3 B, stk. 1 (kontrolleret gæld) og
3. selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1.

Efter *forslaget* ændres betingelse nr. 2. Der skal herefter være tale om gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1 (kontrolleret gæld).

Skattekontrollovens § 3 B omfatter skattepligtige, der kontrolleres af udenlandske fysiske eller juridiske personer, eller kontrollerer udenlandske juridiske personer, eller er koncernforbundet med en udenlandsk

juridisk person eller har fast driftssted i udlandet eller er en udenlandsk juridisk person med et fast driftssted i Danmark.

Ligningslovens § 2 omfatter skattepligtige, der kontrolleres af fysiske eller juridiske personer, eller kontrollerer juridiske personer, eller er koncernforbundet med en juridisk person eller har fast driftssted i udlandet eller er en udenlandsk juridisk person med et fast driftssted i Danmark.

Den foreslåede ændring af betingelse nr. 2 indebærer således, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til ikke blot at finde anvendelse i tilfælde, hvor långiver er udenlandsk, men også i tilfælde, hvor långiver er dansk.

Den foreslåede ændring af betingelse nr. 2 indebærer endvidere, at bestemmelsens anvendelsesområde indskrænkes til alene at omfatte tilfælde, hvor långiver er en juridisk person – ikke tilfælde, hvor långiver er en fysisk person.

Til nr. 9

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån.

Det *foreslås* for det første, at fradragsbeskæringen efter selskabsskattelovens § 11, stk. 1, alene skal finde anvendelse, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr.

Det *foreslås* for det andet, at fradragsbeskæringen, når den finder anvendelse, alene skal gælde for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved indkomstårets udløb udgør 4:1.

Efter selskabsskattelovens § 11, stk. 1, er der, hvis selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1, som udgangspunkt ikke fradrag for renter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld.

Fradragsbeskæringen indebærer, at der ikke er fradrag for renteudgifter eller kurstab vedrørende kontrolleret gæld, hvis selskabets eller foreningens egenkapital er nul eller negativ. Hvis derimod (en del af) den kontrollerede gæld konverteres til egenkapital, således at forholdet mellem fremmedkapitalen (gælden) og egenkapitalen ved indkomstårets udløb ikke overstiger 4:1. (det vil sige, at selskabets egenkapital kommer til at svare til mindst 20 pct. af de samlede passiver), skal der ikke ske fradragsbegrænsning vedrørende den resterende del af den kontrollerede gæld.

Forslaget indebærer, at fradragsbeskæringen alene skal finde anvendelse for den del af den kontrollerede

gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital, for at fradragsbeskæring kunne være undgået. Det vil sige, at selskabet stilles ens, hvad enten (en del af) den kontrollerede gæld konverteres til egenkapital eller ikke.

Det foreslås for det tredje, at fradragsbeskæringen skal foretages for dansk kontrolleret gæld forud for udenlandsk kontrolleret gæld. Der foretages ikke fradragsbeskæring for renter, som kildebeskattes med 30 pct. efter lovforslagets § 10, nr. 1.

For selskaber, der omfattes af konsolideringsreglen, jf. bemærkningerne til forslaget under nr. 10, ses der i relation til de foreslåede bestemmelser på selskabernes samlede kontrollerede gæld.

Til nr. 10

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån.

Det foreslås at lempe den såkaldte konsolideringsregel i selskabsskattelovens § 11, stk. 4.

De gældende regler medfører, at ved kontrol af flere danske koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, finder stk. 1-3 samlet anvendelse på aktiver og passiver i disse selskaber, og der bortses fra danske selskabers aktier i andre selskaber, der indgår i den samlede opgørelse, samt gæld og fordringer mellem disse.

Ved koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, forstås selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab.

Denne konsolidering af danske koncernforbundne datterselskaber betyder, at forholdet mellem gæld og egenkapital i henhold til stk. 1 skal opgøres samlet.

Baggrunden for bestemmelsen er, jf. bemærkningerne til bestemmelsen (L 101, Folketinget 1997-98, 2. samling), behovet for at undgå en omgåelse af reglerne i stk. 1-3. Uden en supplerende regel som nævnt i stk. 4 ville en koncern ved at indskyde yderligere selskaber (datterdatterselskaber) kunne udtynde kapitalen samtidig med, at forholdet mellem gæld og egenkapital opretholdes i det enkelte datterselskab (såkaldt kaskadeeffekt).

Bestemmelsen tager imidlertid ikke højde for tilfælde, hvor en koncern driver flere grene af sin virksomhed i Danmark gennem datterselskaber eller faste driftssteder.

Det foreslås derfor at begrænse konsolideringsreglen således, at den alene finder anvendelse på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer kan anses for koncernforbundne. Der vil

sige, at konsolideringen i den situation, hvor en koncern driver flere grene af sin virksomhed i Danmark gennem datterselskaber eller faste driftssteder, alene skal finde anvendelse inden for den enkelte virksomhedsgren i Danmark.

Til nr. 11

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån.

Det foreslås, at kreditor ikke skal beskattes af renteindtægter mv., hvis debitor ikke har fradrag for det modsvarende udgifter, jf. selskabsskattelovens § 11, stk. 1. Der skal dog ikke være skattefrihed for renter af et lån, ydet af tredjemand, hvor lånet direkte eller indirekte er sikret af den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber.

Til nr. 13 - 15

Forslaget angår udvidelse af adgang til sambeskatning.

Efter det foreslåede ny stk. 4 i selskabsskattelovens § 31 skal Ligningsrådet også kunne give tilladelse til sambeskatning mellem to eller flere danske selskaber, som ejes af det samme moderselskab.

Det skal gælde, uanset om de ejende selskaber er hjemmehørende i Danmark, eller de er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en anden stat, som enten er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Søsterselskaber kan vælge, at sambeskatningen også skal omfatte underliggende danske eller udenlandske datterselskaber, som efter gældende regler kan sambeskattes med hvert af søsterselskaberne.

Søsterselskaber, der er ejet af et dansk moderselskab, kan også vælge sambeskatning, som ikke omfatter moderselskabet.

I tilfælde, hvor sambeskatning mellem søsterselskaber ikke omfatter deres moderselskab, skal indkomst, som efter ligningslovens § 33 E forhøjer moderselskabets indkomst, i stedet forhøje sambeskatningsindkomsten. Den samlede indkomstskat påhviler søsterselskaberne solidarisk.

Efter det foreslåede ny stk. 5 i § 31 skal et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet kunne indgå i dansk sambeskatning under tilsvarende betingelser som nævnt i stk. 1-4. I disse tilfælde er det udenlandske selskab begrænset skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, af det faste driftssted.

Henvisningen til stk. 1-4 medfører bl.a., at det er en betingelse, at det udenlandske selskab er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en anden stat, som enten er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Der kan således etableres sambeskatning mellem et udenlandsk selskabs danske faste driftssted og dets datterselskab, hvis aktierne i datterselskabet er knyttet til det faste driftssted. Det gælder, uanset om datterselskabet er hjemmehørende her i landet eller i udlandet.

Der kan også etableres sambeskatning mellem et udenlandsk selskabs danske faste driftssted og et dansk datterselskab, som ejes af det pågældende udenlandske selskab, selvom aktierne i dette datterselskab ikke er knyttet til det faste driftssted.

Der kan dog ikke overføres underskud fra et udenlandsk selskabs faste driftssted her i landet, medmindre reglerne i selskabets hjemland medfører, at udgifterne i det faste driftssted i Danmark ikke medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i hjemlandet. Bestemmelsen skal forhindre, at koncernen får dobbelt fradrag (double dip) for udgifterne i det faste driftssted – både i et koncernforbundet selskab i Danmark og i selskabets indkomst i hjemlandet.

Ligningsrådet fastsætter – som hidtil - de nærmere vilkår for sambeskatningen.

Til § 11

Til nr. 1

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om koncerninterne lån.

Efter den nuværende bestemmelse i skattekontrollovens § 2, stk. 1, litra c, omfatter selvangivelsespligten ikke selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, e eller g.

Der foreslås en redaktionel ændring af bestemmelsen som følge af den ny bestemmelse i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, om begrænset skattepligt af renter i visse tilfælde.

Til nr. 2

Forslaget vedrører den foreslåede justering af reglerne om begrænset skattepligt for arbejdsudlejede personer.

Efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, skal en person, der er begrænset skattepligtig af indkomst ved arbejdsudleje, ikke indgive selvangivelse. Baggrunden er, at skattepligten er endeligt opfyldt ved, at den pågældendes hvervgiver har indeholdt 30 pct. A-skat af bruttoindkomsten, og at det derfor ikke er nødvendigt, at den pågældende skal indsende selvangivelse med oplysning om fradragsberettigede udgifter.

Lovforslagets § 4, nr. 1, medfører, at en begrænset skattepligtig arbejdsudlejet person skal kunne vælge at blive beskattet på samme måde, som en begrænset

skattepligtig lønmodtager. Det medfører, at en person, som træffer dette valg, skal indgive selvangivelse.

Den foreslåede ændring af skattekontrollovens § 2, stk. 2, medfører, at en begrænset skattepligtig arbejdsudlejet person, som vælger at blive beskattet som begrænset skattepligtig lønmodtager, skal indgive selvangivelse.

Til nr. 3

Den foreslåede ny bestemmelse i skattekontrollovens § 8 X vedrører gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet i dansk skattelovgivning, for så vidt angår indberetning og videresendelse af oplysninger om danske betalingsagenters udbetaling (herunder godskrivning) af indkomst fra opsparing til personer i andre stater.

Den foreslåede § 8 X indeholder en samlet afgrænsning af de oplysninger, som indberetningspligtige efter rentebeskatningsdirektivet automatisk skal indsende.

Indberetningspligten efter § 8 X medfører, at der ikke skal foretages indberetning efter de gældende bestemmelser i skattekontrolloven, for så vidt angår oplysninger, der er omfattet af den ny bestemmelse.

Selv om rentebeskatningsdirektivet alene pålægger Danmark at indhente og viderevende oplysninger om udbetaling af indkomst fra opsparing til umiddelbar fordel for fysiske personer i andre medlemsstater, gælder den ny bestemmelse for betalinger til fysiske personer i alle fremmede lande, uanset om de er medlem af EU eller ikke.

Til stk. 1

Indberetning efter den ny bestemmelse skal foretages af den såkaldte betalingsagent, dvs. den økonomiske operatør, som udbetaler (herunder godskriver) til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer af betalingen, uanset om agenten er skyldner selv eller pålagt af skyldneren eller den retmæssige ejer at formidle betalingen.

Indberetningspligten påhviler banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der udbetaler indkomst fra opsparing til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i udlandet. De nævnte institutter svarer til de institutter, som i forvejen foretager indberetning til de statslige told- og skattemyndigheder.

Indberetningen efter den ny bestemmelse omfatter udbetaling af indkomst fra opsparing på vegne af en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, og som er den retmæssige ejer af betalingen,

hvad enten indkomsten hidrører fra kilder her i landet eller fra kilder i udlandet.

Den ny indberetningspligt omfatter alene udbetaling, hvor den udenlandske modtager er en fysisk person, i modsætning til f.eks. en juridisk person. Under hensyn til at der er tale om modtagere i udlandet, kan der være tvivl om, hvorvidt modtageren er en fysisk person. I så fald skal stk. 3 anvendes, jf. nedenfor.

Indberetningspligten omfatter også udbetaling af indkomst fra opsparing til en fysisk person, som er selvstændig erhvervsdrivende.

Den ny indberetningspligt omfatter udbetaling til en person, som ikke er fuldt skattepligtig. I nogle tilfælde er en person både fuldt skattepligtig til Danmark og fuldt skattepligtig til et andet land, og i nogle af disse tilfælde er modtageren hjemmehørende i det andet land efter Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med dette land. Den indberetningspligtige skal dog ikke tage stilling til, hvor personen er hjemmehørende i overenskomstens forstand i sådanne dobbelt domicil tilfælde. Den ny indberetningspligt omfatter derfor alene tilfælde, hvor den indberetningspligtige på grundlag af den foreviste legitimation fastslår, at modtageren ikke er fuldt skattepligtig.

Den indberetningspligtige skal ved begyndelsen af hvert år indsende oplysninger til de statslige told- og skattemyndigheder vedr. udbetalinger foretaget i det foregående år.

Efter den foreslåede regel i § 8 X, stk. 6, gælder § 8 H, stk. 3-5, tilsvarende for indberetningspligt efter § 8 X, stk. 1-4. Det medfører bl.a., at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger. Der kan således fastsættes en frist for, hvornår indberetningen skal foretages. Efter rentebeskatningsdirektivets artikel 9 skal indberetningen vedr. et år senest foretages inden 6 måneder efter årets udløb.

Til stk. 2

§ 8 X, stk. 2, afgrænser de oplysninger, som de indberetningspligtige skal indsende. Den indberetningspligtige skal indsende en række oplysninger for hver retmæssig ejer, som er hjemmehørende i udlandet, og for hvem den indberetningspligtige foretager udbetaling (herunder godskrivning) af indkomst fra opsparing.

a. Oplysninger om den retmæssige ejers identitet, adresse og skattemæssige hjemsted

Den indberetningspligtige skal indsende oplysninger om hver retmæssig ejers identitet. Den indberetningspligtige skal derfor indhente og opbevare oplysninger, som kan fastslå, hvem der er retmæssig ejer af

en udbetaling, dvs. den pågældendes fulde navn, adresse og skattemæssige hjemsted samt identifikationsnummer eller fødselsdato, -sted og -stat.

Den indberetningspligtige kan anvende en forenklet procedure til at fastslå ejerens identitet m.v.

Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer inden 31. december 2003, kan den indberetningspligtige gå ud fra de oplysninger, som den pågældende har indhentet fra ejeren efter de hidtil gældende regler. Den indberetningspligtige kan gå ud fra, at ejerens skattemæssige hjemsted er i den stat, hvor den pågældende har sin adresse.

Hvis den indberetningspligtige indgår kontrakt med den retmæssige ejer, eller udfører transaktioner for denne, fra og med den 1. januar 2004, skal den indberetningspligtige pålægge ejeren at forevise behørig legitimation, dvs. pas, identitetsbevis eller andet dokumentbevis. I disse tilfælde skal den indberetningspligtige fastslå ejerens skattemæssige hjemsted ud fra den pågældendes oplysninger og på grundlag af den legitimation, som vedkommende foreviser. Hvis ejeren foreviser legitimation, som er udstedt af en medlemsstat, men oplyser at være skattemæssigt hjemmehørende i et land uden for EU, skal den indberetningsmæssige dog gå ud fra, at ejeren er skattemæssigt hjemmehørende i medlemsstaten, med mindre ejeren foreviser en attest fra den kompetente skattemyndighed i det pågældende land, som bekræfter, at den ejeren er skattemæssigt hjemmehørende i dette land. Den kompetente myndighed er den myndighed, der er nævnt som sådan i dobbeltbeskatningsoverenskomster, og såfremt landet ikke har disse overenskomster, er det den myndighed, der er kompetent til at udstede bopælsattester.

Hvis den indberetningspligtige indgår kontrakt med den retmæssige ejer, eller udfører transaktioner for denne, fra og med den 1. januar 2004, skal den indberetningspligtige som nævnt pålægge ejeren at forevise behørig legitimation. På dette grundlag skal den indberetningspligtige indhente oplysning om ejerens identifikationsnummer i den stat, hvor vedkommende er skattemæssigt hjemmehørende. Hvis dette nummer ikke findes på den foreviste legitimation, skal den indberetningspligtige indhente oplysninger om ejerens fødselsdato, fødselssted og fødselsstat.

Hvis den retmæssige ejer har et dansk personnummer (CPR-nummer), skal den indberetningspligtige også indhente og opbevare oplysning herom.

b. Oplysninger om udbetalingen

Den indberetningspligtige skal indberette størrelse af hver udbetaling, som den pågældende formidler til

en retmæssig ejer, hjemmehørende i udlandet. Det gælder uanset, om udbetalingen hidrører fra kilder her i landet eller kilder i andre stater, hvad enten det er medlemsstater eller andre stater.

Hvis den indberetningspligtige har udbetalt (herunder godskrevet) renter vedrørende fordringer, skal den pågældende indberette oplysning om størrelsen af disse renter.

Udtrykket »fordringer« skal i overensstemmelse med den brede definition i direktivets artikel 6 forstås som fordringer af enhver art, uanset om de er sikret med pant eller ikke, og uanset om de har ret til andel i skyldners fortjeneste eller ikke. Udtrykket omfatter især indkomst af statsgældsbeviser og obligationer samt andre gældsbeviser (f.eks. indestående på konti i pengeinstitut, pantebreve og konvertible obligationer).

Den ny indberetningspligt omfatter dog ikke renter og andet afkast fra fordringer som led i en pensionsordning eller livsforsikring samt udbetalinger fra disse ordninger.

Den ny indberetningspligt omfatter heller ikke afkast af finansielle kontrakter.

Hvis den indberetningspligtige foretager udbetaling i forbindelse med overdragelse (afståelse, indfrielse eller tilbagesalg) af fordringer, skal der gives oplysning om det fulde provenu fra denne transaktion. Den indberetningspligtige skal altså ikke beregne, hvor stor en del af provenuet ved overdragelsen, der vedrører renter, og kun indberette denne del. Den indberetningspligtige skal heller ikke beregne, hvor stor en del af provenuet, der er fortjeneste, og kun indberette denne del.

Hvis den indberetningspligtige har udbetalt udlodning fra andele i et investeringsinstitut, skal den pågældende indberette oplysning om størrelsen af denne udlodning. Der skal også gives oplysning om tilskrivninger i kontoførende investeringsforeninger, men ikke om urealiseret værdistigning på andele i akkumulerende investeringsforeninger.

Der skal gives oplysning om det fulde beløb af udlodningen. Den indberetningspligtige skal altså ikke beregne, hvor stor en del af udlodningen, der vedrører renter, og kun indberette denne del.

Hvis den indberetningspligtige foretager udbetaling i forbindelse med overdragelse af andele i et investeringsinstitut, skal den pågældende indberette oplysning om det fulde provenu fra denne transaktion. Den indberetningspligtige skal altså ikke beregne, hvor stor en del af provenuet ved overdragelsen, der vedrører renter, eller hvor stor en del af provenuet, der er fortjeneste, og kun indberette denne del.

c. Oplysninger om grundlaget for udbetalingen

Hvis den retmæssige ejer af en udbetaling har en konto eller lignende hos den indberetningspligtige, skal der indberettes oplysning om kontonummer eller lignende.

I andre tilfælde skal den indberetningspligtige indberette oplysning, som identificerer den fordring, som en rente vedrører, eller som er overdraget, eller oplysning, som identificerer den andel i et investeringsinstitut, som en udlodning vedrører, eller som er overdraget.

d. Oplysninger om den indberetningspligtige

For hver indberetning skal den indberetningspligtige oplyse sit navn, CVR-nr, SE-nr. eller CPR-nr. samt adresse.

Til stk. 3

Indberetningspligten efter stk. 2 omfatter på den ene side udbetalinger til fysiske personer, som er hjemmehørende i andre stater, men på den anden side ikke udbetalinger til juridiske personer, andre enheder, der er omfattet af reglerne for generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, samt investeringsinstitutter, der er godkendt efter direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

En indberetningspligtig må derfor undersøge om den retmæssige ejer af en udbetaling, som den indberetningspligtige foretager, opfylder en række succesive tests.

Første test er, om den retmæssige ejer er en fysisk person. Hvis svaret er bekræftende, er der indberetningspligt efter stk. 2.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er næste test, om den retmæssige ejer er en juridisk person. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er den næste test, om den retmæssige ejer er en anden enhed, der er omfattet af generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er den næste test, om den retmæssige ejer er et investeringsinstitut, der er godkendt efter direktiv 85/611/EØF. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er der indberetningspligt efter stk. 3.

Indberetningspligten efter stk. 3 omfatter altså alene udbetalinger til modtagere, som er hjemmehørende i udlandet, og som på den ene side ikke er fysiske personer, hjemmehørende i andre stater, og på den anden side hverken er juridiske personer, andre udenlandske enheder, der er omfattet af reglerne for generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, eller investeringsinstitutter, godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

I tilfælde, der er omfattet af stk. 3, skal de indberetningspligtige alene oplyse navn og adresse på modtageren samt det samlede beløb, der er udbetalt til eller godskrevet modtageren.

Indberetningspligten gælder dog ikke, hvis modtageren har forevist en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret, om at den har valgt at blive behandlet i denne stat som et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

Til stk. 4

Den, der opretter en konto, har pligt til at give sådanne oplysninger til den indberetningspligtige, at denne kan opfylde sine indberetningspligter.

Til stk. 5

Hvis den retmæssige ejer af en udbetaling er hjemmehørende i en anden medlemsstat, skal Told- og Skattestyrelsen videregående de indberettede oplysninger til den kompetente myndighed i denne stat, som bestemt i rentebeskatningsdirektivet. Hvis ejeren er hjemmehørende i en anden stat, skal Told- og Skattestyrelsen videregående de indberettede oplysninger til den kompetente myndighed i denne stat, hvis denne stat og Danmark har en overenskomst om bistand med udveksling af oplysninger i skattesager.

Til stk. 6

De nuværende regler i skattekontrollovens § 8 H, stk. 3 – 5, gælder tilsvarende for den ny indberetningspligt efter den foreslåede § 8 X.

Det medfører, at oplysningspligten efter den ny § 8 X, stk. 2 og 3, også gælder, hvis en konto m.v. ophæves i løbet af et år. I så fald indberettes indestående ved ophævelsen. Det medfører, at Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligten efter den ny § 8 X, herunder regler om afgivelsen af oplysninger. Der kan således bestemmes, at indberetning skal foretages inden for en vis frist, som efter rentebeskatningsdirektivets artikel 9 ikke må være se-

ner end 6 måneder efter udløbet af det år, indberetningen vedrører. Det medfører også, at den indberetningspligtige skal underrette den retmæssige ejer om indberettede oplysninger vedr. den pågældende.

Til nr. 4

Den foreslåede ny bestemmelse i skattekontrollovens § 11 vedrører gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet i dansk skattelovgivning, for så vidt angår modtagelse af oplysninger fra andre medlemsstater om betaling af indkomst fra opsparing til fuldt skattepligtige personer.

Den foreslåede bestemmelse går alene ud på at præcisere, at danske skattemyndigheder kan modtage oplysninger fra skattemyndigheder i andre stater om indkomst, som fuldt skattepligtige personer modtager fra betalingsagenter i de pågældende stater.

Hvis en betalingsagent i en anden medlemsstat foretager renteudbetaling m.v. til f.eks. et dansk interessentskab, skal agenten som udgangspunkt også indberette beløbet til denne stats myndigheder, som sender oplysningerne videre til de danske myndigheder. Interessentskabet kan dog undgå indberetning og informationsudveksling ved at få en attest fra de danske skattemyndigheder om, at de i denne henseende anser det som et investeringsinstitut, jf. direktivets artikel 4.

Til nr. 5

Efter den nuværende bestemmelse i skattekontrollovens § 11 A skal en person eller et selskab, der har indestående på konti m.v. i pengeinstitutter i udlandet, opfylde en række pligter, hvis den pågældende er skattepligtig til Danmark af de nævnte konti m.v. Efter stk. 4 skal ejeren således afgive en erklæring til de statslige told- og skattemyndigheder om foretagelsen af dispositionen og efter stk. 5 en erklæring fra det udenlandske pengeinstitut om, at det hvert år af egen drift vil sende disse myndigheder oplysninger om kontoen, herunder vedrørende størrelsen af ydede eller godskrevne renter.

Det foreslås, at pligterne efter skattekontrollovens § 11 A, stk. 4 og 5, ikke skal gælde for fysiske personer, som opretter konto m.v. hos pengeinstitutter i medlemsstater og andre lande, hvis skattemyndigheder automatisk videregående de oplysninger, der er nævnt i § 11 A, stk. 5, nr. 2.

Til § 12

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Det foreslås, at reglerne i lovens § 1, nr. 1-4 og 6-9, § 2, nr. 2 og 4, § 4, nr. 6, § 7, og § 8, det vil sige ændringen af reglerne i aktieavancebeskatningsloven, kildeskatteloven, kursgevinstloven og ligningsloven om fraflytterbeskatning, skal have virkning for skattepligtige, hvis skattepligt ophører eller skattemæssige hjemsted flyttes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 3 og 4

Det foreslås, at reglerne i lovens § 3, nr. 1, hvorefter fortjenester på afståede erhvervsjendomme også kan nedsætte anskaffessummerne på udenlandske erhvervsjendomme, skal have virkning fra 2002, selv om reglerne i øvrigt først har virkning fra 2004. Det skyldes, at begæring om nedsættelse af anskaffessummer på erhvervser i 2002 i nogle tilfælde først skal indgives i 2004 i forbindelse med indsendelse af selvangivelse for 2003.

Det foreslås, at beskatning ved fraflytning og den hermed sammenhængende henstand i forslaget til kildeskattelovens § 73 E skal gælde fra samme tidspunkt. Det vil sige, at den skal gælde ved flytning af skattemæssigt hjemsted 1. januar 2002 eller senere. Skattemæssigt hjemsted i Danmark har ejeren, hvis ejeren både er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 og samtidig ikke er hjemmehørende i udlandet, Færøerne eller Grønland i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomst.

I forhold til gældende ejendomsavancebeskatningslov § 6 A, stk. 4, er forslaget om en ny § 6 A, stk. 4, og forslaget om beskatning ved fraflytning samlet set altid en lempelse.

Til stk. 5.

Det foreslås for det første at ændre personskattelovens § 14, så fuldt skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse alene omfatter en del af et år, skal kunne vælge at anvende den faktiske helårsindkomst for det pågældende år i stedet for en teoretisk beregnet helårsindkomst.

For det andet foreslås det at ændre personskattelovens § 10, stk. 5, og § 14, så der ikke skal ske helårsomregning for begrænset skattepligtige personer, hvis indkomstansættelse alene omfatter en del af et år, og at denne gruppe begrænset skattepligtige ikke skal modtage personfradrag.

Ved § 2, nr. 3, foreslås der i tilknytning hertil en ændring af dødsboskattelovens § 63, stk. 2.

Det foreslås, at disse ændringer skal have virkning fra og med indkomståret 2004.

Ændringerne er foranlediget af to sager, hvor Landsskatteretten i 2001 og 2002 gav skattepligtige personer mulighed for at anvende faktisk helårsindkomst i stedet for en beregnet helårsindkomst ved anvendelsen af personskattelovens § 14. Den ældste sag vedrørte indkomståret 1998, og i denne sag blev der truffet afgørelse 15. november 2001.

Skattestyrelseslovens § 35 indeholder regler om ekstraordinær genoptagelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en landsskatteretskendelse. I så fald kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 5 år forud for underkendelsen.

I overensstemmelse med § 35 foreslås det, at personer, hvis skatteansættelse i tidligere indkomstår har omfattet en del af et år, skal have mulighed for at få ændret disse ansættelser. Disse personer skal kunne vælge, at skatteansættelsen for indkomstårene 1996 - 2003 foretages efter den ny affattelse af personskattelovens § 10, stk. 5, og § 14. Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse, dog at fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kendskab om det forhold, der begrundes fravigelsen af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige, at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Til stk. 6

Ved § 4, nr. 1, foreslås en ny regel i kildeskattelovens § 2, stk. 3, 2.-4. pkt., hvorefter arbejdsudlejede personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, får mulighed for at vælge at blive beskattet efter de sædvanlige regler for begrænset skattepligtige lønmodtagere.

Det foreslås, at denne ændring skal have virkning fra og med indkomståret 2004.

Ændringen er foranlediget af, at EF-Domstolen i en dom af 12. juni 2003 anså tyske regler om bruttobeskatning for at stride mod EF-Traktatens artikel om fri udveksling af tjenesteydelser. Sagen angik indkomståret 1996.

Det foreslås i overensstemmelse med principperne i skattestyrelseslovens § 35 (som omtalt i bemærkningerne til stk. 5), at en sådan arbejdsudlejete person skal kunne vælge, at den ny regel i kildeskattelovens § 2,

stk. 3, 2.-4. pkt. skal have virkning for indkomstårene 1996 - 2003. Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse, dog at fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelsen af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Til stk. 7

Det *foreslås*, at lempelsen af tilknytningskravet, som forudsætning for begrænset skattepligt af renteindtægter fra Danmark, skal have virkning for personer (kreditorer), hvis fulde skattepligt til Danmark ophører den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 8

Det foreslåede ny litra h i kildeskattelovens § 60, stk. 1, går ud på, at hvis der i en fuld skattepligtig persons indkomst fra opsparing er indeholdt kildeskat, som er opkrævet i Belgien, Luxembourg eller Østrig i overensstemmelse med EU's rentebeskatningsdirektiv eller opkrævet i vigtige tredjelande uden for EU eller tilknyttede områder efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv, skal denne kildeskat modregnes i de danske skatter af denne indkomst.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2, om rentebeskatningsdirektivets indhold medfører dets artikel 17, at medlemsstaterne skal anvende deres nye nationale regler i overensstemmelse med direktivet fra 1. januar 2005, under forudsætning af at der forinden er indgået aftaler eller andre ordninger med de vigtige tredjelande og tilknyttede områder, som gælder fra samme dato. Hvis der ikke er indgået sådanne aftaler og lign. inden 30. juni 2004, skal der tages stilling til en senere anvendelsesdato.

Det *foreslås* derfor, at den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, skal gælde for kildeskat, som er opkrævet den 1. januar 2005 eller senere.

Til stk. 9

Det *foreslås*, at reglerne i lovens § 4, nr. 4 og 5, om indeholdelse af renteskat skal have virkning for renter, der vedrører tiden fra og med den 1. april 2004, og som udbetales eller godskrives den 1. april 2004 eller senere. Bestemmelserne knytter sig til den i lovforslagets § 10, nr. 1, foreslåede bestemmelse i selskabs-

skattelovens § 2, stk. 1, litra d, om begrænset skattepligt af koncerninterne renter. Denne bestemmelse skal, jf. stk. 11, have virkning for renter, der vedrører tiden fra og med 1. april 2004.

Til stk. 10

Ved § 5 foreslås en ændring af kulbrintebeskatningslovens § 21, stk. 2, hvorefter begrænset skattepligtige lønmodtagere i kulbrintesektoren får mulighed for at vælge at blive beskattet efter de sædvanlige regler for begrænset skattepligtige lønmodtagere. I tilknytning hertil foreslås ved § 6 en ændring af lov om ansættelse og opkrævning af skat ved kulbrinteudvinding § 12, stk. 2, om selvangivelsespligt.

Det *foreslås*, at disse ændringer skal have virkning fra og med indkomståret 2004.

Som redegjort for i bemærkningerne til stk. 6 *foreslås* det, at en sådan person skal kunne vælge, at den ændrede regel skal have virkning for indkomstårene 1996-2003. Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse, dog at fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelsen af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Til stk. 11

Det *foreslås*, at reglerne i lovforslagets § 10, nr. 1 og 3, om begrænset skattepligt af renter af koncernintern gæld skal have virkning for renter, der vedrører tiden fra og med den 1. april 2004.

Til stk. 12

Den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, går ud på, at der ikke skal ske beskatning af royalty, som et dansk selskab betaler til et associeret selskab i en anden medlemsstat, hvis betingelserne i EU's rente-/royaltydirektiv er opfyldt.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2., om rente-/royaltydirektivets indhold medfører dets artikel 7, at medlemsstaterne skal overholde direktivet fra 1. januar 2004.

Det *foreslås* derfor, at den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, skal gælde for royalty, som betales eller godskrives den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 13

Lovforslagets § 10, nr. 4, går ud på at indføre en ny regel i selskabsskattelovens § 2 A, hvorefter et fuldt eller begrænset skattepligtigt selskab m.v., der er kontrolleret af et udenlandsk selskab, i visse tilfælde anses som transparent ved den skattemæssige behandling her i landet.

I tilknytning hertil ændrer lovforslagets § 10, nr. 5 – 7, reglerne i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1, § 5, stk. 5, og § 5, stk. 7, ligesom lovforslagets § 10, nr. 12, ændrer selskabsskattelovens § 13.

Lovforslagets § 10, nr. 13 – 15, udvider mulighederne for sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31.

Det foreslås, at disse ændringer skal have virkning fra og med indkomstår, som påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 14

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.1., finder de danske regler i selskabsskattelovens § 11 om tynd kapitalisering anvendelse i stort set de samme situationer som de tyske regler om tynd kapitalisering.

EF-domstolen har i dom af 12. december 2002 i sagen Lankhort-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00) anset de tyske regler om tynd kapitalisering for at være i strid med artikel 43 EF om etableringsfriheden.

Selskabsskattelovens § 11 blev indført ved lov nr. 432 af 26. juni 1998 om ændring af ligningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrolloven (Lovfæstelse af armslængdeprincippet og værn mod tynd kapitalisering). Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovens § 4, stk. 3, har selskabsskattelovens § 11 virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 1999 eller senere.

Selskabsskattelovens § 11 som affattet ved denne lovs § 10, nr. 8 - 11, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere.

Konsekvensen af EU-dommen er, at de hidtil gældende regler i selskabsskattelovens § 11 kan antages at være EU-stridige. Det vil i såfald medføre, at der i perioden fra indførelsen af selskabsskattelovens § 11 med virkning for indkomstår, som påbegyndes den 1. januar 1999 eller senere, og frem til den ændrede affattelse af selskabsskattelovens § 11 med virkning for indkomstår, som begyndes den 1. januar 2004 eller senere, ikke eksisterer regler om tynd kapitalisering set i forhold til fysiske eller juridiske personer i EU- og EØS-lande.

Det foreslås derfor, at skatteansættelser foretaget i henhold til den hidtidige affattelse af selskabsskattelovens § 11 for så vidt angår gæld til fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende i et land inden for EU eller EØS, kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige. De pågældende skatteansættelser kan ændres, som om selskabsskattelovens § 11 i den hidtidige affattelse ikke eksisterede.

Skattestyrelseslovens § 35 indeholder regler om ekstraordinær genoptagelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatte- retskendelse, skatteministerens beslutning etc. Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse, dog at fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelsen af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden – ikke fra EU-domstolens dom af 12. december 2002. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Til stk. 15

Den foreslåede ny bestemmelse i skattekontrollovens § 8 X skal som dansk ret gennemføre forpligtelserne efter rentebeskatningsdirektivets artikel 8 og 9 samt efter aftaler eller andre ordninger med vigtige tredjelande og tilknyttede områder i overensstemmelse med direktivet.

Bestemmelsen i § 8 X går ud på at indføre en ny indberetningspligt om indkomst fra opsparing, som betales eller godskrives her fra landet på vegne af en fysisk person, som er hjemmehørende i udlandet. Bestemmelsen går desuden ud på, at de danske skattemyndigheder skal sende de indberettede oplysninger videre til myndighederne i det land, hvor indkomstmottageren er hjemmehørende.

Den foreslåede ny bestemmelse i skattekontrollovens § 11 præciserer omvendt, at for så vidt angår indkomst fra opsparing, som fuldt skattepligtige fysiske personer modtager fra andre medlemsstater, vigtige tredjelande og tilknyttede områder, kan de danske skattemyndigheder modtage oplysninger om disse indkomster fra myndighederne i disse medlemsstater, vigtige tredjelande og tilknyttede områder, i overensstemmelse med rentebeskatningsdirektivet samt aftaler og andre ordninger med disse lande og områder.

Den foreslåede ændring af skattekontrollovens § 11 A lemper pligterne for en fuldt skattepligtig person,

som opretter konto m.v. i et pengeinstitut i en andet land, som automatisk udveksler oplysninger i overensstemmelse med rentebeskatningsdirektivet samt aftaler og andre ordninger med tredjelande og tilknyttede områder.

Som nævnt ovenfor medfører rentebeskatningsdirektivets artikel 17, at medlemsstaterne skal anvende deres ny nationale regler i overensstemmelse med direktivet fra 1. januar 2005, under forudsætning af at der forinden er indgået aftaler eller andre ordninger med de centrale tredjelande og tilknyttede områder, som gælder fra samme dato. Hvis der ikke er indgået sådanne aftaler og lign. inden 30. juni 2004, skal der tages stilling til en senere anvendelsesdato.

Det foreslås derfor, at de foreslåede ny bestemmelser i skattekontrollovens § 8 X og § 11 samt ændringen af § 11 A skal gælde for opsparingsindkomst, som betales eller godskrives den 1. januar 2005 eller senere. De indberetningspligtige skal som hovedregel indsende oplysninger vedr. 2005 i begyndelsen af 2006.

De danske skattemyndigheder skal dog alene videre sende de indberettede oplysninger under forudsætning af, at der forinden er indgået aftaler eller andre ordninger med de centrale tredjelande og tilknyttede områder, så rentebeskatningsdirektivet har fået virkning.

Til stk. 16

Det foreslås, at der i de situationer, hvor der er opnået henstand med betaling af fraflytterskatten før den 1. januar 2004, skal gælde samme regler om sikkerhedsstillelse og beregning af tillæg til henstandsbeløbet, som de regler, der skal finde anvendelse ved ophør af skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted den 1. januar 2004 eller senere.

Efter gældende regler kan personer få henstand med betaling af den skat de skal betale efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a eller ligningslovens § 28, som følge af ophør af skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted. Henstand er betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, og der beregnes et tillæg til henstandsbeløbet fra tidspunktet for skattepligtsophøret m.v. til henstandsbeløbet bortfalder til betaling. Ef-

ter aktieavancebeskatningslovens § 13 a bortfalder henstandsbeløbet til betaling, når aktierne afstås eller ved aktionærens død, mens det efter ligningslovens § 28 bortfalder til betaling, når købe- eller tegningsretterne afstås, udnyttes eller den skattepligtige dør.

Hvor der er opnået henstand i forbindelse ophør af skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted inden den 1. januar 2004, foreslås det, at kravet om sikkerhedsstillelse og beregning af tillæg til henstandsbeløbet bortfalder.

Bortfald af kravet om sikkerhedsstillelse er dog betinget af, at fraflytningen m.v. skete til et land, der er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager, dvs. hvis fraflytningen m.v. skete til Norge, Sverige, Finland, Island, Færøerne eller Grønland, eller til et land, der er omfattet af Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (76/308/EØF) som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 (79/1071/EØF), Rådets direktiv af 14. december 1992 (92/108/EØF) og Rådets direktiv af 15. juni 2001 (2001/44/EF), dvs. fraflytningen m.v. skete til et land, der er medlem af EU.

Ved ændringsdirektivet af 15. juni 2001 (2001/44/EF) blev anvendelsesområdet for direktivet af 15. marts 1976 (76/308/EØF) udvidet til også at omfatte indkomstskatter. Ændringsdirektivet har skullet være gennemført i de respektive medlemslande senest den 30. juni 2002. Ændringerne har virkning for anmodninger, der modtages efter ikrafttrædelsestidspunktet. Det er vil sige, at det er uden betydning, om det krav, der begæres inddrevet, er opstået før eller efter ikrafttrædelsestidspunktet. Inddrivelse af en fraflytterskat, der er opstået før den 1. januar 2004, og hvor der er opnået henstand med betalingen, vil dermed være omfattet af EU's bistandsdirektiv, hvis den fraflyttede person bor i et andet EU-medlemsland.

Bortfald af kravet om beregning af et tillæg til henstandsbeløbet forudsætter, at tillægget ikke allerede er betalt. Der kan således ikke blive tale om tilbagebetaling af allerede betalte tillæg.

Bilag 1

**RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EF
af 3. juni 2003**

om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-
Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kapitalens fri bevægelighed er sikret ved
traktatens artikel 56 til 60.
- (2) Renteindtægter fra opsparing i fordringer
udgør en skattepligtig indkomst for valuta-
indlændinge i samtlige medlemsstater.
- (3) I henhold til traktatens artikel 58, stk. 1,
har medlemsstaterne ret til at anvende de
relevante bestemmelser i deres skattelov-
givning, som sonder mellem skatteydere,
hvis situation er forskellig med hensyn til
deres bopælssted eller med hensyn til det
sted, hvor deres kapital er investeret, og
medlemsstaterne har ligeledes ret til at
træffe de nødvendige foranstaltninger for
at hindre overtrædelser af deres nationale
ret og forskrifter, især på skatte- og afgifts-
området.
- (4) De bestemmelser i medlemsstaternes na-
tionale skattelovgivning, som har til formål
at hindre misbrug eller svig, bør i henhold
til traktatens artikel 58, stk. 3, ikke udgøre
et middel til vilkårlig forskelsbehandling
eller en skjult begrænsning af den frie be-
vægelighed for kapital og betalinger, som
defineret i traktatens artikel 56.

- (5) Da der ikke er sket nogen samordning af de
nationale ordninger for beskatning af ind-
tægter fra opsparing i form af rentebetalin-
ger, navnlig ikke med hensyn til behand-
lingen af rentebetalinger, der modtages af
ikke-hjemmehørende personer, er det for
øjeblikket ofte muligt for personer hjem-
mehørende i medlemsstaterne at unddrage
sig enhver form for beskatning i deres bo-
pælsland af rentebetalinger modtaget i en
anden medlemsstat.
- (6) Denne situation fordrejer kapitalbevægel-
serne mellem medlemsstaterne, hvilket
ikke er foreneligt med det indre marked.
- (7) Dette direktiv bygger på den konsensus,
der blev opnået på Det Europæiske Råds
møde den 19.-20. juni 2000 i Santa Maria
da Feira og på de efterfølgende samlinger i
Rådet (økonomi og finans) den 26.-27. no-
vember 2000, den 13. december 2001 og
den 21. januar 2003.
- (8) Det endelige formål med dette direktiv er
at muliggøre, at indtægter fra opsparing i
form af rentebetalinger, som udbetales i en
medlemsstat til retmæssige ejere, der er fy-
siske personer, som er hjemmehørende i en
anden medlemsstat, gøres til genstand for
reel beskatning i overensstemmelse med
den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.
- (9) Formålet med dette direktiv kan bedst op-
fyldes ved at satse på rentebetalinger, der
foretages eller sikres af økonomiske aktø-
rer etableret i medlemsstaterne til eller til
fordel for retmæssige ejere, der er fysiske
personer, som er hjemmehørende i en an-
den medlemsstat.
- (10) Målene for dette direktiv kan ikke i til-
strækkelig grad opfyldes af medlemssta-
terne som følge af mangel på samordning
af de nationale ordninger til beskatning af
indtægter fra opsparing og derfor bedre
kan opfyldes på fællesskabsplan; Fælles-
skabet kan derfor træffe foranstaltninger i
overensstemmelse med subsidiaritetsprin-

¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 259.

²⁾ EUT C 47 E af 27.2.2003, s. 553.

³⁾ EFT C 48 af 21.2.2002, s. 55.

- cippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (11) Den betalende agent er den økonomiske aktør, der betaler renter til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer.
- (12) Ved fastlæggelsen af begrebet rentebetalinger og mekanismen med den betalende agent bør der om fornødent henvises til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)¹.
- (13) Dette direktivs anvendelsesområde bør begrænses til beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger i forbindelse med fordringer, således at bl.a. spørgsmål vedrørende beskatning af pensions- og forsikringsudbetalinger udelukkes.
- (14) Det endelige formål, som er at muliggøre en reel beskatning af rentebetalinger i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan opfyldes ved hjælp af informationsudveksling om rentebetalinger mellem medlemsstaterne.
- (15) Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter²) udgør allerede et grundlag for informationsudveksling i skattemæssigt øjemed mellem medlemsstaterne om de indtægter, der er omfattet af dette direktiv. Det bør fortsat finde anvendelse på denne form for informationsudveksling som et supplement til dette direktiv, i det omfang dette direktiv ikke fraviger det førstnævnte direktiv.
- (16) Den automatiske informationsudveksling mellem medlemsstaterne om rentebetalinger, der er omfattet af dette direktiv, åbner mulighed for en reel beskatning af disse
- betalinger i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, og i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning. Det er derfor nødvendigt at slå fast, at det ikke er tilladt medlemsstater, der udveksler information i henhold til dette direktiv, at henholde sig til de grænser for informationsudvekslingen, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 77/799/EØF.
- (17) Som følge af strukturelle forskelle vil Belgien, Luxembourg og Østrig ikke kunne indføre automatisk udveksling af informationer samtidig med de øvrige medlemsstater. I en overgangsperiode bør disse medlemsstater opkræve kildeskat af de renteindtægter af opsparing, der er omfattet af dette direktiv, eftersom kildeskat kan sikre en reel minimumsbeskatning, ikke mindst ved en sats, der gradvis stiger til 35 %.
- (18) For at undgå forskelsbehandling bør det ikke kræves, at Belgien, Luxembourg og Østrig indfører automatisk udveksling af oplysninger, før Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Andorra, Fyrstendømmet Liechtenstein, Fyrstendømmet Monaco og Republikken San Marino har indført en effektiv udveksling af oplysninger om rentebetalinger på anmodning.
- (19) De pågældende medlemsstater bør overføre størstedelen af deres provenu af denne kildeskat til den retmæssige ejers bopælsland.
- (20) De pågældende medlemsstater bør følge en procedure, som gør det muligt for retmæssige ejere, der har deres skattemæssige bopæl i andre medlemsstater, at undgå opkrævningen af denne kildeskat ved at bemyndige deres betalende agent til at indberette rentebetalingerne eller ved at fremlægge en attest udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres skattemæssige bopæl.
- (21) Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, bør sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning af de rentebetalinger, der kan følge af opkrævningen af denne kildeskat efter de i dette direktiv fastsatte procedurer. Den bør gøre dette ved at give skattegodtgørelse for denne kildeskat op til det skattebeløb, der skal erlægges på dens område, og ved at

¹) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).

²) EFT L 326 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

tilbagebetale ethvert overskydende kilde-skattebeløb til den retmæssige ejer. Den kan imidlertid i stedet for at anvende denne ordning med skattegodtgørelse indrømme tilbagebetaling af kildeskatten.

- (22) For at undgå markedsforstyrrelser bør dette direktiv i overgangsperioden ikke gælde for rentebetalinger i forbindelse med visse omsættelige værdipapirer.
- (23) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat af renter indtjent på deres område end den, der er omhandlet i dette direktiv.
- (24) Så længe Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino og medlemsstaternes relevante afhængige eller associerede territorier ikke alle anvender de samme eller tilsvarende foranstaltninger som i dette direktiv, vil kapitalflugt til disse lande og territorier kunne hindre, at direktivets formål kan opfyldes. Det er derfor nødvendigt, at direktivet finder anvendelse fra den samme dato, hvor alle disse lande og territorier anvender sådanne foranstaltninger.
- (25) Kommissionen bør hvert tredje år aflægge rapport om, hvorledes dette direktiv fungerer, og forelægge Rådet forslag til eventuelle ændringer, der kan vise sig nødvendige for bedre at kunne sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og afskaffe uønsket fordrejning af konkurrencen.
- (26) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender —

stemmelse med den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I dette direktiv forstås ved »retmæssig ejer« enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

- at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 1, eller
- at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed, der beskattes af sit overskud i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF, eller en enhed, hvortil der er henvist i artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv, og i sidstnævnte tilfælde meddeler navn og adresse på den pågældende enhed til den økonomiske aktør, der foretager rentebetalingen, hvorefter den sidstnævnte indberetter disse oplysninger til sit etableringslands kompetente myndighed, eller
- at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Det endelige formål med dette direktiv er at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overens-

*Artikel 3***De retmæssige ejeres identitet og bopæl**

1. Hver medlemsstat skal på sit område fastlægge og sikre anvendelsen af de procedurer, der er nødvendige for at gøre det muligt for den betalende agent at identificere de retmæssige ejere og deres bopæl med henblik på artikel 8-12.

Disse procedurer skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 og 3 fastsatte minimumsstandarder.

2. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers identitet på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og modtageren af rentebetalingen har optaget forbindelser:

- a) For kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet i form af hans navn og adresse ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans etableringsland og Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge¹⁾.
- b) For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet i form af navn, adresse og, hvis et sådant nummer findes, skattemæssigt identifikationsnummer, der er tilknyttet af den medlemsstat, hvor den pågældende har sin skattemæssige bopæl. Disse oplysninger fastlægges på grundlag af passet eller det officielle identitetskort, der forevises af den retmæssige ejer. Hvis adressen ikke er anført i passet eller i det officielle identitetskort, fastlægges den på grundlag af ethvert andet bevisdokument, der forevises af den retmæssige ejer. Hvis det skattemæssige identifikationsnummer ikke findes i passet, i det officielle identitetskort eller i et andet bevisdokument, der forelægges af den

retmæssige ejer, herunder eventuelt den skattemæssige bopælsattest, suppleres identiteten med fødselsdato og fødested på grundlag af passet eller det officielle identitetskort.

3. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers bopæl på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og modtageren af rentebetalingen har optaget forbindelse. Med forbehold af nedenstående anses bopælen for at være i det land, hvor den retmæssige ejer har sin faste adresse:

- a) For kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers bopæl ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans etableringsland og direktiv 91/308/EØF.
- b) For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent på grundlag af den adresse, der er angivet i passet eller i det officielle identitetskort, eller om nødvendigt på grundlag af ethvert andet bevisdokument, der forevises af den retmæssige ejer, den retmæssige ejers bopæl efter følgende procedure: for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastslås bopælen ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

*Artikel 4***Definition af betalende agent**

1. I dette direktiv forstås ved »betalende agent« enhver økonomisk aktør, der betaler renter til eller sikrer betalingen af renter til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, uanset om aktøren er debitor for den fordring, der giver renten, eller den aktør, som debitor eller den ret-

¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

mæssige ejer pålægger at betale renter eller at sikre betalingen af renter.

2. Enhver enhed, der er etableret i en medlemsstat, og som renterne til den retmæssige ejer betales til eller sikres for, betragtes også som betalende agent efter en sådan betaling eller sikringen af en sådan betaling. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den økonomiske aktør har grund til på grundlag af officielle bevisdokumenter, der forevises af enheden, at tro; at:

- a) denne er en juridisk person, bortset fra de i stk. 5 nævnte juridiske personer, eller
- b) dens overskud beskattes i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, eller
- c) den er et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF.

En økonomisk aktør, som betaler renter til eller sikrer betaling af renter for en sådan enhed, der er etableret i en anden medlemsstat og betragtes som betalende agent i henhold til dette stykke, skal give sit etableringslands kompetente myndighed meddelelse om navn og adresse på enheden og det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for enheden, og etableringslandets kompetente myndighed skal videregive disse oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor enheden er etableret.

3. Den i stk. 2 omhandlede enhed skal imidlertid i henseende til dette direktiv have mulighed for at lade sig behandle som investeringsinstitut som omhandlet i stk. 2, litra c). Udnyttelsen af denne mulighed gøres til genstand for en attest, der udstedes af den medlemsstat, hvor enheden er etableret, og som denne enhed forelægger den økonomiske aktør.

Medlemsstaterne fastsætter detaljerede regler for denne mulighed for de enheder, der er etableret på deres område.

4. Hvis den økonomiske aktør og den i stk. 2 omhandlede enhed er etableret i samme medlemsstat, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enheden efterlever bestemmelserne i dette direktiv, når den optræder som betalende agent.

5. Følgende juridiske personer er ikke omfattet af stk. 2, litra a):

- a) i Finland: avoin yhtiö (Ay) og kommandiit-tiyhtiö (Ky)/öppet bolag og kommanditbolag
- b) i Sverige: handelsbolag (HB) og kommanditbolag (KB).

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

I dette direktiv forstås ved »kompetent myndighed«:

- a) for medlemsstaternes vedkommende enhver af de myndigheder, som af medlemsstaterne er anmeldt til Kommissionen, og
- b) for tredjelandes vedkommende den kompetente myndighed i henseende til bilaterale eller multilaterale skatteaftaler eller, dersom en sådan ikke findes, en anden myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af »rentebetaling«

1. I dette direktiv forstås ved »rentebetaling«:

- a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger; strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetaling
- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
- c) indkomst afledt af rentebetaling, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af
  - i) investeringsinstitutter, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF
  - ii) enheder, der er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed
  - iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område

d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):

- i) investeringsinstitutter, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF
- ii) enheder, der er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed
- iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område.

Medlemsstaterne har imidlertid mulighed for kun lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelen eller enhederne.

4. Hvis rente som defineret i stk. 1 betales til eller krediteres en konto, der indehaves af en i artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed, idet denne enhed ikke er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, skal den betragtes som rentebetaling fra en sådan enhed.

5. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at betalende agenter på deres område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv

om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

6. Uanset stk. 1, litra c) og d), skal det være muligt for medlemsstaterne at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet indkomst fra institutter eller enheder etableret på deres område uden for definitionen af rentebetalinger, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne ligeledes beslutte at holde renter, der udbetales til eller krediteres en konto tilhørende en enhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der ikke er omfattet af muligheden i artikel 4, stk. 3, og som er etableret på deres område, uden for definitionen af rentebetaling, jf. stk. 1, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

En medlemsstats udnyttelse af en sådan mulighed skal være bindende for andre medlemsstater.

7. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes fra den 1. januar 2011 til 25 %.

8. De i stk. 1, litra d), og stk. 6 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Geografisk anvendelsesområde

Dette direktiv anvendes på renter betalt af en betalende agent etableret på det område, på hvilket traktaten finder anvendelse i henhold til traktatens artikel 299.

AFSNIT II

INFORMATIONSDUVEKSLING

Artikel 8

Den betalende agents indgivelse af information

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor den beta-

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

lende agent er etableret, omfatter den information, som den betalende agent skal indgive til sit etableringslands kompetente myndighed, som et minimum følgende:

- a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 3
- b) den betalende agents navn og adresse
- c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og
- d) oplysninger om rentebetalingen i henhold til stk. 2.

2. Den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, skal som et minimum indeholde en differentiering mellem rentebetalinger efter nedenstående kategorier og angive følgende:

- a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): den betalte eller krediterede rentes beløb
- b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): enten det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet
- c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): enten det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra, eller udlodningens fulde beløb
- d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: det rentebeløb, der tilskrives hvert af medlemmerne af den enhed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og som opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1
- e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: rentebeløbet på årsbasis.

Medlemsstaterne kan dog begrænse minimumsindholdet af den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, til det samlede rente- eller indkomstbeløb og det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet.

*Artikel 9***Automatisk informationsudveksling**

1. Den kompetente myndighed i den betalende agents medlemsstat afgiver de i artikel 8 om-

handlede oplysninger til den kompetente myndighed i den retmæssige ejers bopælsland.

2. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret for den betalende agents medlemsstat for alle rentebetalinger i det pågældende år.

3. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF finder anvendelse på informationsudvekslingen i medfør af dette direktiv, forudsat at der ikke er fastsat undtagelse heri. Artikel 8 i direktiv 77/799/EØF finder dog ikke anvendelse på de oplysninger, der skal afgives i henhold til dette kapitel.

AFSNIT III

OVERGANGSBESTEMMELSER*Artikel 10***Overgangsperiode**

1. I en overgangsperiode regnet fra den dato, der er fastsat i artikel 17, stk. 2 og 3, har Belgien, Luxembourg og Østrig ikke pligt til at anvende bestemmelserne i afsnit II, jf. dog artikel 13, stk. 1.

De har imidlertid ret til at modtage oplysninger fra de øvrige medlemsstater i henhold til afsnit II.

I overgangsperioden har dette direktiv til formål at sikre en reel minimumsbeskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat.

2. Overgangsperioden slutter ved udgangen af det første fulde skatteår efter den af følgende to datoer, der kommer sidst:

- datoen for ikrafttrædelsen af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab, i henhold til en enstemmig afgørelse truffet af Rådet, og det sidste af landene: Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Liechtenstein, Republikken San Marino, Fyrstendømmet Monaco og Fyrstendømmet Andorra om udveksling af oplysninger på anmodning som fastlagt i OECD-modelaftalen om udveksling af oplysninger i skattesager, der blev offentliggjort den 18. april 2002 (i det følgende benævnt »OECD-modelaftalen«), vedrø-

rende rentebetalinger, som defineret i dette direktiv, som udbetales af betalende agenter etableret på deres respektive områder til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i det område, hvor direktivet finder anvendelse, idet samme lande samtidig opkræver kildeskat af sådanne betalinger med den sats, der er fastlagt for de tilsvarende perioder, der er nævnt i artikel 11, stk. 1

- den dato, hvor Rådet enstemmigt konstaterer, at USA har forpligtet sig til at udveksle oplysninger på anmodning som fastlagt i OECD-modelaftalen med hensyn til rentebetalinger som defineret i dette direktiv, der udbetales af betalende agenter etableret på dets område til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i det område, hvor direktivet finder anvendelse.

3. Ved overgangsperiodens udgang skal Belgien, Luxembourg og Østrig anvende bestemmelserne i kapitel II og ophøre med at opkræve kildeskat og at foretage deling af provenu i henhold til artikel 11 og 12. Hvis Belgien, Luxembourg og Østrig vælger at anvende bestemmelserne i kapitel II i overgangsperioden, ophører de med at opkræve kildeskat og at foretage deling af provenu i henhold til artikel 11 og 12.

Artikel 11

Kildeskat

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode opkræver Belgien, Luxembourg og Østrig, når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, en kildeskat på 15 % i overgangsperiodens tre første år, på 20 % i de følgende tre år og derefter på 35 %.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

- a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb
- b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

- c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
- d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: af det rentebeløb, der tilskrives hvert af medlemmerne af den enhed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og som opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1
- e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge besiddelsesperioden på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den retmæssige ejer som besidder af fordringen i hele den periode, hvor den har været gældende, medmindre han fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen deraf.

4. Den kildeskat, som den betalende agents medlemsstat opkræver, forhindrer ikke den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, forudsat at traktatens bestemmelser overholdes.

5. I overgangsperioden kan de medlemsstater, der opkræver kildeskat, fastsætte, at en økonomisk aktør, der betaler renter til eller sikrer renter for en enhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der er etableret i en anden medlemsstat, skal betragtes som betalende agent i stedet for enheden og skal opkræve kildeskat af disse renter, medmindre enheden formelt har accepteret, at dens navn og adresse samt det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for den, meddeles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, sidste afsnit.

Artikel 12

Deling af provenu

1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 1, beholder 25 % af deres provenu og overfører 75 % af provenuet til den retmæssige ejers bopælsland.

2. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 5, beholder 25 % af deres provenu og overfører 75 % af provenuet til

de andre medlemsstater i samme forhold som de overførsler, der foretages i medfør af stk. 1.

3. Disse overførsler finder senest sted inden for en periode på seks måneder efter afslutningen af skatteåret for den betalende agents medlemsstat i forbindelse med stk. 1 eller for den erhvervsdrivendes medlemsstat i forbindelse med stk. 2.

4. Medlemsstater, der opkræver kildeskat, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for deling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 13

Undtagelser fra kildeskatteproceduren

1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, følger en af eller begge følgende procedurer for at sikre, at de retmæssige ejere kan kræve, at der ikke tilbageholdes nogen skat:

- a) en procedure, som gør det muligt for den retmæssige ejer udtrykkeligt at bemyndige den betalende agent til at indberette oplysninger i henhold til afsnit II, idet en sådan bemyndigelse dækker alle renter, som den betalende agent betaler til den retmæssige ejer; i dette tilfælde finder bestemmelserne i artikel 9 anvendelse;
- b) en procedure, som sikrer, at der ikke opkræves kildeskat, hvis den retmæssige ejer forelægger sin betalende agent sin attest, som er udstedt i hans navn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i henhold til stk. 2.

2. På begæring af den retmæssige ejer udsteder den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin skattemæssige bopæl, en attest, som angiver:

- a) den retmæssige ejers navn, adresse og skattemæssige identifikationsnummer eller, dersom et sådant nummer ikke findes, fødselsdato og fødested
- b) den betalende agents navn og adresse
- c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikationen af værdipapiret.

En sådan attest skal være gyldig i en periode af højst tre års varighed. Den skal udstedes til en

hver retmæssige ejer, der har anmodet derom, inden for to måneder efter fremsættelsen af denne anmodning.

Artikel 14

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 11 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en retmæssige ejer har været gjort til genstand for en sådan kildeskat i den betalende agents medlemsstat, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til den tilbageholdte skats beløb i henhold til landets nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end beløbet for den skat, der skal erlægges i henhold til landets nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale den overskydende tilbageholdte skats beløb til vedkommende.

3. Hvis renter modtaget af en retmæssige ejer ud over den i artikel 11 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 11.

Artikel 15

Omsættelige værdipapirer

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller

for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 80/390/EØF¹⁾ eller af de ansvarlige myndigheder i tredjelande, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke foretages nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter. Hvis den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode fortsætter efter den 31. december 2010, finder bestemmelserne i denne artikel dog kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer

- der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i en medlemsstat, der opkræver den i artikel 11 omhandlede kildeskat, og denne betalende agent betaler renter til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat, jf. bilaget, betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af ovennævnte stykke, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Intet i denne artikel forhindrer medlemsstaterne i at beskatte indkomsten af de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale love.

¹⁾ EFT L 100 af 17.4.1980, s. 1. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

AFSNIT IV

DIVERSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Andre typer kildeskat

Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat end den i artikel 11 omhandlede i overensstemmelse med deres nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. januar 2004 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2005, forudsat

- i) at Det Schweiziske Forbund, Fyrstendømmet Liechtenstein, Republikken San Marino, Fyrstendømmet Monaco og Fyrstendømmet Andorra fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til foranstaltningerne i dette direktiv i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med Det Europæiske Fællesskab efter enstemmig afgørelse i Rådet, og
- ii) at alle aftaler eller andre ordninger er indgået med alle de relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og de afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af oplysninger på samme måde som beskrevet i kapitel II i dette direktiv (eller i løbet af den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode indeholder kildeskat på samme vilkår som beskrevet i artikel 11 og 12).

3. Mindst seks måneder inden den 1. januar 2005 træffer Rådet med enstemmighed beslutning om, hvorvidt betingelsen i stk. 2 vil være opfyldt under hensyn til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede

territorier. Træffer Rådet ikke beslutning om, at betingelsen vil blive opfyldt, skal det med enstemmighed og på forslag af Kommissionen fastsætte en ny dato i stedet for datoen i stk. 2.

4. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen derom og meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 18

Revision

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Rådet om, hvorledes dette direktiv virker. Kommissionen foreslår på baggrund af disse

rapporter i påkommende tilfælde Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2003.

På Rådets vegne

N. CHRISTODOULAKIS

Formand

BILAG

LISTE OVER BESLÆGTEDE ENHEDER, JF. ARTIKEL 15

I forbindelse med artikel 15 skal følgende enheder betragtes som en »dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat«:

– enheder i Den Europæiske Union:

Belgien	<p>Vlaams Gewest (regionen Flandern) Région wallonne (regionen Vallonien) Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles-regionen) Communauté française (det franske fællesskab) Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab) Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)</p>
Spanien	<p>Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien) Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien) Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura) Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha) Junta de Castilla-León (regeringen i den selvstyrende region Castilien-Léon) Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra) Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne) Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien) Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia) Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien) Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer) Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia) Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet) Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipuzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya) Diputación Foral de Alava (provinsrådet i Alava) Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd) Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd) Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial) Instituto Catalán de Finanzas (det Catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas) Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)</p>
Grækenland	<p>Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske teleselskab) Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske skinnenetselskab) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)</p>

Frankrig	<p>Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning)</p> <p>Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand)</p> <p>Réseau ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnenet)</p> <p>Caisse nationale des autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab)</p> <p>Assistance publique — hôpitaux de Paris (APHP) (Paris' sociale sygehusselskab)</p> <p>Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer)</p> <p>Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)</p>
Italien	<p>Regionerne</p> <p>Provinserne</p> <p>Kommunerne</p> <p>Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)</p>
Portugal	<p>Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)</p> <p>Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)</p> <p>Kommunerne</p>

— internationale enheder:

Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling Den Europæiske Investeringsbank
 Den Asiatiske Udviklingsbank
 Den Afrikanske Udviklingsbank Verdensbanken/IBRD/IMF
 Den Internationale Finansieringsinstitution
 Den Interamerikanske Udviklingsbank
 Europarådets Socialudviklingsfond
 Euratom
 Det Europæiske Fællesskab
 Den Andinske Udviklingsfond (CAF)
 Eurofima

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab Den Nordiske Investeringsbank
 Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 15 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som medlemsstaterne måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder

— enheder i tredjelande:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

- 1) Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
- 2) Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
- 3) Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
- 4) Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes »gross-up«-klausuler.

**RÅDETS DIREKTIV 2003/49/EF
af 3. juni 2003**

om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På et indre marked, der har karakter af et hjemmemarked, bør transaktioner mellem selskaber fra forskellige medlemsstater ikke være undergivet ringere beskatningsvilkår end de vilkår, der gælder for de samme transaktioner mellem selskaber fra samme medlemsstat.
- (2) Dette krav er i øjeblikket ikke opfyldt for så vidt angår betaling af renter og royalties; de nationale skattelovgivninger – eventuelt kombineret med bilaterale eller multilaterale overenskomster – kan måske ikke altid sikre afskaffelse af dobbeltbeskatning, og skattereglernes anvendelse medfører ofte tyngende administrative formaliteter og likviditetsproblemer for de pågældende selskaber.
- (3) Det må sikres, at renter og royalties beskattes én gang i en medlemsstat.
- (4) Den mest hensigtsmæssige måde at fjerne førnævnte formaliteter og problemer på og samtidig sikre, at nationale og tværnationale transaktioner behandles skattemæssigt ens, er at ophæve beskatningen af renter og royalties i den medlemsstat, hvor de opstår, uanset om beskatningen sker ved

indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse; det er især nødvendigt at ophæve sådanne skatter i forbindelse med betalinger mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater samt mellem sådanne selskabers faste driftssteder.

- (5) Ordningen bør kun gælde for eventuelle renter eller royalties, der ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt der ikke havde bestået en særlig forbindelse
- (6) Medlemsstaterne må ikke afskæres fra at træffe passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig og misbrug.
- (7) Der bør af budgetmæssige årsager indrømmes Grækenland og Portugal en overgangsperiode, således at disse medlemsstater får mulighed for gradvis at reducere skatterne på rente- og royaltybetalinger, uanset om de opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse, indtil de kan anvende bestemmelserne i artikel 1.
- (8) Spanien, der har iværksat en plan til fremme af landets teknologiske potentiale, bør af budgetmæssige grunde kunne undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 på royalties i en overgangsperiode.
- (9) Det er nødvendigt, at Kommissionen tre år efter anvendelsesdatoen for direktivet aflægger beretning til Rådet om direktivets virkemåde, særlig med henblik på at udvikle direktivet til også at omfatte andre selskaber eller virksomheder samt at undersøge afgrænsningen af definitionen af renter og royalties med henblik på at opnå den nødvendige konvergens i bestemmelserne om renter og royalties i national lovgivning og bilaterale eller multilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster.
- (10) Målet for dette direktiv, nemlig etablering af et fælles system for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater,

¹⁾ EFT C 123 af 22.4.1998, s. 9.

²⁾ EFT C 313 af 12.10.1998, s. 151.

³⁾ EFT C 284 af 14.9.1998, s. 50.

kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og procedure

1. Betalinger af renter eller royalties, der opstår i en medlemsstat, fritages for enhver form for skat i denne stat, hvad enten den opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse, forudsat at den retmæssige ejer af de pågældende renter eller royalties er et selskab i en anden medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et selskab i en medlemsstat.
2. En betaling foretaget af et selskab i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en medlemsstat og tilhørende et selskab i en anden medlemsstat anses for at opstå i denne medlemsstat (i det følgende benævnt »kildestaten«).
3. Et fast driftssted anses kun for at være betaler af renter eller royalties, hvis betalingerne udgør en fradragsberettiget udgift for det faste driftssted i den medlemsstat, hvor det er beliggende.
4. Et selskab i en medlemsstat anses kun for at være den retmæssige ejer af renter eller royalties, hvis det modtager disse betalinger til eget brug og ikke som formidler, herunder som agent, mandatar eller bemyndiget signatar for en anden person.
5. Et fast driftssted anses for at være den retmæssige ejer af renter og royalties,
  - a) hvis den gældsfordring, den rettighed, den anvendelse eller den oplysning, med hensyn til hvilken betalingerne af renter eller royalties opstår, har direkte forbindelse med dette faste driftssted, og
  - b) hvis betalingerne af renter eller royalties udgør indtægter, der i den medlemsstat, hvor
- det faste driftssted er beliggende, er undergivet en af de skatter, der er anført i artikel 3, litra a), nr. iii), eller i Belgiens tilfælde »impôt des nonrésidents/belasting der niet-verblijfhouders« eller i Spaniens tilfælde »impuesto sobre la renta de no residentes« eller en identisk eller næsten tilsvarende skat, der efter dette direktivs ikrafttræden pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter.
6. Når et fast driftssted tilhørende et selskab i en medlemsstat anses for at være betaleren eller den retmæssige ejer af renter eller royalties, anses ingen anden del af selskabet for at være betaler eller retmæssig ejer af disse renter eller royalties i forbindelse med denne artikel.
7. Denne artikel finder kun anvendelse, hvis det selskab, der er betaleren, eller det selskab, hvis faste driftssted anses for at være betaleren af renter eller royalties, er et selskab, som er associeret med det selskab, der er den retmæssige ejer, eller hvis faste driftssted anses for at være den retmæssige ejer af disse renter eller royalties.
8. Denne artikel finder ikke anvendelse, hvis renter eller royalties betales af eller til et fast driftssted beliggende i et tredjeland og tilhørende et selskab i en medlemsstat, og selskabets erhvervsaktiviteter helt eller delvis udføres gennem dette faste driftssted.
9. Intet i denne artikel er til hinder for, at en medlemsstat ved anvendelsen af sin skattelovgivning tager hensyn til renter eller royalties, der modtages af selskaber, som er hjemmehørende i den, af faste driftssteder tilhørende selskaber, som er hjemmehørende i den, eller af faste driftssteder, som er beliggende i denne stat.
10. En medlemsstat skal have mulighed for ikke at anvende dette direktiv på et selskab i en anden medlemsstat eller på et fast driftssted tilhørende et selskab i en anden medlemsstat, når de betingelser, der er fastsat i artikel 3, litra b), ikke har været opfyldt i en sammenhængende periode på mindst to år.
11. Kildestaten kan kræve, at opfyldelsen af de i denne artikel og artikel 3 krævede forudsætninger skal dokumenteres ved en attest på tidspunktet for betalingen af renter eller royalties. Hvis opfyldelsen af de i denne artikel krævede forud-

sætninger ikke er dokumenteret på betalingstidspunktet, står det medlemsstaten frit at kræve indeholdelse af kildeskat.

12. Kildestaten kan gøre fritagelse i henhold til dette direktiv afhængig af, at den har truffet en afgørelse om en sådan fritagelse, som bliver gyldig, når der foreligger en attest, der godtgør, at forudsætningerne i denne artikel og artikel 3 er opfyldt. En afgørelse om fritagelse træffes senest tre måneder efter, at attesten og de oplysninger til støtte herfor, som kildestaten med rimelighed kan forlange, foreligger, og er gyldig i en periode på mindst et år efter udstedelsen.

13. I forbindelse med stk. 11 og 12 vil attesten i forhold til hver enkelt kontrakt med hensyn til betaling være gyldig i mindst et, men højst tre år fra datoen for udstedelsen, og den skal indeholde følgende oplysninger:

- a) dokumentation for det modtagende selskabs skattemæssige hjemsted og, hvis det er nødvendigt, eksistensen af et fast driftssted attesteret af skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor det modtagende selskab har sit skattemæssige hjemsted, eller hvor det faste driftssted er beliggende
- b) oplysning om, at det modtagende selskab er den retmæssige ejer i medfør af stk. 4, eller at forudsætningerne i stk. 5 foreligger, hvis et fast driftssted er modtager af betalingen
- c) oplysning om, at forudsætningerne i artikel 3, litra a), nr. iii), foreligger for det modtagende selskab
- d) minimumsandelen af kapitalen eller kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne i medfør af artikel 3, litra b)
- e) oplysning om, hvor længe besiddelsen af andelen omhandlet i litra d) har varet.

Medlemsstaterne kan desuden anmode om en juridisk begrundelse for betalingerne i henhold til kontrakten (f.eks. låneaftale eller licenskontrakt).

14. Hvis forudsætningerne for fritagelse ikke længere foreligger, underretter det modtagende selskab eller det modtagende faste driftssted straks det betalende selskab eller det betalende faste driftssted og, hvis kildestaten kræver det, den kompetente myndighed i denne stat.

15. Hvis det betalende selskab eller det betalende faste driftssted har indeholdt kildeskat, som er fritaget i henhold til denne artikel, kan

der fremsættes krav om tilbagebetaling af denne kildeskat. Medlemsstaten kan kræve de i stk. 13 nævnte oplysninger. Ansøgningen om tilbagebetaling skal indgives inden for den fastsatte periode. Denne periode skal mindst være på to år fra den dato, hvor renter eller royalties er betalt.

16. Kildestaten tilbagebetaler den for meget indeholdte kildeskat senest et år efter behørig modtagelse af ansøgningen og de oplysninger til støtte herfor, som den med rimelighed kan forlange. Hvis den indeholdte kildeskat ikke tilbagebetales inden for denne periode, har det modtagende selskab eller det faste driftssted ret til ved udløbet af det pågældende år at pålægge den skat, der tilbagebetales, renter med en sats, som svarer til den nationale rentesats, der anvendes i lignende sager i henhold til kildestatens nationale lovgivning.

Artikel 2

Definition af renter og royalties

I dette direktiv forstås ved:

- a) »renter«: indkomst af gældsfordringer af enhver art, uanset om de er sikret ved pant i fast ejendom, og uanset om de indeholder en ret til andel i debtors fortjeneste, og i særdeleshed indkomst fra gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, herunder gevinster og præmier, der er knyttet til sådanne værdipapirer. Straftillæg for for sen betaling anses ikke for renter
- b) »royalties«: betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og software, ethvert patent, varemærke, mønster eller enhver model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer; betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr anses for royalties.

Artikel 3

Definition af selskab, associeret selskab og fast driftssted

I dette direktiv forstås ved:

- a) »selskab i en medlemsstat«: ethvert selskab, i) der har en af de former, der er nævnt på listen i bilaget, og ii) som i overensstemmelse med skattelovgivningen i medlemsstaten anses for at være hjemmehørende i denne stat, og som ikke i henhold til en dobbeltindkomstbeskatningsoverenskomst med et tredjeland kan anses for at være hjemmehørende uden for Fællesskabet i skattemæssig henseende, og
- iii) som er omfattet af en af følgende skatter uden fritagelse eller af en identisk eller næsten tilsvarende skat, der efter dette direktivs ikrafttræden pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter:
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien
  - selskabsskat i Danmark
  - Körperschaftsteuer i Tyskland
  - Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων i Grækenland
  - impuesto sobre sociedades i Spanien
  - impôt sur les sociétés i Frankrig
  - corporation tax i Irland
  - imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien
  - impôt sur le revenu des collectivités i Luxembourg
  - vennootschapsbelasting i Nederlandene
  - Körperschaftsteuer i Østrig
  - imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas i Portugal
  - yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland
  - statlig inkomstskatt i Sverige
  - corporation tax i Det Forenede Kongerige
- b) »associeret selskab«: et selskab, der er associeret med et andet selskab, som minimum ved at:
- i) det direkte besidder en andel på mindst 25 % af det andet selskabs kapital, eller
- ii) det andet selskab direkte besidder en andel på mindst 25 % af dets kapital, eller
- iii) det tredje selskab direkte besidder en andel på mindst 25 % af både dets kapital og af det andet selskabs kapital.
- Kapitalandelene må kun angå selskaber, der er hjemmehørende i Fællesskabet.
- Medlemsstaterne kan imidlertid erstatte kriteriet om en minimumsandel af kapitalen

med kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne.

- c) »fast driftssted«: et fast forretningssted beliggende i en medlemsstat, hvorigennem aktiviteterne i et selskab i en anden medlemsstat udføres fuldstændig eller delvis.

Artikel 4

Udelukkelse af betalinger som renter eller royalties

1. Kildestaten er ikke forpligtet til at sikre dette direktivs fordele i følgende tilfælde:

- a) betalinger, der behandles som udlodning af udbytte eller som tilbagebetaling af kapital i henhold til kildestatens lovgivning
- b) betalinger fra gældsfordringer, som indebærer en ret til en andel i debtors fortjeneste
- c) betalinger fra gældsfordringer, som berettiger fordringshaveren til at ombytte sin ret til renter til en ret til en andel i debtors fortjeneste.
- d) betalinger fra gældsfordringer, som ikke indeholder nogen bestemmelse om tilbagebetaling af hovedstolen, eller hvor tilbagebetaling skal finde sted mere end 50 år efter udstedelsesdatoen.

2. Hvis en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer af renter eller royalties eller mellem en af disse og en tredjemand bevirker, at størrelsen af disse renter eller royalties overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt denne forbindelse ikke havde bestået, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse på dette eventuelle sidstnævnte beløb.

Artikel 5

Svig og misbrug

1. Dette direktiv udelukker ikke anvendelse af nationale eller overenskomstmæssigt fastsatte bestemmelser til bekæmpelse af svig eller misbrug.

2. Medlemsstaterne kan tilbagekalde fordele i henhold til dette direktiv eller nægte at anvende direktivet i tilfælde af transaktioner, der har skatteunddragelse, skatteundgåelse eller misbrug som væsentligste bevæggrund eller en af de væsentligste bevæggrunde.

Artikel 6

Overgangsbestemmelser for Grækenland, Spanien og Portugal

1. Grækenland og Portugal kan indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger¹⁾, undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1. I en overgangsperiode på otte år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af renter eller royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 % i de første fire år og 5 % i de sidste fire år.

Spanien kan undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/48/EF, dog kun for royalties. I en overgangsperiode på seks år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 %.

Overgangsbestemmelserne skal dog være betinget af fortsat anvendelse af en beskatningssats, der er lavere end dem, der er omhandlet i første og andet afsnit, hvis der er fastsat en sådan i bilaterale aftaler mellem Grækenland, Spanien eller Portugal og andre medlemsstater. Inden udgangen af en af de overgangsperioder, der er nævnt i dette stykke, kan Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om en eventuel forlængelse af de nævnte overgangsperioder.

2. Hvis et selskab i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i denne medlemsstat og tilhørende et selskab i en medlemsstat

- modtager renter eller royalties fra et associeret selskab i Grækenland eller Portugal
- modtager royalties fra et associeret selskab i Spanien

- modtager renter eller royalties fra et fast driftssted beliggende i Grækenland eller Portugal og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat, eller
- modtager royalties fra et fast driftssted beliggende i Spanien og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat,

skal førstnævnte medlemsstat i indkomstskatten af det selskab eller det faste driftssted, som modtog indtægten i henhold til stk. 1, indrømme et fradrag, som svarer til den i Grækenland, Spanien eller Portugal betalte skat af indtægten.

3. Det i stk. 2 omhandlede fradrag behøver ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- a) den skat, der på grundlag af stk. 1 betales i Grækenland, Spanien eller Portugal af sådanne indtægter, eller
- b) den del af den før fradraget beregnede indkomstskat, som skal betales af det selskab eller det faste driftssted, som modtog de pågældende renter eller royalties, og som kan henføres til betalingerne i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, i hvilken selskabet er hjemmehørende eller det faste driftssted beliggende.

Artikel 7

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

¹⁾ Se side 38 i denne EUT.

*Artikel 8***Vurdering**

Senest den 31. december 2006 aflægges Kommissionen beretning til Rådet om direktivets virkemåde med særlig henblik på at udstrække dets anvendelsesområde til andre selskaber og virksomheder end dem, der er omhandlet i artikel 3 og bilaget.

*Artikel 9***Afgrænsningsbestemmelse**

Dette direktiv anfægter ikke anvendelsen af nationale eller overenskomstmæssigt fastsatte bestemmelser, som går ud over dette direktivs bestemmelser, og som har til formål at fjerne eller mindske dobbeltbeskatning af renter og royalties.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 11***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2003.

På Rådets vegne

N. CHRISTODOULAKIS

Formand

BILAG

Liste over selskaber, der er omfattet af direktivets artikel 3, litra a)

- a) selskaber, der i belgisk ret benævnes »naamloze vennootschap/société anonyme«, »commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions«, »besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée«, og offentligretlige enheder, hvis aktiviteter er omfattet af privatretten
- b) selskaber, der i dansk ret benævnes »aktieselskab« og »anpartsselskab«
- c) selskaber, der i tysk ret benævnes »Aktiengesellschaft«, »Kommanditgesellschaft auf Aktien«, »Gesellschaft mit beschränkter Haftung« og »bergrechtliche Gewerkschaft«
- d) selskaber, der i græsk ret benævnes »ανώνυμη εταιρεία«
- e) selskaber, der i spansk ret benævnes »sociedad anónima«, »sociedad comanditaria por acciones«, »sociedad de responsabilidad limitada«, og offentligretlige enheder, hvis aktiviteter er omfattet af privatretten
- f) selskaber, der i fransk ret benævnes »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »société à responsabilité limitée«, og offentlige industrielle og kommercielle driftssteder og selskaber
- g) selskaber i irsk lovgivning, som benævnes »public companies limited by shares or by guarantee«, »private companies limited by shares or by guarantee«, enheder, der er registreret i henhold til Industrial and Provident Societies Acts, eller »building societies«, der er registreret i henhold til Building Societies Acts
- h) selskaber, der i italiensk ret benævnes »società per azioni«, »società in accomandita per azioni«, »società a responsabilità limitata«, og offentlige og private industrielle og kommercielle selskaber
- i) selskaber, der i luxembourgsk ret benævnes »société anonyme«, »société en commandite par actions« og »société à responsabilité limitée«
- j) selskaber, der i nederlandsk ret benævnes »naamloze vennootschap« og »besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid«
- k) selskaber, der i østrigsk ret benævnes »Aktiengesellschaft« og »Gesellschaft mit beschränkter Haftung«
- l) kommercielle selskaber eller civilretlige selskaber med en kommerciel form, andelsselskaber og offentlige selskaber, som er registreret i henhold til portugisisk lovgivning
- m) selskaber, der i finsk ret benævnes »osakeyhtiö/aktiebolag«, »osuuskunta/andelslag«, »säästöpankki/sparbank« og »vakuutusyhtiö/försäkringsbolag«
- n) selskaber, der i svensk ret benævnes »aktiebolag« og »försäkringsaktiebolag«
- o) selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning.

Bilag 3

Nedenstående skema gengiver og kommenterer de hørte organisationers synspunkter

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Advokatrådet	<p><i>EU's rentebeskatningsdirektiv og rente-/royalty-direktiv</i></p> <p>Rente-/royalty-direktivets artikel 2 definerer renter som enhver art af indkomst af gældsfordringer.</p> <p>Det bør vurderes, om denne definition af renter svarer til definitionen af rentebegrebet, som hidtil har været anvendt i dansk skatteret. Renter har typisk været karakteriseret ved at udgøre et vederlag for lån eller mellemværender, som beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld og løbende tilskrives kreditors tilgodehavende.</p>	<p>Direktivets definition af renter svarer til definitionen af renter i OECD's model til dobbeltbeskatningsoverenskomster, som også er benyttet i de danske overenskomster md andre lande.</p>
Dansk Industri	<p>DI kan som udgangspunkt tilslutte sig de foreslåede regler, der har til formål at implementere rentebeskatningsdirektivet. Reglerne giver ikke anledning til bemærkninger.</p>	
Foreningen Registrerede Revisorer	<p>FRR vurderer især rentebeskatningsdirektivet positivt. Der har længe været behov for, at landene i EU mere ensartet forpligter sig til at indsamle, videre-sendende og modtage oplysninger om rentebeløb.</p>	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Finansrådet	<p>Finansrådet bemærker, at som forslaget er formuleret, opretholdes det nuværende indberetningskrav delvist for danske skattepligtige med konti i udlandet – også de 12 EU-lande, som fremover vil indberette renter automatisk. Da konti i disse EU-lande fremover vil blive indberettet direkte til de danske skattemyndigheder, forekommer det overflødigt, at man fortsat opretholder kravet om, at kontohaveren selv skal indberette oplysninger om kontoen. Finansrådet foreslår, at denne dobbelt-indberetning undgås ved, at man fjerner kravet til indberetning fra kontohaveren og alene lader det udenlandske pengeinstitut forestå indberetningen.</p>	<p>Direktivet medfører, at pengeinstitutter i 11 andre EU-lande (samt de 10 ny EU-lande) skal indberette oplysninger om danske personer til de pågældende landes myndigheder, som videresender oplysningerne til danske myndigheder. Oplysningerne kommer dog så sent frem til de danske myndigheder, at oplysningerne ikke kan anføres på personernes fortrykte selvangivelse. Fuldt skattepligtige personer, som har konti i udenlandske pengeinstitutter, skal derfor selv oplyse renteindtægter fra disse konti på deres selvangivelse.</p>

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Som følge af direktivets udformning indeholder lovudkastet en del uafklarede spørgsmål, som der i forbindelse med den kommende tekniske implementering af regelsættet vil skulle tages stilling til. F.eks. indebærer den nye § 8 X, stk. 1, i skattekontrolloven en risiko for, at den samme rentebetaling indberettes flere gange, idet ikke alene den, som betaler renter, men også den, som godskrives (»sikrer betalingen«, jf. direktivet), skal indberette. I forhold til ikrafttrædelses-tidspunktet for reglerne om legitimation er det ikke alene afgørende, om der er indgået en aftale om et kundeforhold, men også om der i andre situationer udføres transaktioner. Denne sondring virker noget uklar. Finansrådet opfordrer til, at man så vidt muligt søger at få klarhed over den praktiske udmøntning af direktivet.</p> <p>Da direktivets indberetningsregler herud-over i vidt omfang svarer til de indberetningsregler, som allerede er gældende, vil Finansrådet opfordre til, at den kommende tekniske implementering af reglerne indebærer så få ændringer som muligt i forhold til de gældende indberetningsregler.</p> <p>Denne lighed med de gældende regler bør også føre til, at man nøjes med at udbygge de gældende indberetningsbestemmelser i stedet for at lave en ny § 8 X i skattekontrolloven, men tilsvarende bestemmelse, som alene gælder for andre EU-borgere.</p>	<p>Hvis renter fra udlandet betales eller godskrives gennem en kæde af udenlandske pengeinstitutter til en modtager, der er bosat i Danmark, skal indberetning foretages af sidste led i et andet EU-land.</p> <p>Der kan selvfølgelig ske fejl, så der sker dobbeltindberetning. Indberettede oplysninger om udenlandske renter vil som nævnt ikke blive påtrykt den fortrykte selvangivelse.</p> <p>Fejl med dobbeltindberetning vil typisk blive afklaret ved myndighedernes gennemgang af modtagne oplysninger og de pågældende personers selvangivelse.</p> <p>Regeringen er enig i ønsket om, at gennemførelsen af direktivet medfører færrest mulige afvigelser fra nuværende danske indberetningsordning.</p> <p>Men direktivets indberetningsordning er forskellig fra den nuværende danske ordning. Det skyldes, at EU-landene har forskellige regler for beskatning, f.eks. af afkast fra investeringsinstitutter.</p> <p>Regeringen finder det enklere, at indberetning efter direktivet findes i én bestemmelse, end at udbygge det nuværende regelsæt med særregler, som kun skulle gælde for betalinger til personer i udlandet. Det hindrer ikke, at indberetning efter direktivet teknisk kan ske som en udbygning af den nuværende indberetningsordning, hvis det er hensigtsmæssigt.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
<p>InvesteringsFor- eningsRådet</p>	<p>IFR har ikke som sådan problemer med det foreliggende forslag om implementering af rentebeskatnings-direktivet. Der er dog som følge af direktivets udformning en del uafklarede spørgsmål. IFR ønsker – i lighed med Finansrådet – så få ændringer som muligt i de nuværende indberetningsregler, som i vidt omfang svarer til direktivets indberetningsregler.</p> <p>IFR ønsker endvidere ikke, at der skal ske udveksling med andre lande af oplysninger, som ikke er krævet af EU-direktivet, idet man i så fald risikerer, at det bliver mindre attraktivt for udlændinge at have depot med investeringsbeviser i et dansk pengeinstitut.</p> <p>IFR har følgende opklarende spørgsmål for så vidt angår implementeringen af direktivet i dansk ret:</p> <p>1) En del investeringsforeninger er organiseret som kontoførende foreninger. IFR går ud fra, at det som hidtil er den kontoførende forening, der er indberetningspligtig? Nogle foreninger har dog »outsourcet« denne opgave til en bank, som fører konti på vegne af de kontoførende foreninger/afdelinger, og i sådanne tilfælde antager IFR, at det er banken, der kan forestå indberetningerne?</p> <p>2) Hvis det drejer sig om en kontoførende, akkumulerende forening/afdeling skal der så vidt ses først indberettes ved kundens hævning (realisationsprincip), idet det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at en urealiseret værdistigning på andele i akkumulerende investeringsforeninger ikke skal indberettes? Så vidt vi kan se, skal der ejheller foretages indberetning af den beregnede (årlige) rentetilskrivning i kontoførende foreninger?</p>	<p>Regeringen er - som nævnt overfor - enig i ønsket om, at direktivets gennemførelse skal medføre færrest mulige afvigelser fra den nuværende indberetningsordning.</p> <p>Men direktivets indberetningsordning er forskellig fra den nuværende danske ordning.</p> <p>Danske skattemyndigheder foretager i dag automatisk informationsudveksling med andre landes skattemyndigheder i tilfælde, som ikke er omfattet af direktivet. Det vigtige ved direktivet er, at andre EU-lande, som hidtil ikke har haft en indberetningsordning, i fremtiden skal indføre denne for at deltage i international informationsudveksling. Regeringen finder det ikke hensigtsmæssigt, at direktivet skulle medføre, at Danmark indskrænkede den hidtidige informationsudveksling.</p> <p>Som også nævnt i kommentaren til Finansrådets høringssvar medfører direktivet, at hvis renter betales her fra landet til en person, der er bosat i et andet EU-land, skal indberetning foretages af sidste led her i landet.</p> <p>Der skal også gives indberetning om tilskrivninger i kontoførende investeringsforeninger. Det gælder også, selv om tilskrivningen ikke er hævet. Indberetningspligten omfatter altså også beregnet (årlig) rentetilskrivning i kontoførende foreninger.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>3) IFR spørger, hvorledes hedgefonde med investeringer i obligationer og strukturerede obligationsprodukter (jf. direktivets art. 6) skal behandles? Der findes efterhånden mange såkaldt garanterede produkter i form af aktieindekserede obligationer og hedgefonde er på fremmarch, uden at der er nogen entydig definition af, hvad en hedgefond er eller af dens struktur, idet en hedgefond kan være organiseret som en forening, selskab eller andet. En hedgefond kan investere i aktier eller finansielle instrumenter, men også i rentebærende papirer. Vil man skulle ligestille hedgefonde, der har investeret højst 15 pct. i rentebærende aktiver (og derved vil kunne undtages fra indberetningspligt i følge direktivet) og hedgefonde med mere end 40 pct. af deres aktiver i obligationer med obligationsbaserede investeringsforeninger, hvorfor der skal indberettes?</p>	<p>Rentebeskatningsdirektivet tager ikke stilling til indberetningspligt og informationsudveksling for alle investeringsprodukter. Dette skyldes bl.a., at der hele tiden sker en udvikling med ny produkter. Garanterede produkter i form af aktieindekserede obligationer og hedgefonde er netop eksempler på sådanne ny produkter, som der må tages stilling til efterhånden som de opstår.</p>
	<p><i>Koncerninterne lån</i></p> <p>Det udkast til lovforslag, som blev udsendt til høring, gik ud på, at renter af lån mellem koncernforbundne selskaber ikke skulle være genstand for henholdsvis fradrag og beskatning, dog således at et dansk selskab kunne få fradrag for betalinger til et udenlandsk selskab, hvis det blev dokumenteret, at det udenlandske selskab blev beskattet af renterne.</p> <p>Forslaget gik desuden ud på at indføre en 30 pct. skat på rentebetalinger til koncernforbundne udenlandske selskaber. Skatten skulle dog nedsættes, hvis rentebetalingen til det udenlandske selskab var omfattet af en dobbeltbeskatnings-overenskomst eller EU's rente/royaltydirektiv.</p>	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Advokatrådet Danmarks Rederiforening Dansk Industri Finansrådet Foreningen af Statsautoriserede Revisorer Forsikring & Pension Realkreditrådet	<p>Det førstnævnte forslag blev kritiseret for at medføre vidtgående ændringer med vanskeligt overskuelige konsekvenser.</p> <p>Det foreslåede regelsæt ville være enestående i international sammenhæng, hvilket risikerede at forøge usikkerheden for internationale koncerner, som investerer i Danmark.</p> <p>Fjernelsen af fradragsretten ville ændre forudsætningerne for långivning mellem koncernforbundne selskaber.</p> <p>Der ville blive tale om asymmetrisk behandling af rentebetalinger, bl.a. idet renteudgiften efter skat i debitorselskabet ville blive uforholdsmæssig høj, hvilket ville skade dette selskabs minoritets-aktionærer.</p> <p>De vanskeligt overskuelige konsekvenser ville gælde bl.a. for cash poolings-arrangementer, hvor al likviditet samles på en koncernkonto.</p> <p>De foreslåede regler blev kritiseret for at være komplicerede og administrativt byrdefulde, og for at medføre skæve regnskaber og transaktioner på usædvanlige vilkår mellem danske koncernselskaber.</p> <p>Dokumentation for udenlandsk beskatning af rentebetalinger fra Danmark ville være uhyre byrdefuld at producere og i mange tilfælde ikke mulig at fremskaffe, så fradragsretten ville være en ekstra byrde på koncernforbundne selskaber.</p> <p>Forslaget om 30 pct. kildeskat på rentebetalinger ville bl.a. skade danske selskaber med lån fra udlandet, idet det på det internationale lånemarked er et standardvilkår, at låntager skal forhøje de betalte renter med et beløb svarende til ny kildeskat. Den ny kildeskat ville også omfatte rentebetalinger til selskaber i Taiwan og sydamerikanske lande, som ikke kan betegnes som skattelylande.</p>	<p>Forslaget om at ophæve fradragsretten for rentebetalinger til koncernforbundne selskaber er opgivevet.</p> <p>Det foreslås derimod at ændre de gældende regler om tynd kapitalisering, som er et internationalt bekendt begreb. Reglerne foreslås på den ene side udvidet, så de også omfatter renter til en dansk långiver, og på den anden side begrænset, bl.a. så de ikke gælder, hvis långiver er en fysisk person, eller hvor gælden er under 10 mio. kr.</p> <p>Den foreslåede 30 pct. kildeskat på rentebetalinger til selskaber i udlandet begrænses, så der alene sker beskatning af rentebetalinger til et udenlandsk selskab, men kun hvis det udenlandske selskab er et finansielt selskab hjemmehørende i et lavskatte-land.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Den Danske Skatteborgerforening	<p><i>Beskatning af tilflyttere/raflyttere</i></p> <p><i>Beskatning af aktier ved raflytning</i></p> <p>Den Danske Skatteborgerforening bemærker, at de foreslåede ændringer er et lille skridt i den rigtige retning, men næppe i stand til at opfylde reglen om fri bevægelighed. At man gennemfører nogle små ændringer i regler, der forskelsbehandler mellem EU og andre lande synes kun at gøre det endnu værre.</p> <p><i>Ejendomsavancebeskatning</i></p> <p>Den Danske Skatteborgerforening bifalder forslaget om at liberalisere på dette område.</p>	<p>Regeringen vurderer, at afskaffelsen af kravet om sikkerhedsstillelse og forrentning af henstandsbeløbet vil sikre, at reglerne om raflytterbeskatning er i overensstemmelse med Traktatens artikel 39 EF om arbejdskraftens frie bevægelighed. Danmarks medlemskab af EU indebærer, at der i en række situationer er forskel, alt efter om der er tale om et andet EU-land eller et land uden for denne kreds.</p>

Organisation	Bemærkninger i hørings svar	Kommentar til hørings svar
Foreningen Registrerede Revisorer	<p>FFR har meget sympati for forslaget om at fjerne kravet om sikkerhedsstillelse ved fraflytning til lande omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller til et andet EU-land.</p> <p>FFR er dog ikke sikker på, at aftalerne om gensidig bistand ved inddrivelse af skat m.m. vil medføre, at de pågældende fraflyttede skatteydere ved f.eks. en senere afståelse kommer til at betale den skat, de har henstand med. FRR mener ikke, at det i forslaget er beskrevet, hvordan det danske skattekrav beskyttes, hvis skatteyder først er flyttet til et land i Norden eller et EU-medlemsland og senere flytter endnu en gang – denne gang til et land, der ikke er et land i Norden, eller et land, der ikke er medlem af EU.</p> <p>FFR opfordrer til, at der i det endelige lovforslag specifikt beskrives, hvordan denne situation tænkes håndteret i forhold til at sikre, at Danmark faktisk får den skat indbetalt, som skatteyder har fået henstand med ved fraflytning fra Danmark.</p>	<p>Når der er bevilliget henstand i forbindelse med en fraflytning, og de pågældende aktiver efterfølgende afstås, forfalder henstandsbeløbet til betaling. Den skattepligtige skal indgive selvangivelse eller meddelelse om afståelsen til de danske skattemyndigheder. Dette gælder, uanset fraflytning er sket til Norden eller et andet EU-land (ikke krav om sikkerhedsstillelse) eller til et land uden for denne kreds (krav om sikkerhedsstillelse). Uanset om fraflytningen er sket til Norden/EU eller et land uden for denne kreds eller først til Norden/EU og derefter videreflytning til et land omfattet af kravet om sikkerhedsstillelse, er det en forudsætning for, at de danske skattemyndigheder kan opkræve skatten, at de er bekendt med, at aktierne m.m. er afstået. Henstanden vil være registreret, indtil henstandsbeløbet er betalt eller den skattepligtige er flyttet tilbage til Danmark med aktiverne i behold; her bortfalder fraflytterbeskatningen og dermed henstanden. Hvis det ved en tilbageflytning viser sig, at aktiverne er solgt i den mellemliggende periode, uden at der er indgivet selvangivelse eller meddelelse herom, vil tilbageflytningen udløse krav om betaling af henstandsbeløbet med morarenter beregnet fra fraflytningstidspunktet.</p>
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	<p>Efter FSRs opfattelse burde man vedrørende dette område afvente udfaldet af den verserende sag ved EF-domstolen – sag C 9/02 »Hughes de Lasteyrie du Saillant«. Generaladvokatens indstilling tyder vel på, at det kan blive vanskeligt at opretholde fraflytningsbeskatning i hvert fald som det kendes i dag.</p>	<p>Regeringen vurderer, at det er hensigtsmæssigt allerede på nuværende tidspunkt at foreslå en justering af de gældende fraflytterbeskatningsregler. Med den foreslåede ændring vil en tilpasning kunne ske hurtigere end, hvis man først skal afvente domstolens afgørelse. Derudover er den foreslåede justering efter Skatteministeriets opfattelse i overensstemmelse med generaladvokatens udtalelse.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	Endvidere mener FSR, at det bør fremgå klart af lovteksten og ikke kun af bemærkningerne, at konsekvensen af en ophævelse af den fremrykkede selvangivelsesfrist er, at det er den almindelige selvangivelsesfrist, der skal gælde.	Det er hensigten, at udstede en bekendtgørelse, hvoraf det vil fremgå, at den almindelige selvangivelsesfrist finder anvendelse.
Den Danske Skat- teborgerforening	<p><i>Omregning til helårsindkomst</i></p> <p>Den Danske Skatteborgerforening hilser initiativet velkommen. Den nuværende lovgivning er direkte skadelig, diskriminerende og umulig at forstå. Den beskatter efter fiktive begreber, hvilket efter skatteborgerforeningens opfattelse ikke opfylder Grundlovens bogstav om skat ved lovgivning. Forslaget om, at man alternativt kan anvende den faktiske indtægt, er et skridt i den rigtige retning. Blot skal skattevæsenet hjælpe med at beregne alternativet. Almindelige skatteydere kan på ingen måde sætte sig ind i de meget indviklede regler.</p> <p>Personfradraget skal også gælde for tilflyttere og fraflyttere og personer, der opholder sig midlertidigt i Danmark. Fristen for valg mellem de gamle og de nye regler er alt for kort.</p>	<p>Regeringen har foreslået, (a) at en til- eller fraflyttet person kan vælge faktisk helårsindkomst i stedet for teoretisk beregnet helårsindkomst, (b) at der ikke sker helårsomregning for en person, der er begrænset skattepligtig i en del af et år, og (c) at der ikke gives personfradrag for en person, der er begrænset skattepligtig i en del af et år.</p> <p>Gennemførelsen af de to førstnævnte ændringer er nødvendige som følge af EU-retten.</p> <p>Provenutab ved de to førstnævnte ændringer opvejes delvist ved provenuegevinst ved den sidstnævnte ændring.</p>
Danmarks Rederi- forening	<p>Rederiforeningen bemærker, at de foreslåede regler om omregning til helårsindkomst har betydning for det betydelige antal personer, som danske redier hvert år udstationerer og indstationerer, samt for redieriernes pensionister bosat i udlandet.</p> <p>De foreslåede regler gør nogle komplicerede regler endnu mere komplicerede. Reglerne bør i stedet forenkles, hvilket også er nævnt i oversigt af 26. august 2003 fra Folketingets Skatteudvalg over kommende lovforslag (pkt. 4 – forenklingstiltag). Det forekommer forkert – og det vil også være administrativt ressourcespild – at ændre reglerne ad flere omgange hurtigt efter hinanden. En ændring bør afvente den rigtige forenkling.</p>	<p>Ændringerne af reglen om helårsomregning foreslås som følge af to Landsskatteretskendelser. Efter kendelserne kan en person, der er skattepligtig i en del af et år, få skatten af indkomsten i denne periode beregnet efter personens faktiske indkomst for hele året, i stedet for en teoretisk beregnet helårsindkomst, som fastsat i den nuværende regel.</p> <p>Forslaget imødegår usikker retstilstand ved tilflytning-/fraflytning (indstationering/udstationering).</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Rederiforeningen bemærker, at de gældende regler om omregning til helårsindkomst bevarer og tilmed udbygges, så de skattepligtige kan vælge mellem flere beregningsmetoder. I praksis vil de fleste mennesker ikke kunne overskue reglerne, og de få der kan overskue reglerne vil påføres dokumentationskrav, der også vil bebyrde skattevæsenet.</p> <p>Det er så vidt vides kun Danmark, der har så komplicerede regler. Andre lande foretager ikke nogen omregning. Det enkleste ville være at ophæve reglerne om omregning til helårsindkomst. Hvis hensynet til progressionen tillægges vægt, kan en enklere metode til at sikre denne være, at personfradrag og bundfradragene vedrørende mellemskat og topskat reduceres forholdsmæssigt under hensyn antallet af skattepligtsdage.</p> <p><i>Begrænset skattepligt</i></p> <p>Reglerne om helårsindkomst gælder også, hvor en person bosat i udlandet er begrænset skattepligtig en del af året, f.eks. hvor der modtages pension (folkepension, tjenestemandspension eller privat pension) fra Danmark. Efter lovforslaget skal omregningen afskaffes for begrænset skattepligtige. Til gengæld skal der ikke gives personfradrag for år, hvor der ikke er begrænset skattepligt hele året.</p> <p>En sådan ændring vil medføre skatteforhøjelser for pensionister bosat i udlandet med indkomst under mellem-skattegrænsen (216.800 kr. årligt i 2004).</p>	<p>De fleste berørte personer kan vurdere, om deres faktiske indkomst for det pågældende år er lavere end den teoretiske helårsindkomst, beregnet på grundlag af indkomsten for den periode, de var skattepligtige til Danmark.</p> <p>Det er korrekt, at nogle lande ikke har helårsomregning for personer, som kun er skattepligtige i en del af et år. Nogle lande sikrer progressionen i indkomst-skatten for sådanne personer ved at give bundbeløb med forholdsmæssige beløb, som foreslået af Rederiforeningen.</p> <p>Denne løsning medfører imidlertid ganske samme resultat som omregning til teoretisk helårsindkomst. Løsningen medfører således, at f.eks. en person, bosat i et andet EU-land, som har en særlig høj indkomst ved 14 dages arbejde her i landet og en lavere indkomst i resten af året ved arbejde i det andet land, skal betale en højere dansk skat af de 14 dages indkomst i forhold til en person, som er fuldt skattepligtig og har samme indkomstforhold.</p> <p>Rederiforeningen forslag vil altså ikke løse de EU-retlige problemer. Regeringen har derfor foreslået, (a) at en til- eller fraflyttet person kan vælge faktisk helårsindkomst i stedet for teoretisk beregnet helårsindkomst, (b) at der ikke sker helårsomregning for en person, der er begrænset skattepligtig i en del af et år, og (c) at der ikke gives personfradrag for en person, der er begrænset skattepligtig i en del af et år.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
<p>Foreningen af Statsautoriserede Revisorer</p>	<p>Hvis f.eks. en person, der er bosat i udlandet begynder at modtage dansk pension i 2004, fås der ikke personfradrag for dette år. Hvis pensionisten dør, og ægtefællen bliver berettiget til ægtefællepension, får hverken afdøde eller den efterlevende ægtefælle personfradrag for dødsåret. Og når efterlevende dør, fås der heller ikke personfradrag for dennes dødsår.</p> <p>Ganske vist er der mulighed for at vælge en alternativ skatteberegning, men denne er for kompliceret til at få betydning i flertallet af tilfælde.</p> <p>Personfradraget bør derfor bevares som hidtil.</p> <p><i>Tilflyttere og fraflyttere skal kunne vælge faktisk helårsindkomst i stedet for beregnet helårsindkomst</i></p> <p>FSR bemærker, at selvom forslaget er i tråd med Landsskatterettens seneste to kendelser på området, ses det ikke at bringe de danske regler nærmere en overensstemmelse med EU-rettens krav om fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser.</p> <p>Regler om helårsomregning gælder pr. definition alene for personer, som vælger at gøre brug af deres ret til fri bevægelighed på tværs af landegrænser inden for EU. Hvis en person er fuldt skattepligtig til Danmark i et helt år af en lille indkomst, betaler denne person en lavere skat end den person, som alene er fuldt skattepligtig af samme indkomst i en del af året, men som skal tage sin aktuelle helårsindkomst med ved skatteberegningen.</p> <p>Krav om at den faktiske helårsindkomst skal medregnes er indirekte en hindring for den fri bevægelighed, idet det kan hindre en person bosiddende i et andet EU-land i at søge ansættelse i Danmark. Desuden beskattes den faktiske udenlandske indkomst tillige i udlandet, hvilket er en yderligere belastning for personen og dermed en yderligere hindring for den fri bevægelighed.</p>	<p>Det er korrekt, at ændringen i nogle tilfælde vil medføre skatteforhøjelse for en person, der bliver begrænset skattepligtig i løbet af et år.</p> <p>Det gælder, hvis personen er bosat i udlandet i året, og på et tidspunkt i løbet af året begynder at modtage indkomst fra Danmark, og hvis denne indkomst er mindre end mellemste skattegrænsen.</p> <p>Som nævnt i lovforslagets bemærkninger vil provenutab ved de to førstnævnte ændringer delvist opvejes ved provenugevinst ved den sidstnævnte ændring.</p> <p>Det vigtige ved vurderingen af EU-retten er, at f.eks. en person, der er fuldt skattepligtig i første halvdel af et år af 100.000 kr. og derefter flytter til et andet land uden at have indkomst i resten af året, efter forslaget stilles lige med en person, der er fuldt skattepligtig i hele året og som også har en indkomst på 100.000 kr. ved et halvt års arbejde.</p> <p>Efter regeringens opfattelse er det ikke i strid med EU-retten, at f.eks. en person, der er fuldt skattepligtig i et helt år af 100.000 kr., betaler en lavere dansk skat af denne indkomst end en person, som er fuldt skattepligtig i et halvt år af 100.000 kr. og derefter fuldt skattepligtig i et andet land i resten af året af en yderligere indkomst på 90.000 kr. De udenlandske 90.000 kr. bliver alene taget i betragtning ved beregning af dansk skat af den danske indtægt på 100.000 kr. Der sker derimod ikke nogen beskatning af de 90.000 kr.</p> <p>Det sker ved, at der beregnes en dansk skat af de danske 100.000 kr. og de udenlandske 90.000 kr., men den beregnede skat nedsættes derefter med den del, som forholds-mæssigt falder på de 90.000 kr.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p><i>Helårsomregning skal ikke gælde for personer, der er begrænset skattepligtige i en del af året</i></p> <p>Forslaget er velkomment. Det bringer de danske regler i overensstemmelse med EU-retten krav om fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser, idet der således anvendes samme regler for personer, som er fuldt skattepligtige i et helt år og har en lille indkomst som for personer, der er begrænset skattepligtige i en del af året og har en tilsvarende lille indkomst. På denne måde sikres, at der ikke diskrimineres mellem fuldt skattepligtige personer og begrænset skattepligtige personer.</p> <p><i>Personer, der er begrænset skattepligtige en del af året, skal ikke have personfradrag</i></p> <p>Forslaget bringer ikke de danske regler nærmere en overensstemmelse med EU-retten, idet der lægges op til en diskrimination mellem fuldt skattepligtige personer med lav indkomst, som har ret til et personfradrag og begrænset skattepligtige personer, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed. Dette er en indirekte hindring for den fri bevægelighed.</p> <p>Det løser ikke problemet at henvise til grænsegængerreglerne, idet forslaget diskriminerer personer, som ikke har mulighed for at anvende grænsegængerreglerne, fordi de ikke har mere end 75% af deres indkomst fra Danmark. Forslaget er en indirekte hindring for den fri bevægelighed, idet personer, som ikke kan opfylde 75%-kravet, »hindres« i at arbejde i Danmark.</p>	<p>Efter regeringens opfattelse er det ikke i strid med EU-retten at ophæve personfradraget for en person, som kun er begrænset skattepligtig en del af året.</p> <p>Det skal herved tages i betragtning, at det land, hvor den pågældende er bosat, typisk også har regler om personfradrag.</p> <p>Der lægges herved vægt på, at en person, som er begrænset skattepligtig i en del af året, og som har mindst 75 % af årets samlede indkomst fra Danmark, har mulighed for at opnå dansk personfradrag gennem grænsegængerreglerne. Disse regler er i overensstemmelse med »Schumacker-dommen« (C-279-93).</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
		<p>EF-Domstolen anførte her, at det generelt ikke indebærer forskelsbehandling, at et EU-land ikke indrømmer en begrænset skattepligtig person visse skattemæssige fordele, som det indrømmer en fuldt skattepligtig, idet de to grupper skattepligtige ikke er i sammenlignelig situation. Traktatens artikel om arbejdskraftens fri bevægelighed hindrer således som udgangspunkt ikke, at et EU-land beskatter en begrænset skattepligtig, der har lønnet arbejde i dette land, hårdere end en fuldt skattepligtig med samme beskæftigelse. Men det gælder ikke, hvis den begrænset skattepligtige ikke oppebærer indkomst af betydning i bopælslandet, men oppebærer den væsentligste del af sin indkomst ved virksomhed i beskæftigelseslandet, så pågældende ikke kan udnytte de fordele, som bopælslandet indrømmer efter personlige og familiemæssige forhold.</p>

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 695 af 21. august 2002, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 394 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

§ 1. ....

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst efter reglerne i denne lov. Det samme gælder fortjeneste eller tab ved afståelse af tegningsret til aktier samt ved afståelse af aktieretter, idet der dog ikke indtræder beskatning efter denne lov af tegningsretter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 28. Tegningsret til aktier som nævnt i § 5, stk. 3 og 4, § 6, stk. 5, og § 13 a, stk. 13, omfatter kun ret til tegning af aktier til en kurs, der på tidspunktet for tildelingen af tegningsretten er lavere end markedskursen.

Stk. 3-5. ...

1. I § 1, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »§ 13 a, stk. 13« til: »§ 13 a, stk. 11«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 13 a, stk. 1-3. ...

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-2 gælder kun for personer, der har været skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra d, og for selskaber m.v., der har været skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, i en eller flere perioder på i alt mindst 5 år inden for de seneste 10 år før skattepligtsophøret eller flytningen af skattemæssigt hjemsted. Reglerne i stk. 1-2 gælder dog også, hvis aktierne er erhvervet fra den skattepligtiges ægtefælle, og denne opfylder betingelserne i 1. pkt. Reglerne i stk. 1-2 gælder endvidere for aktionærer, der tidligere har været skattepligtige efter stk. 1-2, men hvor denne skattepligt er ophævet efter stk. 10. Reglerne i stk. 1-2 gælder ligeledes for aktionærer, der ved erhvervelse af aktier efter § 11 og § 11 A er indtrådt i overdragerens skattemæssige stilling.

Stk. 5. Skatteministeren yder mod betryggende sikkerhed henstand med betaling af skatter pålignet efter stk. 1. Henstandsbeløbet forfalder til betaling, når aktierne afstås eller aktionæren dør. Henstandsbeløbet fragår i den sluskat, der indgår i årsopgørelsen efter kildeskattelovens §§ 60-62, jf. § 62 a. Der beregnes et tillæg til henstandsbeløbet fra forfaldstid for skatten pålignet efter stk. 1, indtil henstandsbeløbet forfalder. Tillægget fastsættes for hvert kalenderår til den officielle diskonto pr. 1. januar det pågældende år. Omfatter henstanden en del af et kalenderår, foretages en forholdsmæssig beregning af tillægget. Tillægget forfalder til betaling samtidig med henstandsbeløbet. Betales skatten eller henstandsbeløb med tillæg ikke rettidigt, forrentes det forfaldne beløb med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sikkerhedsstillelse for og indbetaling af henstandsbeløbet.

2. I § 13 a, stk. 4, 1. pkt., ændres »5 år« til: »7 år«.

3. § 13 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Personer kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter beregnet efter stk. 1.«

Gældende formulering

Stk. 6. Sikkerhed efter stk. 5 skal stilles over for skatteministeren. Sikkerhed skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet. Sikkerhed kan bestå i aktier, børsnoterede obligationer, garanti fra et pengeinstitut eller anden sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse. Størrelsen af sikkerheden skal afgøres af skatteministeren. Henstand efter stk. 5 er i øvrigt betinget af, at der ved fraflytning indgives selvangivelse til skattemyndigheden. Gives der udsættelse med indgivelse af selvangivelse efter skattekontrollovens § 4, stk. 4, skal selvangivelse som betingelse for henstanden blot være indgivet inden denne frist. Henstand er endelig betinget af, at der ved senere hel eller delvis afståelse af aktierne indgives selvangivelse af fortjenesten eller tabet på disse. Ønskes der ikke omberegning efter stk. 8, er det en betingelse for henstand, at der indgives meddelelse ved senere hel eller delvis afståelse af aktierne.

Stk. 7. Indgives selvangivelse eller meddelelse ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og skatten anses for forfalden på det tidspunkt, hvor skatten ville være forfalden, hvis der ikke var givet henstand. Skatten forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra dette tidspunkt. Adgangen til omberegning efter stk. 8 bortfalder.

Lovforslaget

4. § 13 a, stk. 6 og 7 ophæves.
Stk. 8-13 bliver herefter stk. 6-11.

Gældende formulering

Stk. 8. Ved efterfølgende afståelse af aktier kan den skattepligtige vælge for disse aktier at opgøre fortjenesten eller tabet på grundlag af afståelsessummen, henholdsvis handelsværdien, og besiddelsestiden på dette tidspunkt. Stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ved beregning af skatten efter 1. pkt. medregnes til afståelsessummen de udbytter af de afståede aktier, der er udloddet, efter at skattepligten efter stk. 1 og 2 indtrådte. Dette gælder dog kun, hvis den danske skat af udbytterne er nedsat efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med fremmed stat, Færøerne eller Grønland og udbytterne ikke medregnes til den skattepligtige indkomst i denne stat. Skat, der efter ligningslovens § 16 A er betalt af disse udbytter, kan fradrages i den beregnede skat efter 1. pkt. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den skat, der efter 1. pkt. er beregnet af de aktier, udbyttet vedrører. Bliver en efterfølgende aktieafståelse beskattet efter ligningslovens § 16 B, kan den skattepligtige ikke vælge at opgøre fortjenesten eller tabet ved afståelsen af disse aktier efter 1. pkt. Skat, der efter ligningslovens § 16 B er betalt af afståelsessummen for aktier, kan fradrages i den beregnede skat efter stk. 1. Det gælder dog kun i det omfang, den betalte skat vedrører den afståelsessum, der er lagt til grund ved beskattningen efter stk. 1. Fradragsbeløbet kan ikke overstige den skat, der efter stk. 1 er beregnet af denne fortjeneste.

Stk. 9. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland af fortjeneste ved afståelse af aktier, kan fradrages i den beregnede skat efter stk. 1 eller stk. 8, i det omfang den skattepligtige godtgør, at den betalte skat vedrører den fortjeneste, der er beskattet her i landet. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den beregnede danske skat af denne fortjeneste. Såfremt der med den fremmede stat, med Færøerne eller med Grønland er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære. I de tilfælde, hvor der sker beskattning efter stk. 2, 3. pkt., gives der dog ikke fradrag for skat, som er betalt i den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende.

Stk. 10. ...

Lovforslaget

5. § 13 a, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., affattes således:

»Ved afståelse af aktier eller ved aktionærens død, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1 eller 2, kan den skattepligtige vælge for disse aktier at opgøre fortjenesten eller tabet på grundlag af afståelsessummen, henholdsvis handelsværdien, og ejertid på dette tidspunkt.«

6. I § 13 a, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

Gældende formulering

Stk. 11. Er aktierne afstået før den fornyede indtræden af skattepligt efter stk. 10, uden at der er indgivet selvangivelse i forbindelse med indtræden af skattepligt efter stk. 1-2 og givet meddelelse til skattemyndighederne om afståelsen, anses aktierne for afstået ved fraflytningen.

Stk. 12. Nedsættes skatten efter stk. 8 eller 9, eller bortfalder pligten til at svare skat efter stk. 10, bortfalder tillægget til henstandsbeløb efter stk. 5 vedrørende det skattebeløb, der nedsættes henholdsvis bortfalder. Eventuel for meget betalt skat tilbagebetales efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 13. Aktieretter eller tegningsretter, der efter indtræden af skattepligt efter stk. 1-2 er tildelt den skattepligtige, samt aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af disse retter, anses ved skatteberegning efter stk. 8 for erhvervet samtidig med den eller de moderaktier, som de nævnte retter eller aktier knytter sig til. Det samme gælder for konvertible obligationer, der er erhvervet ved udnyttelse af tegningsretter, samt aktier erhvervet ved konvertering af disse obligationer.

Lovforslaget

7. I § 13 a, stk. 11, der bliver stk. 9, ændres »stk. 10« til: »stk. 8«.

8. § 13 a, stk. 12, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Nedsættes skatten efter stk. 6 eller 7, eller bortfalder pligten til at betale skat efter stk. 8, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

9. I § 13 a, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

§ 2

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskateloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 827 af 22. september 2003, foretages følgende ændringer:

§ 27, stk. 1-4. ...

Stk. 5. Ved opgørelsen af et dødsbos gevinst eller tab ved afståelse af aktier m.v., der tidligere er blevet beskattet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, finder aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. ...

1. § 27, stk. 5, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Gældende formulering

§ 51. I tilfælde, hvor der er ydet henstand med betaling af skatter pålignet efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.

Stk. 2. ...

§ 63. ...

Stk. 2. Personskattelovens § 14 om omregning til helårsindkomst m.v. finder anvendelse ved beregningen af indkomstskat vedrørende afdødes indkomst. Afdødes kapitalindkomst i mellemperioden indgår dog i helårsindkomsten uden omregning. Har den ene ægtefælle negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles positive kapitalindkomst ved opgørelsen af beregningsgrundlagene efter personskattelovens §§ 6, 6 a og 7.

Stk. 3-7. ...

§ 65. I tilfælde, hvor der er ydet henstand med betaling af skatter pålignet efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.

Stk. 2. ...

Lovforslaget

2. § 51, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde, hvor der efter kildeskattelovens § 73 E er ydet henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.«

3. I § 63, stk. 2, indsættes efter »Personskattelovens § 14«: », stk. 1,«.

4. § 65, stk. 1, affattes således:

»I tilfælde, hvor der efter kildeskattelovens § 73 E er ydet henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37, kan den efterlevende ægtefælle indtræde i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.«

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (Ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 693 af 20. august 2002, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 6 A. stk. 1-3. ...

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse ved erhvervelse eller afståelse af fast ejendom, der er beliggende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

1. § 6 A, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 1 er betinget af, at den erhvervede ejendom ikke er beliggende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, medmindre ejeren på nedsættelsestidspunktet er skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, uden at være hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den fortjeneste, der stammer fra nedsættelse af anskaffelsessummen, er fortjeneste fra fast ejendom beliggende i den stat, hvor den afståede ejendom lå.«

2. Efter § 6 A indsættes:

»§ 6 B. Ophører en persons skattepligt efter kildeskattelovens § 1 som følge af fraflytning eller bliver en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, beskattes fortjeneste, der nedsætter anskaffelsessummen efter § 6 A, stk. 1, på tidspunktet for skattepligtsophøret eller flytningen af skattemæssigt hjemsted. Det gælder dog kun, hvis den erhvervede ejendom er beliggende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Den fortjeneste, der stammer fra nedsættelse af anskaffelsessummen, er fortjeneste fra fast ejendom beliggende i den stat, hvor den afståede ejendom lå.

Stk. 2. Der kan gives henstand med skatten efter stk. 1 efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E.

Stk. 3. Hvis det ved afståelse af den erhvervede ejendom eller ved ejerens død, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, konstateres, at afståelsessummen henholdsvis handelsværdien ved død er mindre end anskaffelsessummen, nedsættes det skattepligtige beløb efter stk. 1 med forskellen. Det skattepligtige beløb kan ikke blive negativt.

Stk. 4. Får ejeren igen skattemæssigt hjemsted her, inden den erhvervede ejendom er afstået, bortfalder pligten til at svare skat efter stk. 1, indtil ejeren på ny opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 6 C. Såfremt den skattepligtige ombygger, tilbygger eller nybygger på en ejendom, der er omfattet af § 6 A, kan den skattepligtige i stedet for at medregne fortjeneste ved afståelse af fast ejendom til den skattepligtige indkomst vælge at nedsætte anskaffelsessummen for ombygningen, tilbygningen eller nybygningen med fortjenesten. Reglerne i § 6 A finder tilsvarende anvendelse.

3. I § 6 C, 2. pkt. ændres »§ 6 A« til: »§§ 6 A og 6 B«.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 442 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

§ 2. Stk. 1-2. ...

Stk. 3. Indkomstskattepligten i medfør af stk. 1, litra c), er endeligt opfyldt ved den i henhold til § 48 B foretagne indeholdelse af A-skat.

Stk. 4. ....

Stk. 5. Indkomstskattepligten i medfør af stk. 1, litra h), omfatter kun personer, som har været skattepligtige efter § 1 i én eller flere perioder på i alt mindst 5 år inden for de seneste 10 år før ophør af skattepligten efter § 1. Indkomstskatten beregnes som 30 pct. af renteindtægten. Indkomstskattepligten er endeligt opfyldt ved den erlagte skat. Reglerne i 1.-3. punktum gælder dog ikke for renter af fordringer, som er knyttet til et fast driftssted omfattet af stk. 1, litra d). Renter medregnes til den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori de forfalder til betaling. Ved indtræden eller ophør af indkomstskattepligt i medfør af stk. 1, litra h), finder ligningslovens § 5 B tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for påligningen og opkrævningen af renteskatten.

Stk. 6-9. ...

1. I § 2, stk. 3, indsættes som 2. - 4. pkt.: »Den skattepligtige kan dog vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af stk. 1, litra a. Valget skal træffes senest 1. maj i året efter det pågældende indkomstår. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

2. I § 2, stk. 5, 1. pkt., ændres »5 år« til: »7 år«.

Gældende formulering

§ 60. I den slutskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

- a) Foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i A-indkomst, der skal medregnes ved den skattepligtiges ansættelse til slutskat.
- b) Foreløbige skattebeløb, som har skullet indbetales efter § 68.
- c) Foreløbige skattebeløb, som har skullet betales i henhold til skattebillet.
- d) De i § 67, stk. 1, 1. pkt., nævnte beløb.
- e) Beløb, som den skattepligtige har indbetalt i henhold til § 59.
- f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., § 13, stk. 1, 3. pkt., og § 22 b, stk. 5.
- g) Beløb efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.
Stk. 2-4. ...

Lovforslaget

3. I § 60, stk. 1, indsættes som litra h:

- »h) Foreløbige skattebeløb, som Belgien, Luxembourg eller Østrig har indeholdt efter artikel 11 i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, eller som lande, der ikke er medlem af EU, eller områder uden for EU, der er tilknyttet Holland eller Det Forenede Kongerige, har indeholdt efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv.«

Gældende formulering

Lovforslaget

4. Efter § 65 C indsættes:

»§ 65 D. I forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af renter til et selskab m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, skal den, for hvis regning udbetalingen eller godskrivningen foretages, indeholde 30 pct. af den samlede rente. Det indeholdte beløb benævnes »renteskat«. Pligten til at indeholde renteskat påhviler selskaber, fonde og foreninger, der har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning foretages, ikke har hjemting her i landet, og udbetalingen eller godskrivningen foretages af en dertil befuldmægtiget, der har hjemting her i landet, påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at indeholdelsespligten ikke påhviler den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning af renter foretages, såfremt udbetalingen eller godskrivningen ikke foretages direkte til rentemodtageren, men til en person, et dødsbo, et selskab, en fond, en forening eller en institution m.v. med hjemting her i landet, der varetager rentemodtagerens interesser. I så fald pålægges indeholdelsespligten og de hertil knyttede pligter til at indbetale og indsende oplysninger i stedet for den nævnte person, dødsbo, selskab, fond, forening eller institution m.v.«

5. Efter § 66 A indsættes:

»§ 66 B. Reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. om opkrævning af indeholdt A-skat finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning af indeholdt renteskat med de undtagelser, der følger af bestemmelser i denne lov. Renteskat forfalder til betaling ved udbetalingen eller godskrivningen af renter og skal indbetales til told- og skattemyndighederne senest i den følgende måned samtidig med udløbet af den indeholdelsespligtiges angivelsesfrist for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, skal samtidig med renteskattens indbetaling give oplysning herom i en af skatteministeren foreskrevne form. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af skatteministeren.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. §§ 69 og 70 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Enhver, der hæver eller får godskrevet renter, kan, når den pågældende på fyldestgørende måde godtgør sin identitet, forlange, at den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, samtidig i en af skatteministeren foreskreven form attesterer den stedfundne udbetaling eller godskrivning.«

6. Efter § 73 D indsættes i afsnit VII:

»§ 73 E. Personer kan få henstand med betaling af skatter beregnet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, ejendomsavancebeskatningslovens § 6 B eller kursgevinstlovens § 37 samt skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter ligningslovens § 28, når skatteberegningen skyldes ophør af skattepligt efter § 1 eller, at personen efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. Henstand efter stk. 1 er betinget af, at der ved fraflytning m.v. indgives selvangivelse til skattemyndighederne. Gives der udsættelse med indgivelse af selvangivelse efter skattekontrollovens § 4, stk. 4, skal selvangivelse som betingelse for henstand være indgivet inden denne frist. Henstand er endvidere betinget af, at der ved senere hel eller delvis udnyttelse eller afståelse af købe- eller tegningsretterne omfattet af ligningslovens § 28 indgives selvangivelse af det modtagne vederlag, og at der ved senere hel eller delvis afståelse af aktiverne og ved hel eller delvis indfrielse af gælden indgives selvangivelse om gevinsten eller tabet på disse. Såfremt der ikke ønskes omberegning efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, kursgevinstlovens § 37, stk. 5, eller ligningslovens § 28, stk. 7, er det dog alene en betingelse, at der indgives meddelelse til skattemyndighederne om afståelsen, indfrielsen eller udnyttelsen.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Såfremt personens fraflytning m.v. sker til et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15 juni 2001, er henstand efter stk. 1 endvidere betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed. Sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet og kan stilles i form af aktier, børsnoterede obligationer, bankgaranti eller i form af anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse.

Stk. 4. Henstandsbeløbet forfalder til betaling, når aktiverne afstås, gælden indfries eller den skattepligtige dør. Ved henstand med betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter ligningslovens § 28 forfalder henstandsbeløbet, når købe- eller tegningsretterne afstås eller udnyttes, eller den skattepligtige dør. Henstandsbeløbet fragår i den slutskat, der indgår ved opgørelsen af restskat og overskydende skat efter §§ 60-62, jf. § 62 A.

Stk. 5. Betales henstandsbeløb ikke rettidigt, forrentes det forfaldne beløb med renten i henhold til § 7, stk. 2; i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Stk. 6. Indgives selvangivelse eller meddelelse, jf. stk. 2, ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og skatten og arbejdsmarkedsbidrag anses for forfalden på det tidspunkt, hvor skatten og arbejdsmarkedsbidraget ville være forfalden, hvis der ikke var givet henstand. Skatten og arbejdsmarkedsbidrag forrentes med renten i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra dette tidspunkt. Endvidere bortfalder retten til omberegning efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6, kursgevinstlovens § 37, stk. 5 og ligningslovens § 28, stk. 7.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 7. Såfremt købe- og tegningsretter omfattes af ligningslovens § 28 udløber uudnyttet, bortfalder henstandsbeløbet for disse købe- eller tegningsretter. Bortfald af henstandsbeløb efter 1. pkt. er betinget af, at der indgives meddelelse om udløbet til skattemyndighederne inden udløbet af selvangivelsesfristen. I modsat fald anses henstandsbeløbet for forfaldent på tidspunktet for købe- eller tegningsrettens udløb. Reglerne i stk. 6, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

§ 5

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 792 af 29. september 1993, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 313 af 21. maj 2000, foretages følgende ændring:

§ 21. ...

Stk. 2. Personer, som ikke er omfattet af kildeskattelovens § 1, og som arbejder for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet, svarer en endelig skat til staten med 30 pct. af indtægt, der er omfattet af denne lov, bortset fra indtægt som nævnt i § 4 og andre former for indtægt ved erhvervs-mæssig virksomhed. Ved skatteberegningen indrømmes ikke fradrag.

Stk. 3-6. ...

1. I § 21, stk. 2, indsættes som 3. - 5. pkt.:

»Den skattepligtige kan dog vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Valget skal træffes senest 1. maj i året efter det pågældende indkomstår. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

§ 6

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 29. september 1993, som ændret senest ved § 38 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, foretages følgende ændring:

§ 12. ...

Stk. 2. Personer, der svarer skat efter kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, indgiver ikke selvangivelse.

1. I § 12, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder ikke, hvis den skattepligtige har valgt at blive beskattet efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a.«

*Gældende formulering***§ 37. ....**

Stk. 2. Gevinst og tab, der anses for realiseret efter stk. 1, opgøres efter reglerne i §§ 25-28 og §§ 31-34, dog at værdien ved realisationen træder i stedet for afståelses- eller indfrielsessummen. For køberetter til aktier, der er omfattet af § 30, stk. 1, nr. 5, kan den skattepligtige vælge at opgøre den skattepligtige gevinst efter stk. 1, jf. stk. 5, som forskellen mellem udnyttelseskursen og kursen på den pågældende aktie på tidspunktet for skattepligtsophøret i stedet for efter reglen i 1. pkt.

*Lovforslaget***§ 7**

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 37, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis den skattepligtige anvender lagerprincippet, og værdien ved udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, eller fordringen, gælden eller kontrakten afstås eller indfries efter skattepligtsophøret, men inden udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, til et beløb, der er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, træder værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelses- eller indfrielsessummen i stedet for værdien ved realisationen (skattepligtsophøret) ved opgørelse af gevinst og tab efter stk. 1.«

Gældende formulering

Stk. 4. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Færøerne eller Grønland af gevinst ved afståelse eller indfrielse, kan fradrages i den beregnede skat i det omfang, den betalte skat vedrører gevinst, der er beskattet her i landet. Fradraget kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til den danske skat. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, med Færøerne eller med Grønland, gives der dog ikke fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland har et ubetinget krav på at oppebære efter overenskomsten. Når der sker beskatning ved ophør af skattepligt for fordringer, gæld eller kontrakter, der har været omfattet af skattepligt efter kildeskattelovens § 2 eller selskabsskattelovens § 2, gives der dog ikke fradrag for den skat, som er betalt i den stat, hvori personen eller selskabet er hjemmehørende.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4, jf. § 29, finder tilsvarende anvendelse for aftaler om køb og salg af aktier, uanset om de pågældende aftaler er omfattet af § 30, stk. 1, nr. 5, og dermed ellers skal behandles efter skattelovgivningens almindelige regler, jf. § 30, stk. 6. Dog finder 1. pkt. ikke anvendelse for køberetter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 28, stk. 4 eller 5.

Stk. 6. Reglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 2, og § 26 B gælder ikke for overdragelse af fordringer og kontrakter omfattet af stk. 1 og aftaler omfattet af stk. 5 mellem ægtefæller, der efter reglerne i kildeskattelovens § 4 anses for samlevende, hvis en af ægtefællerne skattemæssigt er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget

2. I § 37 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Personer kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter beregnet efter stk. 1, forudsat at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. skal opgøres efter realisationsprincippet.

Stk. 5. Ved afståelse eller indfrielse af fordringer, gæld og kontrakter eller ved den skattepligtiges død efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, kan den skattepligtige vælge for disse fordringer m.v. at opgøre gevinsten eller tabet på grundlag af afståelses- eller indfrielsessummen henholdsvis værdien på dette tidspunkt. Adgangen til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Endvidere er adgangen til omberegning efter 1. pkt. betinget af, at der ved fraflytningen m.v. og ved den senere afståelse indgives selvangivelse til skattemyndighederne.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 6-8.

3. I § 37, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1.pkt., indsættes efter »i den beregnede skat«: »efter stk. 1 eller stk. 5«.

4. I § 37 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 6:

»*Stk. 7.* For fordringer, gæld og kontrakter, hvor der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, men som på ny omfattes af skattepligt her i landet, bortfalder pligten til at betale skat af gevinst på fordringer m.v., der ikke er afstået eller indfriet, forudsat at gevinst ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Ved senere afståelse eller indfrielse opgøres gevinst eller tab på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum, idet gevinsten eller tabet behandles efter lovens almindelige regler.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 8. Nedsættes skatten efter stk. 5 eller 6 eller bortfalder pligten til at betale skat efter stk. 7, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 9 og 10.

5. I § 37, *stk. 5*, der bliver *stk. 9*, ændres »*stk. 1-4*« til: »*stk. 1-8*«.

6. I § 37, *stk. 6*, der bliver *stk. 10*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 9*«.

§ 8

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 903 af 17. november 2003, foretages følgende ændringer:

§ 7 A. Følgende ydelser skal ikke medregnes til den skattepligtige indkomst:

- 1) Værdien af den ret, som et selskab giver til egne ansatte eller ansatte i selskabets datter- eller datterdatterselskaber til at købe eller tegne aktier eller andelsbeviser i selskabet. Det er en betingelse, at værdien af denne ret ikke overstiger 10 pct. pr. år af den ansattes løn. Det er endvidere en betingelse, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne m.v. før 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted. Uanset reglen i 3. pkt. kan aktierne m.v. stilles til sikkerhed efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5 og 6, når der er ydet henstand med betalingen af skatter pålignet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 1. Ved senere afståelse anses aktierne m.v. for anskaffet til den pris, som den ansatte har erhvervet dem for.

1. I § 7 A, *stk. 1, nr. 1, 4. pkt.*, og § 7 A, *stk. 1, nr. 2, 4. pkt.*, ændres »aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5 og 6« til: »kildeskattelovens § 73 E, stk. 3«.

Gældende formulering

- 2) Værdien af udbytteandele eller lignende, som et selskab udlodder til egne ansatte eller ansatte i selskabets datter- eller datterdatterselskaber i form af aktier. Indkomstskattefritagelsen omfatter højst en udlodning på 8.000 kr. årligt til hver ansat. Det er endvidere en betingelse, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne m.v. før 7 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted. Uanset reglen i 3. pkt. kan aktierne m.v. stilles til sikkerhed efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens 13 a, stk. 5 og 6, når der er ydet henstand med betalingen af skatter pålignet efter aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 1. Det er endvidere en betingelse, at de udloddede aktier har mindst samme stemmeværdi som de aktier i selskabet, der har størst stemmeværdi. Sidstnævnte betingelse gælder dog ikke for selskaber, der står i koncernforbindelse med en fond, jf. aktieselskabslovens § 2, stk. 1 og 2.

- 3) ...
Stk. 2-5. ...

§ 28. Stk. 1-5. ...

Stk. 6. Reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 5 og 6, om henstand finder tilsvarende anvendelse ved betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag pålignet efter stk. 4. Henstandsbeløbet med tillæg forfalder dog, når købe- eller tegningsretterne afstås eller udnyttes eller den skattepligtige dør, og henstanden er betinget af, at der ved senere hel eller delvis udnyttelse eller afståelse af købe- eller tegningsretterne indgives selvangivelse af det modtagne vederlag. Ønskes der ikke omberegning efter stk. 7, er henstanden betinget af, at der indgives meddelelse om udnyttelsen eller afståelsen. Indgives selvangivelse eller meddelelse ikke rettidigt, finder reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

2. § 28, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Den skattepligtige kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter stk. 4.«

Gældende formulering

Stk. 7. Ved udnyttelse eller afståelse af købe- eller tegningsretter, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, kan den skattepligtige vælge for disse købe- eller tegningsretter at opgøre det skattepligtige vederlag på grundlag af købe- eller tegningsrettens værdi på dette tidspunkt. Adgang til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er indgivet selvangivelse til skattemyndighederne, og at der ved den senere udnyttelse eller afståelse indgives selvangivelse herom til skattemyndighederne. Nedsættes skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt., finder reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12, tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Er der ydet henstand efter stk. 6, og udløber købe- eller tegningsretterne uudnyttet, bortfalder henstandsbeløbet med tillæg for disse købe- eller tegningsretter. Bortfald af henstandsbeløbet med tillæg efter 1. pkt. er betinget af, at der indgives meddelelse om udløbet til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb. I modsat fald anses henstandsbeløbet med tillæg for forfaldent på tidspunktet for købe- eller tegningsrettens udløb. Reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13, a, stk. 7, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Er der ikke ydet henstand efter stk. 6, og udløber købe- eller tegningsretterne uudnyttet efter, at der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag af disse købe- eller tegningsretter. Bortfald af skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter 5. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er indgivet selvangivelse til skattemyndighederne, og at der ved det senere udløb indgives meddelelse herom til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb. Bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag efter 5. pkt., finder reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12, tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

3. § 28, stk. 7, 3. pkt., ophæves.

4. § 28, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Såfremt købe- eller tegningsretter udløber uudnyttet, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, bortfalder pligten til betale skat og arbejdsmarkedsbidrag af disse købe- og tegningsretter. Bortfald af skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er indgivet selvangivelse til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb, og at der ved det senere udløb indgives meddelelse herom til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb.«

Gældende formulering

Stk. 9. For køberetter og tegningsretter, hvor der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, men som på ny omfattes af skattepligt her i landet, bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag af køberetter og tegningsretter, der ikke er udnyttet eller afstået ved skattepligtens genindtræden. De pågældende købe- eller tegningsretter behandles efter reglerne i stk. 1-3, idet beskatningen ved en senere udnyttelse eller afståelse sker på grundlag af købe- eller tegningsrettens værdi på dette tidspunkt. Bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt., finder reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 12, tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Stk. 1-9 finder ikke anvendelse, såfremt tildelingen af køberetter eller tegningsretter er omfattet af reglerne i § 7 A eller § 7 H, jf. dog § 7 H, stk. 6.

Lovforslaget

5. § 28, stk. 9, 3. pkt., ophæves.

6. I § 28 indsættes efter stk. 9 som nyt stk.:

»*Stk. 10.* Nedsættes skatten og arbejdsmarkedsbidrag efter stk. 7 eller bortfalder pligten til at betale skat og arbejdsmarkedsbidrag efter stk. 8 og 9, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat og arbejdsmarkedsbidrag efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

7. I § 28, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, ændres »Stk. 1-9« til: »Stk. 1-10«.

§ 9

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovebkendtgørelse nr. 772 af 29. august 2003, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 10. Stk. 1-4. ...

Stk. 5. For personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, nedsættes de beregnede skatter med skatteværdien af et personfradrag efter reglerne i stk. 1 og 2, hvis de skattepligtige indtægter er omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1 eller stk. 2, litra b, c, d og f. Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang de skattepligtige indtægter beskattes efter reglerne i kildeskattelovens § 48 C. Bestemmelsen i 1. pkt. finder endvidere ikke anvendelse på personer, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Stk. 6. ...

§ 14. Omfatter indkomstansættelsen for en person en kortere periode end 1 år, omregnes såvel den skattepligtige indkomst som den personlige indkomst og kapitalindkomsten således, at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6-9. Den beregnede helårsskat nedsættes efter forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.

1. I § 10, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.: »Bestemmelserne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis indkomstansættelsen omfatter en kortere periode end 1 år.«

2. § 14 affattes således:

»§ 14. Hvis en person bliver skattepligtig, eller hvis en person ophører med at være skattepligtig, jf. kildeskattelovens § 1, omregnes såvel den skattepligtige indkomst som den personlige indkomst og kapitalindkomsten for det år, hvor skattepligten indtræder eller ophører, således at beløbene kommer til at svare til et helt års indkomster. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6 – 9. Den beregnede helårsskat nedsættes efter forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.

Stk. 2. En person kan vælge, at der ikke skal ske helårsumregning efter stk. 1. I så fald skal personen opgøre sin skattepligtige indkomst, personlige indkomst og kapitalindkomst for det pågældende år, som om vedkommende var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 for hele året. Den samlede indkomstskat nedsættes med det beløb, som forholdsmæssigt falder på den del af indkomsten, som vedrører den periode, hvor personen ikke var skattepligtig. Valget skal træffes ved indgivelse af selvangivelse for det år, hvor skattepligten ophører. Valget kan omgøres inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«

§ 10

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovekendtgørelse nr. 736 af 28. august 2002, som ændret senest ved § 435 i lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter litra c:
- »d) oppebærer renter fra kilder her i landet vedrørende gæld, som et selskab eller en forening m.v. omfattet af § 1 eller litra a har til udenlandske juridiske personer som nævnt i skattekontrollovens § 3 B (kontrolleret gæld). Dette gælder dog ikke for renter af fordringer, som er knyttet til et fast driftssted omfattet af litra a. Skattepligten omfatter ikke renter, hvis beskatningen af renterne skal frafalde eller nedsættes efter direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor det modtagende selskab m.v. er hjemmehørende. Skattepligten bortfalder, hvis det modtagende selskab m.v. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et her i landet hjemmehørende selskab m.v., jf. § 32, stk. 6. Skattepligten bortfalder desuden, hvis det modtagende selskab m.v. er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et selskab m.v., der er hjemmehørende i Færøerne, Grønland eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis dette selskab m.v. efter reglerne i Færøerne, Grønland eller denne stat kan undergives CFC-beskatning, hvis betingelserne herfor efter disse regler er opfyldt. Skattepligten bortfalder endvidere, hvis det modtagende selskab m.v. godtgør, at det ikke ville være omfattet af § 32, hvis det havde været kontrolleret eller under væsentlig indflydelse af et her i landet hjemmehørende selskab m.v., jf. § 32, stk. 6, samt at det ikke betaler renterne videre til et andet udenlandsk selskab m.v., som ville opfylde betingelserne i § 32,«.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2. Stk. 1, litra a-f. ...

g) oppebærer royalty hidrørende fra kilder her i landet, jf. kildeskattelovens § 65 C, stk. 4.

Stk. 2. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra a), b) og f), omfatter alene indtægter fra de dér nævnte indkomstkilder. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra c), er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 foretagne indeholdelse af udbytteskat eller den skat, der skal betales i henhold til kildeskattelovens § 65 A, stk. 1. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra e), er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 B erlagte skat. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra g), er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 C foretagne indeholdelse af royaltyskat.

Stk. 3-5. ...

2. § 2, stk. 1, litra g, affattes således:

»g) oppebærer royalty hidrørende fra kilder her i landet, jf. kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Dette gælder dog ikke for royalty af en eneret, som er knyttet til et fast driftssted omfattet af litra a. Skattepligten omfatter ikke royalty, som er omfattet af direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskattning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater. Dette gælder dog kun, hvis det betalende selskab og det modtagende selskab er associeret som nævnt i dette direktiv i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken betalingstidspunktet skal ligge.«

3. I § 2, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Skattepligten i medfør af stk. 1, litra d, er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 D foretagne indeholdelse af renteskat.«

4. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 A. Hvis et selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 1 efter reglerne i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland skattemæssigt behandles som en transparent enhed, hvorved indkomsten i selskabet m.v. medregnes ved opgørelsen af koncernforbundne juridiske personers skattepligtige indkomst i denne fremmede stat, Færøerne eller Grønland, anses selskabet m.v. også efter danske regler for at være transparent.

Gældende formulering

§ 4 A. Hvis et selskab eller en forening m.v. bliver fuldt skattepligtig efter § 1, fordi ledelsens sæde flyttes her til landet, eller hvis et selskab eller en forening m.v. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende her i landet, anses aktiver og passiver, som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, for anskaffet på det faktiske anskaffelsestidspunkt til handelsværdien på tilflytningstidspunktet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2 - 5. ...

§ 5. *Stk. 1 - 4. ...*

Stk. 5. Hvis et selskab eller en forening m.v. ophører med at være skattepligtig efter § 1, fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne, eller hvis et selskab eller en forening m.v. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, Grønland eller Færøerne, finder stk. 1-3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. ...

Lovforslaget

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis et selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 2 efter reglerne i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland skattemæssigt behandles som en transparent enhed, hvorved indkomsten i selskabet m.v. medregnes ved opgørelsen af koncernforbundne juridiske personers skattepligtige indkomst i denne fremmede stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, hvis de koncernforbundne juridiske personer kontrollerer selskabet m.v., jf. skattekontrollovens § 3 B, og den fremmede stat, Færøerne eller Grønland er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Stk. 4. Det forhold, at et selskab bliver omfattet af stk. 1 eller stk. 2, henholdsvis ophører med at være omfattet af stk. 1 eller 2, medfører ikke i sig selv, at dets aktiver eller passiver anses for afstået, henholdsvis at dets aktiver eller passiver anses for anskaffet.«

5. I § 4 A, *stk. 1*, udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes her til landet.«

6. I § 5, *stk. 5*, udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne.«

Gældende formulering

Stk. 7. Hvis et selskab eller en forening m.v. ophører med at være skattepligtig efter § 1, fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne, eller hvis et selskab eller en forening m.v. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, Grønland eller Færøerne, anses aktiver og passiver, som ikke efter ledelsens fraflytning fortsat er omfattet af dansk beskatning, for afhændet på fraflytningstidspunktet. Salgssummen ansættes til handelsværdien på fraflytningstidspunktet. Den skattepligtige fortjeneste ned sættes med beløb genbeskattet efter ligningslovens § 33 D, stk. 5.

§ 11. Hvis et selskab eller en forening

- 1) er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 c-2 f, 3 a-5 b,
- 2) har gæld til udenlandske fysiske eller juridiske personer som nævnt i skattekontrollovens § 3 B, stk. 1 (kontrolleret gæld) og
- 3) selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1,

kan renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld, ikke fradrages. Kurstab kan dog fradrages i kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår. Lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, anses som kontrolleret gæld. Fradragsbeskæringen bortfalder i det omfang, selskabet eller foreningen godtgør, at lignende finansiering kan opnås mellem uafhængige parter.

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Kontrolleres flere danske koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, finder stk. 1-3 samlet anvendelse på aktiver og passiver i disse selskaber, og der bortses fra danske selskabers aktier i andre selskaber, der indgår i den samlede opgørelse, samt gæld og fordringer mellem disse.

Stk. 5. ...

Lovforslaget

7. I § 5, stk. 7, 1. pkt., udgår: »fordi ledelsens sæde flyttes til udlandet, Grønland eller Færøerne,« og »efter ledelsens fraflytning«.

8. § 11, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1, (kontrolleret gæld) og«.

9. I § 11, stk. 1, indsættes som 5. – 8. pkt.:

»Fradragsbeskæring finder alene sted, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kroner. Fradragsbeskæringen finder endvidere alene sted for den del af den af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved indkomstårets udløb udgør 4:1. Fradragsbeskæringen foretages først for dansk kontrolleret gæld og dernæst for udenlandsk kontrolleret gæld. Der foretages ikke fradragsbeskæring for beløb, der kan beskattes her i landet efter § 2, stk. 1, litra d.«

10. I § 11, stk. 4 indsættes efter 1. pkt.:

»1 pkt. finder kun anvendelse på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer kan anses for at være koncernforbundne.«

Gældende formulering

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- 1) ....
- 2) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 c - 2 f, 3 a-5 og 5 b, nævnte selskaber og foreninger m.v. modtager af aktier eller andele i selskaber omfattet af § 1, stk. 1, 2, 2 e og 2 f, eller selskaber hjemmehørende i udlandet. Dette gælder dog kun, hvis det udbyttemodtagende selskab, moderselskabet, ejer mindst 20 pct. af aktie- eller andelskapitalen i det udbyttegivende selskab, datterselskabet, i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke udbytte vedrørende aktier som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

3)

4)

Stk. 2-13. ...

Lovforslaget

11. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stk.:

»Stk. 6. Renter og kursgevinster medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor ikke kan få fradrag for de tilsvarende beløb efter stk. 1. Dette gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.«

12. I § 13, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »selskaber og foreninger m.v.«: »eller tilsvarende selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a,«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 31. Stk. 1-3. ...

13. § 31, indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Hvis to eller flere danske aktieselskaber (søsterselskaber) har fælles moderselskab, kan Ligningsrådet tillige tillade sambeskatning mellem søsterselskaberne og disse selskabers danske og udenlandske datterselskaber efter reglerne i stk. 1-3. Tilladelse kan kun meddeles, hvis samtlige aktier i søsterselskaberne ejes direkte af det fælles moderselskab, og dette selskab er hjemmehørende i Danmark, Færøerne, Grønland eller en fremmed stat, som er medlem af EU eller EØS eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Indkomst, som efter ligningslovens § 33 E forhøjer moderselskabets indkomst, forhøjer i stedet sambeskatningsindkomsten. Forpligtelserne for moderselskabet efter stk. 3 påhviler søsterselskaberne solidarisk. Ved anvendelsen af stk. 1, 6. pkt., anvendes søsterselskabernes samlede ejerskab af det pågældende datterselskab i stedet for moderselskabets ejerskab.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på et aktieselskab omfattet af § 2, stk. 1, litra a (fast driftssted). Sambeskatning med udenlandske datterselskaber forudsætter, at aktierne efter stk. 1, 4. pkt., er tilknyttet det faste driftssted, ejes af et eller flere af de datterselskaber, hvis aktier er tilknyttet det faste driftssted, eller ejes af et eller flere af de danske datterselskaber, der inddrages under sambeskatningen. Underskud kan kun overføres fra det faste driftssted, hvis reglerne i den fremmed stat, Færøerne eller Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 6-11.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på:

- 1) Selskaber som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2.
- 2) Sparekasser, andelskasser eller sammenslutninger af andelskasser efter §§ 89-96 i lov om finansiel virksomhed som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2 a.
- 3)²⁾ (Ophævet)
- 4) DSB.

14. I § 31, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 5)³⁾ Elselskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2 e og 2 f.
  - 6) Brugsforeninger som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3 a.
  - 7) Foreninger som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4.
  - 8) Gensidige forsikringsforeninger samt andre selskaber, foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 5.
  - 9) Fonde og foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 5 b.
- Stk. 5 -9. ...*

§ 32. Stk. 1-2. ...

Gældende formulering

Stk. 3. Ved opgørelse af datterselskabets CFC-indkomst og datterselskabets samlede skattepligtige indkomst skal skattepligtig fortjeneste og fradragsberettiget tab beregnes på grundlag af de faktiske anskaffessummer og det faktiske anskaffelsestidspunkt. Afskrivningsberettigede aktiver anses for erhvervet til den faktiske anskaffessum og afskrevet med de samlede udenlandske skattemæssige afskrivninger. Vælger datterselskabet i et indkomstår med positiv udenlandsk indkomst ikke at nedbringe denne i størst muligt omfang ved udnyttelse af udenlandske afskrivningsmuligheder, eller kan et udenlandsk afskrivningsgrundlag ikke opgøres, anvendes § 31, stk. 6. Afskrivninger og andre udgifter, som efter skatteyderens valg efter danske regler kan fradrages i det pågældende indkomstår, skal fradrages, hvis datterselskabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter udenlandske regler foretager tilsvarende fradrag i samme indkomstår. Såfremt datterselskabet medregner fortjeneste og tab efter lagerprincippet henholdsvis realisationsprincippet, anvendes tilsvarende princip ved den danske indkomstopgørelse, uanset om der efter danske regler er adgang hertil. Såfremt datterselskabet ved indkomstopgørelsen efter udenlandske regler er indtrådt i et indskydende selskabs anskaffessummer og anskaffelsestidspunkter, indtrædes også i anskaffessummerne og anskaffelsestidspunkterne ved den danske indkomstopgørelse. Sker der en overdragelse til et andet selskab, hvor det modtagende selskab efter udenlandske regler indtræder i datterselskabets anskaffessummer og anskaffestidspunkter, og moderselskabet efter overdragelsen kontrollerer eller har væsentlig indflydelse på det modtagende selskab, medregnes fortjeneste og tab ikke ved den danske indkomstopgørelse.

Stk. 4-15. ...

Lovforslaget

15. I § 32, stk. 3., ændres »§ 31, stk. 6« til: »§ 31, stk. 8«.

§ 11

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 13. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 963 af 2. december 2003, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 2.** Selvangivelsespligten omfatter ikke:

1) – 2) ...

3) Selskaber og foreninger m.v., der alene er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, e eller g.

4) – 8) ...

Stk. 2. Fritagelserne som nævnt under stk. 1, nr. 2 og 3, gælder ikke, hvis den skattepligtige har modtaget udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, i hvilke der ikke er indeholdt udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, medmindre udbyttet m.v. er omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 6.

Stk. 3. ...

1. I § 2, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »litra c,«: »d,«.

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Fritagelsen som nævnt under stk. 1, nr. 2, gælder ikke for en skattepligtig, som er omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, og som har valgt at blive beskattet efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a.«

3. Efter § 8 V indsættes:

»§ 8 X. Banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der betaler eller godskriver indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande til umiddelbar fordel for en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig, skal hvert år uden opfordring give de statslige told- og skattemyndigheder de i stk. 2 nævnte oplysninger om betalinger m.v. i det foregående år. På samme måde er der pligt til at give de i stk. 3 nævnte oplysninger om betalinger m.v. til umiddelbar fordel for en modtager, som ikke er fuldt skattepligtig, hvis den pågældende hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den stat, hvor enheden er etableret, eller et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Stk. 2. For hver betaling eller godskrivning skal indberetningen indeholde følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af den retmæssige ejer i form af:
  - f) ejers navn,
  - g) ejers adresse, og

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- h) ejers skattemæssige hjemsted (bopælsstat). Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer senest 31. december 2003, anses bopælsstaten at være den stat, som ejeren har oplyst. Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer eller udfører transaktioner for denne fra og med 1. januar 2004, skal den indberetningspligtige fastslå ejerens bopælsstat på grundlag af den legitimation, som den pågældende foreviser, jf. stk. 4. Hvis en ejer foreviser legitimation, udstedt af myndighederne i en medlemsstat, men oplyser at være hjemmehørende i en anden stat uden for EU, skal den indberetningspligtige dog anse ejerens bopælsstat for at være den stat, der har udstedt legitimationen, med mindre ejeren har forevist en attest udstedt af de kompetente myndigheder i den anden stat, som bekræfter oplysningen, samt
- i) ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat eller ejers fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Der er dog alene pligt til at indberette oplysning efter dette litra, såfremt den indberetningspligtige har indgået kontrakt eller påbegyndt transaktioner med denne den 1. januar 2004 eller senere, samt
- j) ejers personnummer (CPR-nummer), hvis ejeren har et sådant nummer.
- 2) Oplysning om betalingen m.v., hvad enten den hidrører fra kilder her i landet eller i udlandet, i form af:
- e) størrelse af renter, som betales m.v.,
  - f) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af fordringer,
  - g) størrelse af det fulde beløb af udlodning fra andel i et investeringsinstitut, eller
  - h) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af andel i et investeringsinstitut.
- 3) Oplysning om grundlaget for betalingen m.v. i form af:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- d) den retmæssige ejers kontonummer eller lignende hos den indberetningspligtige eller
  - e) identifikation af den fordring, som renterne vedrører, eller som er overdraget, eller
  - f) identifikation af den andel i investeringsinstitut, som udlodningen vedrører eller som er overdraget.
- 4) Oplysning om den indberetningspligtige i form af:
- d) den indberetningspligtiges navn,
  - e) den indberetningspligtiges adresse, og
  - f) den indberetningspligtiges CVR-nr., SE-nr. eller CPR-nr.

Stk. 3. En indberetningspligtig skal hvert år uden opfordring indberette de i 2. pkt. nævnte oplysninger til de statslige told- og skattemyndigheder, hvis den pågældende betaler eller godskriver indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande, på vegne af en modtager, som ikke er omfattet af fuld dansk skattepligt, og som hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den medlemsstat, hvor den er etableret, eller et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF. Indberetningspligten omfatter navn og adresse på modtageren samt det samlede beløb, der er betalt til eller godskrevet modtageren. Indberetningspligten gælder dog ikke, hvis modtageren har forevist en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den er etableret, om at den har valgt at blive behandlet i denne stat som et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Den, der opretter konto hos en indberetningspligtig eller anmoder denne om at betale eller godskrive indkomst fra opsparing, som nævnt i stk. 1, 2 og 3, skal oplyse den retmæssige ejers navn, adresse og bopælsstat. Hvis kontoen oprettes den 1. januar 2004 eller senere, skal der også gives oplysninger om den retmæssige ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat, eller oplysning om den pågældendes fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Hvis ejeren har et personnummer (CPR-nummer), skal dette også oplyses. Den pågældende skal forevise fornøden legitimation i form af pas, officielt identifikationskort eller andet bevisdokument.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder skal videresende de indberettede oplysninger til myndighederne i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer af den pågældende betaling eller godskrivning er hjemmehørende, i overensstemmelse med direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller til myndighederne i stater og områder uden for EU efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv. Hvis ejeren er hjemmehørende i en anden stat, kan myndighederne videresende oplysningerne til myndighederne i denne stat i overensstemmelse med aftale med denne stat.

Stk. 6. § 8 H, stk. 3 – 5, gælder tilsvarende for indberetningspligt efter stk. 1 – 4.«

§ 11. (Ophævet ved lov nr. 298 af 27/4 1994).

4. § 11 affattes således:

»§ 11. De statslige told- og skattemyndigheder modtager oplysninger fra kompetente myndigheder i andre stater og områder, tilknyttet Holland og Det Forenede Kongerige, om betalinger m.v. efter bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv med stater og områder uden for EU. Myndighederne modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder i andre stater i overensstemmelse med aftale med disse stater.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 11 A. ...**

Stk. 2. Betingelserne i stk. 1 skal kun opfyldes af fysiske og juridiske personer, der er skattepligtige her til landet af de nævnte konti respektive indskudsbeviser eller afkast heraf. Betingelserne i stk. 1 skal dog ikke opfyldes af statsanerkendte arbejdsløhedskasser, forsikringsselskaber, investeringsforeninger, værdipapirhandlere og kreditinstitutter. Skatteministeren kan efter omstændighederne helt eller delvis fritage yderligere persongrupper for at opfylde betingelserne i stk. 1. Betingelserne i stk. 5 skal ikke opfyldes af:

1) – 3) ...

Stk. 2-8. ...

5. I § 11 A, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) Fysiske personer, som opretter konto hos pengeinstitutter i lande, hvis skattemyndigheder indsamler og automatisk videregiver oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller aftaler efter dette direktiv med lande og områder uden for EU.«

Til lovforslag nr. L 119. Skriftlig fremsættelse (17. december 2003)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Rentebeskatningsdirektivet, rente-/royaltydirektivet, koncerninterne lån, fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst, brutto-beskattede personer)

(Lovforslag nr. L 119).

Lovforslaget går for det første ud at løse problemer med, at danske skatteregler om koncerninterne lån dels er i strid med EU-retten, dels åbner mulighed for skatteplanlægning med udhuling af grundlaget for selskabsbeskatning og kulbrintebeskatning. Dette anses ikke for i strid med skattestoppet.

De gældende regler om såkaldt tynd kapitalisering medfører, at et selskab ikke har fradrag for renteudgifter af den overskydende gæld til udenlandske koncernforbundne selskaber (og personer), hvis selskabets gæld overstiger 20 pct. af de samlede passiver. EF-domstolen har kendt tilsvarende tyske regler i strid med EU-retten, idet de ikke omfatter renter af gæld til indenlandske selskaber. For at kunne opretholde de danske regler i forhold til udenlandske koncerner foreslås reglerne derfor udvidet, så de også omfatter renter af lån fra danske koncernforbundne selskaber. På den anden side foreslås reglerne begrænset, så de ikke omfatter gæld til personer, og ej heller omfatter koncernintern gæld mindre end 10 mio. kr. Samtidig foreslås andre administrative lempelser af reglerne af hensyn de små og mellem store virksomheder.

Der foreslås en dansk skat på 30 pct. af rentebetalinger fra et dansk selskab (og et udenlandsk selskabs danske faste driftssted) til visse udenlandske finansielle selskaber i lavskatte-lande.

Det foreslås, at et dansk selskab ikke skal have fradrag for betalinger til et udenlandsk selskab,

som kontrollerer det danske selskab, hvis betalinger mellem de to selskaber efter udenlandsk skatteret anses som en skattefri overførsel inden for samme enhed, fordi det danske selskab anses for transparent. Dette sker ved, at det danske selskab anses for transparent ved den danske skattemæssige behandling, når selskabet anses for transparent ved udenlandsk beskatning.

For det andet går lovforslaget ud på at gennemføre EU's rentebeskatningsdirektiv og rente-/royaltydirektiv som dansk ret.

For det tredje foreslås en række mindre vigtige ændringer af andre skatteregler, som kan være i strid med EU-retten.

Det foreslås herunder, at personer, som er fuldt skattepligtige i en del af et år, skal kunne vælge at anvende deres faktiske helårsindkomst ved skatteberegningen i stedet for en teknisk beregnet helårsindkomst. Der skal heller ikke ske helårsomregning for personer, som kun er begrænset skattepligtige i en del af et år, ligesom disse personer ikke skal have personfradrag ved skatteberegningen. Den sidstnævnte ændring vil betyde en skærpelse af beskatningen, men provenuegevinsten vil i et vist omfang kompensere provenuetabet ved de førstnævnte ændringer. Ændringen er således ikke i strid med skattestoppet.

Gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet har som udgangspunkt ikke provenuemæssige virkninger. Den samlede virkning ved gennemførelsen af rente-/royaltydirektivet skønnes at være et meget begrænset provenutab.

Forslaget vedr. koncerninterne lån medfører primært, at der stadig er regler mod tynd kapitalisering i forhold til moderselskaber i andre EU-lande, hvilket hindrer et utilsigtet provenutab – ved gæld til selskaber både i EU-lande og andre lande (herunder lavskatte-lande). Justeringen af tynd kapitaliserings-reglerne skønnes at få meget begrænset provenuevirkning. Forslaget om

skattepligt på rentebetalinger til udenlandske selskaber i lavskatte-lande og forslaget om at ophæve fradragsret for betalinger til selskaber i andre lande, der anser betalingen som intern overførsel, skal imødegå udhuling af grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskat.

De andre foreslåede ændringer skønnes at medføre et provenutab af meget begrænset størrelse.

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter i ToldSkat på 20 mio. kr. til systemtilretninger, især vedr. rentebeskatningsdirektivet. I øvrigt ingen væsentlige administrative virkninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.